

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

(พ.ศ. 2566 – 2570)

ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เอกสารที่ 1/2567

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ที่ประกอบกับ มาตรา ๘๔(๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔(๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

จังหวัดภูเก็ต โดยหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าว เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ตต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

สิงหาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

	หน้า	
ส่วนที่ ๑	บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒	ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	๓๙
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework	๗๒
	- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๔
	- การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๗๖
ส่วนที่ ๔	แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต	
	- เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต	๗๘
	- เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)	๗๘
	- ประเด็นการพัฒนา	๗๙
	- แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต	๘๔
	- สรุปรูปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๘๗
ส่วนที่ ๕	แบบสรุปรูปโครงการแบบย่อ (project idea)	๑๐๙

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรกของจังหวัดภูเก็ต	๒๔
ตารางที่ ๒	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา	๒๖
ตารางที่ ๓	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมะพร้าว	๒๗
ตารางที่ ๔	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน	๒๘
ตารางที่ ๕	พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตข้าว	๓๐
ตารางที่ ๖	ความต้องการน้ำด้านต่าง ๆ และการคาดการณ์ในอนาคต จังหวัดภูเก็ต	๓๖
ตารางที่ ๗	สรุปแผนการพัฒนาชลประทานระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดและระยะดำเนินการ	๓๗
ตารางที่ ๘	แผนงานโครงการขนาดกลาง ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต	๓๘
ตารางที่ ๙	แผนงานโครงการขนาดเล็ก ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต	๓๘
ตารางที่ ๑๐	แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๔๐
ตารางที่ ๑๑	แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต	๔๐
ตารางที่ ๑๒	แสดงหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต	๔๑
ตารางที่ ๑๓	แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย	๔๒
ตารางที่ ๑๔	ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา	๔๓
ตารางที่ ๑๕	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	๔๕
ตารางที่ ๑๖	ครัวเรือนเกษตรกร	๔๖
ตารางที่ ๑๗	ข้อมูลการปลูกพืชสำคัญทางเศรษฐกิจ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๖/๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต	๔๗
ตารางที่ ๑๘	แสดงจำนวนข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖	๔๗
ตารางที่ ๑๙	แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	๔๘
ตารางที่ ๒๐	แสดงจำนวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖	๔๘
ตารางที่ ๒๑	แสดงปริมาณผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด	๔๙
ตารางที่ ๒๒	ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	๔๙
ตารางที่ ๒๓	สหกรณ์การเกษตร	๕๐
ตารางที่ ๒๔	กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต	๕๐
ตารางที่ ๒๕	ประเภทสถาบันเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต	๕๐
ตารางที่ ๒๖	ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด	๕๑
ตารางที่ ๒๗	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก	๕๑
ตารางที่ ๒๘	ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๕๑
ตารางที่ ๒๙	โครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต	๕๒
ตารางที่ ๓๐	คลองสายสำคัญของจังหวัดภูเก็ต	๕๒
ตารางที่ ๓๑	แหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างในจังหวัดภูเก็ต	๕๓
ตารางที่ ๓๒	แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต	๕๓
ตารางที่ ๓๓	แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต	๕๓
ตารางที่ ๓๔	พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต	๕๔
ตารางที่ ๓๕	ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช	๕๔
ตารางที่ ๓๖	ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านปศุสัตว์	๕๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ ๓๖	ข้อมูลด้านคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	๕๔
ตารางที่ ๓๘	ข้อมูลโรงฆ่าสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๕๕
ตารางที่ ๓๙	มาตรฐานสินค้า GAP ด้านประมง	๕๕
ตารางที่ ๔๐	มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต	๕๕
ตารางที่ ๔๑	การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต	๕๖
ตารางที่ ๔๒	ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สับประรดภูเก็ต	๖๓
ตารางที่ ๔๓	ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มุกภูเก็ต	๖๓
ตารางที่ ๔๔	สรุปพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕	๖๔
ตารางที่ ๔๕	สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต	๖๖
ตารางที่ ๔๖	โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร	๖๖
ตารางที่ ๔๗	ทำเทียบเรือประมงที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำประมงในจังหวัดภูเก็ต	๖๗
ตารางที่ ๔๘	สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๖๙
ตารางที่ ๔๙	แสดงชื่อและที่อยู่ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	๗๐
ตารางที่ ๕๐	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework	๗๒
ตารางที่ ๕๑	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis	๗๔
ตารางที่ ๕๒	TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๗๖

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ส่วนที่ ๑

ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๗๒(๔) รัฐพึงจัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น และมาตรา ๗๓ รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำ และสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด รวมทั้งมาตรา ๗๕ (วรรค ๓) รัฐพึงส่งเสริม สนับสนุน ค้ำครอง และสร้างเสถียรภาพให้แก่ระบบสหกรณ์ประเภทต่างๆ และกิจการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางของประชาชนและชุมชน

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมีั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งนโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับ ดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจ พิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้ง ระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพ ในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๑) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ที่ตอบสนองต่อความ ต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้ง การสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนเชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒. แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน
- ๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า
- ๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๓. แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์
- ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกย่องให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้อง กับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง
- ๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๔. แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง
- ๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๕. แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์กรความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ /อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

๖. แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐาน ทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมี ประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่ เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชน ทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้ หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการ ดูแลโภชนาการของ ประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการ ติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหาร และผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้ มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์ และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึง ข้อมูลได้ง่าย ตลอดจน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย)

ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร)

ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุปใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟูและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศมี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ (หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรมภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”** ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด **หมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ** ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกันและการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกเร่งให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงานไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนารายได้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเพื่อพ่อแม่ (Nurture) ภายใต้กลไกจตุภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลาย ทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้อง กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม
๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์ม เพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น
๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระดมจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่งพลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียบเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์

๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด

๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี

๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีซีในโรงงานอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า

๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาใช้บริหารจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสียระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ทดสอบด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกันและควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการการแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรมย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ และสุขภาพ

๓. สาขาลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไกการกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรมให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจายรายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียว เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และ อีเว้นท์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่อนาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนอง

ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาชิ้นส่วนหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีชิ้นส่วนหน้า

๒.๖ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกร มั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๗ แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑ่มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์

วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตร มีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบ นิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจ สีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้ เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่ม ผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตร

๒.๘ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ภาคเหนือ

เป้าหมายการพัฒนา

“มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่าง ยั่งยืน”

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC-Creative LANNA) ในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาคและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ

๒. ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน

๓. พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

๔. เสริมศักยภาพของเมือง พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และระบบโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์สำคัญของภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย

๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุ สู่การเป็นผู้สูงอายุ ที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เป้าหมายการพัฒนา

พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของ อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่มุ่งสู่ฐานเศรษฐกิจชีวภาพที่มีมูลค่าสูง
๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน
๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค
๕. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาค่าความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ภาคกลาง

เป้าหมายการพัฒนา

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืนบนศักยภาพของพื้นที่

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงได้มาตรฐานระดับสากล
๒. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นจุดหมายของ การท่องเที่ยวคุณภาพ
๓. พัฒนาระบบบริการส่งเสริมสุขภาพและการให้บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ได้มาตรฐานในระดับสากล
๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตกให้เป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจของภาคกลาง
๕. พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง
๖. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาคตะวันออก

เป้าหมายการพัฒนา

ภาคตะวันออกมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ควบคู่กับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๒. พัฒนาการเกษตรคุณภาพให้เชื่อมโยงสู่การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย สู่ห่วงโซ่การผลิตในระดับประเทศ และการให้บริการส่งเสริมสุขภาพ
๓. ยกระดับการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกสู่การเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวของโลก ที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
๔. พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้วและตราด รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนที่มีศักยภาพให้เป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนที่ทันสมัยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕. พัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่

๖. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพ การรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภาคใต้

เป้าหมายการพัฒนา

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยว สู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง

๒. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓. ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค

๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕. พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านพรมแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นประตูการค้าการลงทุนและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของภาค

๖. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

ภาคใต้ชายแดน

เป้าหมายการพัฒนา

พัฒนาภาคใต้ชายแดนให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจชายแดนที่มั่นคง บนสังคมพหุวัฒนธรรม”

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรหลัก ของภาค

๒. พัฒนาเมืองชายแดนให้เป็นเมืองเศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยว สามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านและอาเซียนตอนใต้ และพัฒนาเมืองยะลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน

๓. ยกระดับรายได้ การศึกษา สมรรถนะแรงงาน และสาธารณสุข เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและสันติสุข

๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการผลิตของภาค

๒.๘ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นโยบายรัฐบาล นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นโยบายพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์

ระยะสั้น : แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

๑. การพักหนี้เกษตรกรตามเงื่อนไขและคุณสมบัติที่เหมาะสม และมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สิน

๒. การส่งเสริมการผลิต การใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน

ระยะกลาง และระยะยาว : สร้างรายได้ สร้างโอกาส และสร้างคุณภาพชีวิต

การบริหารจัดการภาคเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้าน ตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง

๑. ทูตเศรษฐกิจเชิงรุก เพื่อเปิดประตูการค้าสู่ตลาดใหม่ ๆ และเร่งเจรจาครอบคลุมความร่วมมือทางการค้า (FTA)
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมสีเขียว การพัฒนาต่อยอดเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจทั้ง ๔ ภาค ให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าที่กฎหมายตามแนวชายแดน

๓. การสร้างรายได้ภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้
  - การสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพ และผลิตภาพของภาคการเกษตร
  - การบูรณาการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
  - การบริหารจัดการแปลงเกษตรด้วยนวัตกรรมเกษตรแม่นยำ (Precision Farming)
  - การวิจัย พัฒนาพันธุ์ เพื่อเพิ่มผลผลิต และเพิ่มมูลค่าผลตอบแทนต่อไร่ให้สูงขึ้น
  - การหาตลาดให้สินค้าเกษตรได้ขายในราคาที่เหมาะสม
  - การสนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และเศรษฐกิจ
  - การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น
  - การฟื้นชีวิตอุตสาหกรรมประมงให้กลับมาเป็นแหล่งรายได้ รวมทั้งการแก้ไขข้อกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมประมงให้เหมาะสม

๔. การสร้างและขยายโอกาส
  - การเร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน และพิจารณาเอกสารสิทธิการใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด
  - การยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น
  - การกำหนดให้มีสัดส่วนการปลูกไม้ยืนต้นให้เหมาะสมกับประเภท และลักษณะของพื้นที่
  - การส่งเสริมให้เจ้าของที่ดินหรือชุมชนโดยรอบได้รับประโยชน์จากการเพิ่มทุนของระบบนิเวศการขายคาร์บอนเครดิต อย่างยุติธรรม และได้รับการยอมรับจากระดับสากล

๕. สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี
  - การนำพื้นที่ของหน่วยทหารที่เกินความจำเป็นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยเฉพาะการใช้เพื่อการเกษตร
  - ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำคั้นสู่ธรรมชาติ
  - การแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติโดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM๒.๕ รวมถึงข้อมูลจากดาวเทียมเพื่อประเมินผลและติดตามการบังคับใช้กฎหมาย การสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality และการลดการปล่อย ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

๒.๙ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า) ได้มอบนโยบาย และหลักการงานสำคัญให้กับผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชนรวมทั้งบุคลากรหน่วยงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมกว่า ๗,๓๐๐ คน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร ตามที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ ไปสู่การปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ

๑.๑ นโยบายพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยเน้นโครงการพระราชดำ

๑.๒ นโยบายแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

- เร่งเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้ง รวมถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- สร้างรายได้ เสริมอาชีพระหว่างการพัฒนาพื้นที่ เพื่อสนับสนุนนโยบายพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมของรัฐบาล และมาตรการช่วยประคองภาระหนี้สิน

- ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่า สร้างรายได้ รวมทั้งสนับสนุนนโยบายเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Economy Model)

- ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบการตรวจรับรอง GAP และสามารถต่อยอดไปสู่คาร์บอนเครดิตในภาคการเกษตร

๑.๓ นโยบายระยะกลางและระยะยาว : สร้างรายได้ สร้างโอกาส และสร้างคุณภาพชีวิต

โดยเน้นการบริหารจัดการภาคเกษตรที่ครบถ้วนทุกด้าน ตั้งแต่ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ กลไกราคา แหล่งเงินทุน นวัตกรรม และกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกรผู้ปลูกพืช ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ และกลุ่มประมง ได้แก่

๑) การสร้างรายได้ภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ ด้วยการ

- ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม เพิ่มอาชีพบริการทางการเกษตร (Service Provider)
- แก้ไขปัญหาประมง รวมทั้งแก้ไขข้อกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ

อุตสาหกรรมประมงให้เหมาะสม

- ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่/เกษตรแม่นยำ

(Precision Farming)

- สนับสนุนให้การปลูกพืชให้เหมาะสมกับพื้นที่

- เน้นการวิจัย พัฒนาพันธุ์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของเกษตรกร การใช้สารชีวภัณฑ์ ลดการใช้สารเคมี และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตและแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรภายใต้หลักตลาดนำการวิจัย

- สนับสนุนความร่วมมือกับหน่วยงานนอก กษ. ในการหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิตสินค้าเกษตร

๒) การสร้างและขยายโอกาส

- เร่งดำเนินการให้ประชาชนมีสิทธิในที่ดิน และพิจารณาเอกสารสิทธิ์การใช้ประโยชน์ให้เป็นโฉนด รวมทั้งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น

- ยกระดับห้องปฏิบัติการเพื่อให้บริการและตอบสนองต่องานวิจัยที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

(Future Lab)

๓) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี

- บริหารจัดการน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมและเร่งฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน

- สนับสนุนการขยายคาร์บอนเครดิต และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

๒. ขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม "เกษตรกรกินดี อยู่ดี มีรายได้ มีอาชีพที่มั่นคง สินค้าเกษตรมูลค่าสูง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน และภาคเกษตรไทยคือผู้นำสินค้าเกษตรในตลาดโลก" โดยมีนโยบายและงานสำคัญที่จะเร่งดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ เน้นการสร้างวิธีการทำงานสู่การปฏิบัติ ได้แก่

๑) จัดตั้งศูนย์บริการประชาชนภาคการเกษตร โดยเป็นศูนย์บริการร่วมที่ครอบคลุมทุกจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถติดต่อสอบถาม และรับเรื่องร้องเรียน คลายทุกข์ให้แก่เกษตรกร ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว

๒) สร้างครอบครัวเกษตรกร บูรณาการงานเข้มแข็ง เน้นการทำงานแบบครอบครัวกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เข้มแข็ง ซึ่งทุกคนทุกหน่วยงาน ต้องทำงานเป็น Team Work เพื่อการทำงานแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยความมุ่งมั่น ร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

๓) ขับเคลื่อนภารกิจการค้ากับดูแลสินค้าเกษตรด้วยการยกระดับ MR. สินค้าเกษตรโดยสินค้าเกษตรทุกชนิดต้องมีผู้รับผิดชอบหลักที่สามารถทำงานเชิงรุก แก้ปัญหาได้ถูกจุดตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒.๒ การรับมือกับภัยธรรมชาติ จะต้องวางแผนมาตรการต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อรับมือตั้งแต่การป้องกัน การแก้ไข และการฟื้นฟู เมื่อประสบเหตุภัยแล้ง หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติทุกชนิด

๒.๓ ประกาศสงครามกับสินค้าเกษตรเถื่อนอย่างจริงจัง โดยปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมายให้เข้มงวดยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้กระทบต่อราคาผลผลิตในประเทศ รวมถึงการตรวจสอบสต็อกสินค้าเกษตรในประเทศ เพื่อควบคุมการนำเข้า การกักตุน และเก็งกำไร โดยเฉพาะช่วงก่อนที่ผลผลิตออกสู่ตลาด

๒.๔ การยกระดับสินค้าเกษตร เสริมศักยภาพเกษตรกร ได้แก่

๑) ผลักดันสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง ด้วยการสร้าง ๑ ท้องถิ่น ๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง สร้าง Brand หรือ story ของจังหวัด/อำเภอ โดยเน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรเป็นผู้ให้บริการทางการเกษตรครบวงจร โดยเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรมีเครื่องมือ เครื่องจักรกลของตนเอง พร้อมเป็นผู้ให้บริการด้านธุรกิจเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย ซึ่งตอบโจทย์กลุ่มประชากรภาคเกษตรยุคใหม่

๒.๕ การจัดการทรัพยากรทางการเกษตร ทำการเกษตรที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Go Green) ด้วย BCG /Carbon Credit จะต้องทำการเกษตรที่ลดภาวะต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การใส่ปุ๋ยที่เหมาะสม การลดการเผาซึ่งข้าว/ตอซัง การกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ถูกต้อง การลดปริมาณปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงและส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัย

๒.๖ การอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร ด้วยการพัฒนาระบบการประกันภัยภาคการเกษตร ซึ่งเป็นอีกหนึ่งนโยบายสำคัญของการพัฒนาภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน เป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่แน่นอน โดยจะเดินหน้าต่อยอด พัฒนาสร้างระบบประกันภัยให้แก่เกษตรกรไทย

๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๑) เป้าหมายการพัฒนา (วิสัยทัศน์)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการ ในระดับมาตรฐานนานาชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ (Mission)

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยวทางทะเล และวัฒนธรรมระดับโลก โดยกำหนดทิศทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ผ่านการมีส่วนร่วมของภาคีทุกภาคส่วนทั้งระดับชุมชนและจังหวัดสู่ความร่วมมือระดับประเทศและมาตรฐานการท่องเที่ยวระดับโลก

๒) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภูเก็ต โดยเสริมสร้างความมั่นคงในสังคม ตลอดจนระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว ให้เป็นเมืองแห่งความสันติสุข

๓) บริหารจัดการเมืองเพื่อรองรับการเป็นเมืองที่พัฒนาแล้วในทุกมิติทั้งการพัฒนาสังคม การเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รองรับการเป็นศูนย์กลาง และพัฒนาสู่เมือง Smart City

๔) ยกระดับขีดความสามารถของบริการแห่งรัฐและบริการของภาคธุรกิจในทุกๆ ด้าน ให้มีความพร้อมต่อการจัดบริการที่เป็นสากลเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ในสิ่งที่ดึงดูดใจของจังหวัดภูเก็ต

จุดยืนการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

จุดเน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้กำหนดขึ้นมาจากการวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าเชิงนโยบายความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและสถานการณ์ของภารกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรจะเป็นในอนาคตจนได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ความสำคัญต่อภารกิจ ความเร่งด่วนต่อปัญหา ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ความเป็นประโยชน์ต่อทุกกลุ่มในพื้นที่ และความเชื่อมโยงกับนโยบายของจังหวัด ทิศทางการพัฒนาประเทศ จนทำให้ได้ความต้องการทางยุทธศาสตร์ที่เป็นหัวใจหลักสำคัญของจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย ๕ จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ ภายใต้การพัฒนาสู่จังหวัดที่พัฒนาแล้ว ดังนี้

- ๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและวัฒนธรรมระดับโลก
- ๒) การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการแพทย์มูลค่าสูงในระดับนานาชาติ
- ๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค เพื่อการเป็น Smart City และเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลก
- ๔) การเสริมสร้างขีดความสามารถในการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ในระดับนานาชาติ
- ๕) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ
- ๖) การพัฒนาศักยภาพของคน รวมทั้งคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างอัตลักษณ์ที่โดดเด่น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- ๑) การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)
- ๒) การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)

๑) แนวคิด และหลักการ

ทิศทางการพัฒนาตามโมเดลเศรษฐกิจของประเทศ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มค่าและการบริการที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง จังหวัดภูเก็ตจึงกำหนดเป้าหมายสำคัญเพื่อการมุ่งสู่ความเป็นเลิศของเมืองในด้านการท่องเที่ยว นวัตกรรมการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ส่งเสริมการพัฒนา Smart City ส่งเสริมการพัฒนา Sport Tourism ส่งเสริมการพัฒนา City of Gastronomy ส่งเสริมการพัฒนา Medical Hub ส่งเสริมการพัฒนา Marina Hub ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการประมง Fisheries Hub โดยส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญ การพัฒนาเป็นตลาดการค้า สัตว์น้ำ การส่งออก และแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาค และส่งเสริม การเป็นศูนย์กลางเมือง MICE City โดยการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เมืองภูเก็ตเน้นการพัฒนาสู่เมืองท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพการบริการในระดับสากล สร้างการบริการท่องเที่ยวมูลค่าสูง มุ่งสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อัจฉริยะแบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาที่ผ่านมา การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่จังหวัด จำนวนมาก แต่ความท้าทายในอนาคตในกรอบการทบทวนแผนของจังหวัด คือการพัฒนาเศรษฐกิจในสาขาอื่นที่มีศักยภาพ สูงของจังหวัด ซึ่งส่วนหนึ่งคือการพัฒนาที่รองรับความเสี่ยงทาง

เศรษฐกิจจะเห็นได้ว่าในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดจากการแพร่ระบาดของ COVID -19 นั้น จังหวัดภูเก็ตได้รับผลกระทบอย่างมาก เนื่องจากการพึ่งพิงรายได้จากการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว

ซึ่งจริง ๆ แล้วจังหวัดยังมีศักยภาพทางการเกษตร ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ คือ การสร้างเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ โดยเน้นการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน และหนุนเสริมเศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า ศูนย์กลางเชื่อมโยงอาหารปลอดภัยในท้องถิ่นและนานาชาติ ท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต การปรับและพัฒนาวัฒนธรรมเกษตร เทคโนโลยีการผลิตสินค้าเกษตรสู่การแปรรูปที่มีมูลค่าสูง เพื่อสร้างแบรนด์ทางการค้า ของสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้ามูลค่าสูง สินค้าเกษตรสู่สินค้ามูลค่าสูงระดับโลก ได้แก่ กุ้งมังกร มุก สับปะรดภูเก็ต ส้มควาย ผลิตภัณฑ์จากแพะ โดยเฉพาะการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการบริหารธุรกิจผ่านระบบดิจิทัล การสร้างเวที Business Matching การพัฒนา Platform digital เพื่อการตลาด SMEs และ Start up

ในด้านการส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองศูนย์กลางของการศึกษาในระดับนานาชาติ ซึ่งเป้าหมายสำคัญของจังหวัดจะเน้นการสร้างร่วมมือกับสถาบันการศึกษาระดับชั้นนำของโลก (World Class Academy) เพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับนานาชาติที่สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เพื่อการจัดตั้งสถาบันเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง Wellness International Academy ด้านการแพทย์เพื่อการท่องเที่ยว (Medical Tourism Program) ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการ SPA ระดับ World Class ด้านการดูแลผู้สูงวัยและเกษียณอายุ (Aging/Retired) และด้านการบริการด้านความงาม/การบำบัด (Plastic/Healing) และยกระดับจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการพัฒนาด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีระดับสากล เพื่อดึงดูดนักวิจัย นักศึกษา จากต่างประเทศ พัฒนาหน่วยวิจัยและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีระดับนานาชาติ ริเริ่มการพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศด้านดิจิทัล (Center of Digital Excellence) และที่สำคัญคือส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุทยาน การสร้างสรรค์รองรับการพัฒนาการค้า และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ หรือ Phuket Creative and Startup Park การส่งเสริมความเป็นนานาชาติด้านการเรียนการสอน การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

นอกจากนี้ด้วยศักยภาพที่มีและที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต ทำให้จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพที่เป็นศูนย์กลางการส่งออกปลาทูน่าของภูมิภาคและภูเก็ตยังเป็นศูนย์กลางของโรงงานแปรรูปปลาทูน่าอีกหลายโรงงาน และในส่วนการพัฒนา Sport Tourism เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ถือว่า มีความพร้อมเป็นอย่างมากทั้งเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก และการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ ด้วยบริการสาธารณะอย่างครอบคลุมทุกพื้นที่ และในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการบริการมูลค่าสูง ความท้าทายของจังหวัด คือ การเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาเมืองให้เป็นศูนย์กลางการบริการทางการแพทย์มูลค่าสูง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวนานาชาติ International Medical Hub World Class destination เน้นเสริมสร้างความเข้มแข็งของการบริการ ทางแพทย์มูลค่าสูงด้านความงาม ด้านศัลยกรรม ทันตกรรม ตรวจสุขภาพ การฟื้นฟูสุขภาพ การจัดบริการ สุขภาพเชื่อมโยงกับโรงแรม Medical and wellness health center สร้างรายได้กับจังหวัดได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ภูเก็ต ในสถานภาพที่เป็นเมือง MICE City ยังสามารถพัฒนามูลค่าทางเศรษฐกิจให้มีมูลค่าเพิ่มได้อีกมาก

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เข้มแข็ง มีผู้ประกอบการมีศักยภาพสูง และเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้าน MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียนและนานาชาติ
๒. เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่าจากการเกษตร ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว และนวัตกรรมทางการเกษตรสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้
๓. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การสร้างงานอาชีพแก่ประชาชนในชุมชน
๔. เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การศึกษาในระดับนานาชาติ
๕. เพื่อพัฒนาบริการทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการพัฒนาเป็นแหล่งบริการมูลค่าสูง ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบริการทางการแพทย์ เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
๖. เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตได้พัฒนาเป็นศูนย์กลางอาหารทะเลที่มีชื่อเสียงภายในและภายนอก ประเทศ รวมทั้งการส่งออกปลาหูฉลามและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหูฉลามของภูมิภาค

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. แหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Tourism) มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียน
๒. เศรษฐกิจชุมชนเติบโตอย่างต่อเนื่อง สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน
๓. ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดเป็นแบรนด์ในระดับโลก เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการพัฒนาเศรษฐกิจ
๔. จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพและความพร้อมของการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศ สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด และเติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. จังหวัดภูเก็ตมีระบบการบริการทางการแพทย์ที่มีมาตรฐานสากล ผู้ใช้บริการเชื่อมั่นและวางใจ บริการทางการแพทย์สามารถสร้างรายได้แก่จังหวัด
๖. จังหวัดภูเก็ตสามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางของการส่งออกปลาหูฉลามและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาหูฉลาม และ Gastronomy สามารถพัฒนาเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Smart City)

๑) แนวคิด และหลักการ

จังหวัดภูเก็ตเน้นการเติบโตของเมืองที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในกรอบการทบทวนแผนนี้จะเน้นการพัฒนาระบบการคมนาคม และโลจิสติกส์ของจังหวัดภูเก็ตที่เชื่อมโยงการเดินทางทั้งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง เพื่อรองรับการเป็นเมืองนานาชาติ ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการเมืองภูเก็ตทั้งชาวไทย และนานาชาติไม่ต่ำกว่า ๑๓ ล้านคนต่อปี แต่ข้อจำกัดในการรองรับปริมาณผู้ใช้บริการเมืองภูเก็ตยังมีมากต้องได้รับการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาและรองรับความต้องการในอนาคต การพัฒนาจังหวัดจึงเน้นการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินภารกิจร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการปรับปรุงฟื้นฟูเมืองภูเก็ตให้เป็น Smart Mobility และการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนให้ตอบสนองต่อการเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ สร้างรูปแบบการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล สนับสนุนนโยบายการกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชนเพื่อการปรับปรุงฟื้นฟูเมืองระบบขนส่งมวลชนหลักและรอง และระบบขนส่งทางทะเล พร้อมการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน การพัฒนาระบบขนส่งทางทะเล และเน้นการส่งเสริมการคมนาคมที่รักษาสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากความจำเป็นในการรักษาภาพลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก จังหวัดจึงมุ่งเน้นการเติบโตในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง ภูมิทัศน์เมืองให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ ทันสมัย ระดับสากล (Smart City) เน้นการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองต้นแบบเพื่อรองรับการเจริญเติบโตในอนาคตให้เป็นเมืองอารยสถาปัตย์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทันสมัยด้วยระบบดิจิทัล เมืองที่มีพลังงานทดแทนที่สะอาด การบริการที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต

การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตรองรับการเติบโตของเมืองในอนาคต โดยแบ่งเป็นโซนนิ่งอย่างชัดเจน และเน้นการเติบโตของเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีความยั่งยืน และการส่งเสริมการพัฒนาเมืองสีเขียว และการใช้พลังงานสะอาด พลังงานขยะ และพลังงานแสงอาทิตย์ และส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพการพึ่งตนเองทางพลังงาน และความมั่นคงของน้ำ

๒) วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ของจังหวัดที่กลมกลืนและปลอดภัย และมีมาตรฐานระดับสากล

๒. เพื่อพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสื่อสาร การสาธารณสุข และการจัดการเมืองที่มีมาตรฐานการดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาสู่เมืองที่น่าอยู่ ยั่งยืน เป็นสากล และเป็นที่ยังพอใจ

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาเมืองที่มีความทันสมัย เป็นสากล และเป็นที่ยังพอใจ น่าอยู่ ยั่งยืน และเชื่อมั่นของประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ให้บริการ

๒. สภาพแวดล้อมเมืองได้รับการจัดการอย่างมีมาตรฐานสากล มีคุณภาพน้ำผิวดินและน้ำทะเลที่ผ่านมาตรฐาน และชายหาดที่สะอาด เป็นระเบียบ และปัญหาเมืองในด้านสิ่งแวดล้อม ทุกประเด็นลดลงอย่างต่อเนื่อง

๓. จังหวัดภูเก็ตมีความมั่นคงทางพลังงานมากขึ้น พึ่งตนเองได้มากขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคงความปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

๑) แนวคิด และหลักการ

เป้าหมายหลักสำคัญของการจัดทำแผนของจังหวัดภูเก็ต คือ การเตรียมคนภูเก็ตให้มีความเข้มแข็ง ให้เป็นทักษะสากล เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน พลเมืองโลก ที่มีความรู้ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงโลกมีภูมิคุ้มกันในภาวะวิกฤติที่เกิดขึ้น พร้อมให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพแรงงาน รองรับเศรษฐกิจเพิ่มค่า และคุณภาพแรงงานที่มีคุณภาพสูง สร้างแรงงานให้เป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างสรรค์ การพัฒนาผลิตภาพที่แข่งขันได้ และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก แนวคิดทฤษฎีใหม่และการท่องเที่ยวชุมชน เศรษฐกิจชุมชนบนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเมืองเศรษฐกิจ เพิ่มค่าด้วยฐานวัฒนธรรม เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา และส่งเสริมการสร้างงานอาชีพแก่ชุมชน โดยสร้างความเป็นธรรมในสังคม และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และนอกจากนั้น จังหวัดยังมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความเข้มแข็งความคล่องแคล่ว และมีสมรรถนะสูง มีระบบบริการที่มีคุณภาพ มีความทันสมัย และพัฒนาการบริหารทันสมัยและมีธรรมาภิบาล ด้วยแผนแม่บทการพัฒนาเมืองภูเก็ต ๒๐ ปี เพื่อการวางทิศทางจังหวัดในอนาคต

อีกทั้งจากการที่จังหวัดเป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ ความปลอดภัยจึงมีความสำคัญสูงมากต่อการพัฒนาจังหวัด ในรอบการทบทวนแผนจึงเน้น การพัฒนาศักยภาพระบบการจัดการความสงบเรียบร้อยสู่เมืองแห่งความปลอดภัย เน้นการสนับสนุนการพัฒนา เมืองภูเก็ตให้มีระบบการเฝ้าระวังก่อการร้ายในเมืองที่ทันสมัยและเป็นสากล ทั้งในพื้นที่เข้าออกเมือง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

๒) วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด ประเทศ และนานาชาติ

๒) เพื่อพัฒนาบริการของรัฐให้สามารถรองรับการแข่งขันได้ และหนุนเสริมเศรษฐกิจของจังหวัด

๓) เพื่อเสริมสร้างความสันติสุขในชุมชน จังหวัด ที่ทุกภาคส่วนเชื่อมั่นและวางใจได้

๓) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) ประชาชนมีขีดความสามารถที่สูงขึ้น เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๒) สังคมพหุวัฒนธรรมภูเก็ตเข้มแข็ง มีคุณค่า และมูลค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และคุณภาพชีวิต

๓) ระบบบริการของรัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัยด้วยดิจิทัล มีธรรมาภิบาลเป็นที่เชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ

๔) สังคมเมืองภูเก็ตมีความสันติสุข ปัญหาสังคม อาชญากรรมลดลง

๒.๑๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. เป้าหมายการพัฒนา

“ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๑. พื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

๒. เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕. พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง โดยการรวมกลุ่ม การสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖. พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๓. ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนากิจการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน ความปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓ พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผู้ขาดจากต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ระบบสาธารณสุขภูมิภาคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ เสริมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๓. ประเด็นสำคัญที่นำมาพิจารณาควกับแผนและนโยบายระดับต่างๆ

๓.๑ แผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) ของจังหวัดภูเก็ต

๓.๑.๑ การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลัก

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญพิจารณาจากพืชที่มีพื้นที่ปลูกมากและมีมูลค่าการส่งออกหรือแปรรูป โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศพืชเศรษฐกิจ ๑๓ ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์สับปะรดโรงงาน ลำไย เงาะ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว และกาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดินได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทาน ร่วมกับการจัดการพื้นที่ และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีข้อจำกัดของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำ การใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วมและขาดน้ำ

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่พืชเศรษฐกิจสำคัญที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรก ได้แก่ ยางพารา มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน และข้าว **ดังตารางที่ ๑**

ตารางที่ ๑ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก ๔ ลำดับแรกของจังหวัดภูเก็ต

พืชเศรษฐกิจ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรม
ยางพารา	๕๗,๐๖๒	๕๗.๕๑
มะพร้าว	๕,๖๗๗	๕.๗๒
ปาล์มน้ำมัน	๒,๑๕๓	๒.๑๗
ข้าว	๑๓๘	๐.๑๔

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๑) **ยางพารา** ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งยางพาราเป็นพืชที่มีการปลูกมากที่สุดในจังหวัด จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๑.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพารา

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๔๓,๖๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓๔,๕๖๘ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๘,๑๔๓ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๔๓ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔๓,๖๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓๖,๘๒๑ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๕,๑๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๐๐ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓,๔๐๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ต ๑,๗๙๘ ไร่ และอำเภอถลาง ๑,๖๐๙ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๖๗,๙๒๖ ไร่

๑.๒) **การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราในปัจจุบัน** ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑๙,๒๗๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๔ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๗,๔๔๖ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑,๗๒๗ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๘ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๑๗,๙๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๓ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๖,๘๕๔ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙๐๘ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๗๘ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑,๕๔๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๑ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๙๙๕ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๕๕๒ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๘,๓๐๓ ไร่

๑.๓) **พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ** คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพาราแต่ยังไม่มีมีการปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกยางพารา และพื้นที่ปลูกยางพาราในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๕๐,๐๖๖ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอถลาง ๓๗,๐๘๙ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑๐,๖๑๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๒,๓๖๗ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๒๔,๓๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๖ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอถลาง ๑๗,๑๒๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๔๑๖ ไร่ และอำเภอ กะทู้ ๘๔๕ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๕,๖๘๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๗ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอถลาง ๑๙,๙๖๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๑๙๔ ไร่ และอำเภอ กะทู้ ๑,๕๒๒ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๘๐ ไร่ และพื้นที่ปลูกมะพร้าว (S๓+N) ๗๑ ไร่ **ดังตารางที่ ๒**

ตารางที่ ๒ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา

อำเภอ	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)			มะพร้าว (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะทู้	๓๙	-	๓๙	-	-	-
ถลาง	๒๐	-	๒๐	๒๗	๑	๒๘
เมืองภูเก็ต	๒๑	-	๒๑	๔๓	-	๔๓
รวม	๘๐	-	๘๐	๗๐	๑	๗๑

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๑.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพาราต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกยางพาราในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกยางพารา ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกยางพารา เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๒) มะพร้าว มะพร้าวพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๒ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๒.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมะพร้าว

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๗๗,๕๐๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๖๖,๑๑๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๖๒๖ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๖๖ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๙,๔๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๔,๙๔๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๓,๖๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๘๗๗ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๗๑,๖๖๙ ไร่

๒.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกมะพร้าวในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๐๐๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๖ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๓,๒๑๕ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖๒๔ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๖๔ ไร่ เป็นต้น

(๒) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๗๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๔ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ต ๔๓ ไร่ และอำเภอถลาง ๒๗ ไร่

(๓) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๖๐๕ ไร่

๒.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกมะพร้าวแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกมะพร้าว และพื้นที่ปลูกมะพร้าวในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๗๓,๕๐๖ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอถลาง ๖๒,๙๐๒ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๐๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๖๐๒ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๗๓,๕๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๘๔ พื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอถลาง ๖๒,๙๐๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๐๐๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๖๐๒ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าวเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกมะพร้าว คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ป่าลมน้ำมัน (S๓) ๓๙ ไร่ **ดังตารางที่ ๓**

ตารางที่ ๓ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมะพร้าว

อำเภอ	ป่าลมน้ำมัน (ไร่)		
	S๓	N	รวม
กะทู้	๓๙	-	๓๙
รวม	๓๙	-	๓๙

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๒.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกมะพร้าวต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกมะพร้าวในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่างๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมะพร้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกมะพร้าวในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกมะพร้าว เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๖๖,๑๑๗ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๙,๖๒๖ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๗๖๖ ไร่

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๓) ป่าลมน้ำมัน ป่าลมน้ำมันพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๓ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๓.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกป่าลมน้ำมัน

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๖๐,๔๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๕๔,๔๑๕ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๘๙๙ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๑๕๙ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔,๖๒๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอถลาง ๑๗,๔๒๓ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๑๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๐๘๔ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๔,๘๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๕ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๙,๖๕๐ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๓๐๗ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๙๓๙ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๕๘,๖๒๓ ไร่

๓.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑,๔๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพสูงกระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๑,๔๒๓ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๑๗ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๘๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๒๙๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๘๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๐๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๘ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอกะทู้ ๓๙ ไร่ อำเภอกลาง ๓๖ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๒๗ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๓๐ ไร่

๓.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันแต่ไม่มีการปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘๓,๒๗๙ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกลาง ๗๐,๑๑๖ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๑๐,๙๒๐ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๒,๒๔๒ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๕๙,๐๓๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๒ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอกลาง ๕๒,๙๙๒ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๔,๘๘๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๑๕๙ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔,๒๔๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๔๕ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอกลาง ๑๗,๑๒๔ ไร่ อำเภอเมืองภูเก็ต ๖,๐๓๘ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑,๐๘๔ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกมะพร้าว (S๓+N) ๓๕๔ ไร่ และพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๒๗๕ ไร่ **ดังตารางที่ ๔**

ตารางที่ ๔ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน

อำเภอ	มะพร้าว (ไร่)			ยางพารา (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะทู้	-	๕๙	๕๙	๒๗๔	-	๒๗๔
กลาง	๑๙	๒๔๗	๒๖๖	-	-	-
เมืองภูเก็ต	๑๙	๑๐	๒๙	๑	-	๑
รวม	๓๘	๓๑๖	๓๕๔	๒๗๕	-	๒๗๕

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๓.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าโดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๔) ข้าว ข้าวพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดภูเก็ตในลำดับที่ ๔ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๔.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกข้าว

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๔,๖๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๔ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๓,๘ ไร่ อำเภอกะทู้ ๔๒๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๓๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๔,๒๒๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๐๙ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑,๐๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน อยู่ในอำเภอกลาง ๑,๐๔๓ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๔๑,๖๔๙ ไร่

๔.๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกข้าวในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดินได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๙๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๗ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๙๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๔๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๒ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายตัวอยู่ในอำเภอกลาง ๔๔ ไร่

(๓) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๓ ไร่

๔.๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกข้าวแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกข้าว และพื้นที่ปลูกข้าวในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘,๘๖๕ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกลาง ๘,๐๒๑ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอกะทู้ ๕๓๘ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคองเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๔,๕๓๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๐๓ ของพื้นที่เหมาะสมสูง พบมากในอำเภอกลาง ๓,๗๙๙ ไร่ อำเภอกะทู้ ๔๒๙ ไร่ และอำเภอเมืองภูเก็ต ๓๐๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคองเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๔,๓๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ของพื้นที่เหมาะสมปานกลาง พบมากในอำเภอกลาง ๔,๒๒๒ ไร่ และอำเภอกะทู้ ๑๐๙ ไร่

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคองเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าพื้นที่ที่ควรส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกข้าว คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๒๗๕ ไร่ และพื้นที่ปลูกมะพร้าว (N) ๒๔๕ ไร่ แต่เนื่องจากนโยบายของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการข้าวต้องการรักษาคุณภาพผลผลิตข้าว ดังนั้น จึงควรพิจารณาปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด **ดังตารางที่ ๕**

ตารางที่ ๕ พื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตข้าว

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			มะพร้าว (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
กะทู้	-	-	-	-	๕๘	๕๘
กลาง	๒๗๔	-	๒๗๔	-	๑๗๗	๑๗๗
เมืองภูเก็ต	๑	-	๑	-	๑๐	๑๐
รวม	๒๗๕	-	๒๗๕	-	๒๔๕	๒๔๕

ที่มา : <https://agri-map-online.moac.go.th>, ๒๕๖๔

๔.๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกข้าวต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกข้าวในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกข้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกข้าวในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกข้าว ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภออำเภอกลาง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต

พื้นที่ปลูกข้าวในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกข้าวในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกข้าว เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่างและแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอกลาง และอำเภอกะทู้

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมเช่น ทำการเกษตรผสมผสานหรือพืชที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า โดยพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

๓.๑.๒ พืชเศรษฐกิจอนาคตไกลของจังหวัด

๑) **สับปะรดภูเก็ต** เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต และได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นพืชบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (พืช GI) จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา โดยมีขอบเขตพื้นที่การผลิตตามประกาศครอบคลุมพื้นที่อำเภอกลาง อำเภอกะทู้ และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สับปะรดภูเก็ต คือสับปะรดที่อยู่ในกลุ่มสายพันธุ์ควีน (Queen) มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว คือ เนื้อมีความหวานกรอบมีกลิ่นหอม กากใยน้อย

จึงเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก การปลูกสับปะรดบนเกาะภูเก็ตสามารถปลูกได้ตลอดปี โดยเกษตรกรนิยมปลูกแซมในสวนยางพาราตั้งแต่เริ่มปลูกจนกระทั่งต้นยางอายุได้ ๓ ปี ทำให้เกษตรกรมีรายได้ก่อนที่จะได้รับผลผลิตจากยางพารา

เมื่อพิจารณาจากพื้นที่ในการส่งเสริมการปลูกสับปะรดภูเก็ต ควรส่งเสริมเฉพาะในพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) และพื้นที่ศักยภาพความเหมาะสมปานกลาง (S๒) ซึ่งจังหวัดภูเก็ตยังมีพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตเหมาะสมสูง S๑ (คงเหลือ) จำนวน ๒๑,๐๒๙ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๑๙,๘๘๐ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๘๒๕ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๓๒๔ ไร่) และพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตเหมาะสมปานกลาง S๒ (คงเหลือ) จำนวน ๖๑,๗๘๕ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๔๙,๐๘๖ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๑๑,๒๕๖ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๔๔๓ ไร่)

๒) ผักพื้นเมือง (ผักเหมียง หรือ ใบเหลียง) เป็นผักพื้นเมืองท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต เดิมทีเป็นผักป่าที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่ด้วยรสชาติที่หวาน มัน ไม่ขม และไม่มีกลิ่น ชาวบ้านจึงนำมาทานเป็นผักเคียงคู่กับขนมจีน หรือกินแก้มกั๊กเผ็ดได้ดี สำหรับอาหารใต้ที่รสจัดจ้าน ต่อมามีการนำใบเหลียงมาประกอบอาหารอื่นๆ เช่น ใบเหลียงผัดไข่ หรือต้มกะทิใบเหลียง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการนำใบเหลียงมาแปรรูปเป็นชา เพื่อเป็นเครื่องดื่มบำรุงสุขภาพอีกด้วย เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกเป็นพืชแซมในสวนยางพารา สวนผลไม้ หรือสวนปาล์ม ช่วยสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

๓) ส้มควาย เป็นสมุนไพรเพื่อสุขภาพ เป็นพืชท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต ส้มควายเป็นพืชตระกูลเดียวกับส้มแขก มีรสเปรี้ยว นิยมใช้เป็นพืชอาหาร และพืชสมุนไพร เกษตรกรนิยมปลูกส้มควายเป็นไม้ผลประจำบ้าน ต้นส้มควายภูเก็ต มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ มีผลขนาดใหญ่ และมีเนื้อมากชาวบ้านนิยมนำส้มควายมาปรุงอาหาร เช่น แกงส้ม แกงเลียง ต้มเนื้อ ต้มปลา เป็นต้น ภูมิปัญญา ชาวบ้านในสมัยโบราณนิยมนำส้มควายมาตากแห้ง และบดเป็นผงก่อนนำมาผสมกับน้ำร้อน เพื่อแช่เท้า ลดอาการปวดเมื่อยอาการเท้าบวม และช่วยระงับกลิ่นเท้าได้เป็นอย่างดี

๔) ทูเรียน จัดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งพันธุ์ทูเรียนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต คือ ทูเรียนกมลา ที่มีมานานกว่า ๑๐๐ ปี เดิมทีเป็นทูเรียนที่ขึ้นอยู่ตามป่า ชาวบ้านตำบลกมลาเข้าไปเก็บทูเรียนในป่า จากนั้นก็แจกจ่ายเมล็ดไปปลูกต่อ ๆ กัน จนเป็นที่แพร่หลายในตำบลกมลา จนทำให้ทูเรียนป่ากลายเป็นพันธุ์เป็นทูเรียนบ้านที่มีรสชาติอร่อย และเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน ทูเรียนกมลาคะออกผลเพียงปีละ ๑ ครั้ง มีเอกลักษณ์ คือ ต้องรอให้ผลตกจากต้น โดยไม่ตัดมาบ่มให้สุกเนื่องจากจะทำให้รสชาติเปลี่ยนเนื้อทูเรียนมีความนิ่ม เมล็ดเล็ก และมีกลิ่นแรง

เมื่อพิจารณาจากพื้นที่ในการส่งเสริมการปลูกทูเรียน ควรส่งเสริมเฉพาะในพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) และพื้นที่ศักยภาพความเหมาะสมปานกลาง (S๒) ซึ่งจังหวัดภูเก็ตยังมีพื้นที่ปลูกทูเรียนเหมาะสมสูง S๑ (คงเหลือ) จำนวน ๖๗,๘๒๔ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๕๗,๙๘๑ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๘,๓๗๔ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๔๖๙ ไร่) และพื้นที่ปลูกทูเรียนเหมาะสมปานกลาง S๒ (คงเหลือ) จำนวน ๒๒,๑๗๐ ไร่ ส่วนมากกระจายอยู่ในอำเภอถลาง (๑๔,๓๕๑ ไร่) อำเภอเมืองภูเก็ต (๖,๖๔๕ ไร่) และอำเภอกะทู้ (๑,๑๗๔ ไร่)

๕) พืชสมุนไพร ด้วยนโยบายของรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนแนวคิด BCG (Bio-Circular-Green Economy) หรือ เศรษฐกิจชีวภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ พืชสมุนไพรเป็นเรื่องหนึ่ง ที่ได้รับความสนใจ เนื่องจากเป็นแหล่งของสารสำคัญที่นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น การแพทย์ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และเครื่องสำอาง จึงสนับสนุนให้พืชสมุนไพรเป็นพืชทางเลือกในปี ๒๕๖๔ โดยดำเนินการภายใต้ตลาดนำการผลิต และหากทิศทางของตลาดสมุนไพรขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจะช่วยให้ เกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร มีรายได้และความมั่นคงในการดำรงชีพ จากฐานข้อมูล Agri-Map Online จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ศักยภาพที่สามารถส่งเสริมให้ปลูกพืชสมุนไพรได้หลายชนิด เช่น ขมิ้นชัน กระชายดำ ไพล และบัวบก เป็นต้น

ขมิ้นชัน เป็นพืชปลูกง่าย ชอบแสงแดดจัด และมีความชื้นสูง ชอบดินร่วนซุย มีการระบายน้ำดี ไม่ชอบน้ำขัง เกษตรกรสามารถปลูกขมิ้นชันแซมในสวน เป็นการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ และมีรายได้ระหว่างรอการเติบโตของไม้ผล ไม้ยืนต้น โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกขมิ้นชันที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๒๖,๗๐๕ ไร่

กระชายดำ เป็นพืชที่ชอบที่ร่ม ดินร่วนซุยหรือเป็นดินปนทรายที่มีการระบายน้ำได้ดี ชอบอากาศหนาวเย็น และขยายพันธุ์ด้วยวิธีการแบ่งเหง้า สามารถขยายพันธุ์ได้ตลอดทั้งปี แต่ถ้าต้องการให้หัวหรือเหง้ามีคุณภาพต้องปลูกและเก็บเกี่ยวตามฤดูกาล คือปลูกในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกกระชายดำที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๒๖,๗๐๕ ไร่

โพล เจริญได้ดีในดินร่วนซุย ปลูกง่าย ดูแลง่าย สามารถปลูกแซมระหว่างแปลงพืชหลักได้ โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกโพลที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๑๙,๙๔๙ ไร่

บัวบก เป็นพืชเขตร้อนชื้น ชอบที่ลุ่มชื้นแฉะเล็กน้อย เช่น ตามขอบคันนา คันดินริมหนอง สระ คลองน้ำ ชอบแสงรำไร สามารถปลูกแซมระหว่างแปลงพืชหลักได้ โดยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ศักยภาพในการปลูกบัวบกที่ระดับความเหมาะสมสูง (S๑) ประมาณ ๑,๒๗๙ ไร่

๓.๑.๓ แนวทางการส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจ

๑) ยางพารา

๑.๑) พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) และปัจจุบันยังปลูกยางพาราอยู่มีเนื้อที่ ๑๙,๒๗๑ ไร่ มีพื้นที่ปลูกอยู่ในเขตอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ตามมาตรการยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๗๙) เน้นให้มีการเพิ่มผลผลิตยางพาราต่อไร่ต่อปีจากปกติเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๒๔ กิโลกรัมต่อไร่ เป็น ๓๖๐ กิโลกรัมต่อไร่ ภายในปี ๒๕๗๙ นั้น ควรมีการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่างๆ เช่น การคัดเลือกพันธุ์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และต้านทานโรคการปรับปรุงบำรุงดิน การใส่ปุ๋ยที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การปลูกพืชแซมและพืชคลุมดินให้เหมาะสมเพราะมีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยาง การบำรุงรักษา การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง และเทคนิคการกรีดยางให้มีปริมาณน้ำยางสูงมีคุณภาพและตรงตามมาตรฐาน เน้นการพัฒนาการตลาดในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง และส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง มีการบริหารงานแบบมืออาชีพและสามารถถ่ายทอดกิจการให้กับคนรุ่นใหม่

๑.๒) พื้นที่ปลูกยางพาราที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกยางพาราอยู่มีเนื้อที่ ๑๗,๙๔๑ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอถลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ควรสนับสนุนให้เพิ่มผลผลิตยางพารา โดยเน้นการจัดการที่เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ เช่น เดียวกันกับพื้นที่ศักยภาพสูง โดยเฉพาะการปรับปรุงบำรุงดิน เน้นการพัฒนาการตลาดในพื้นที่ เช่น จัดตั้งจุดรับซื้อ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ในพื้นที่มีศักยภาพปานกลางให้มากขึ้น ส่งเสริมให้มีการโค่นยางพาราที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี และปลูกยางพาราทดแทนในพื้นที่เดิมเช่นกันกับพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง รวมไปถึงพัฒนาตลาดและช่องทางจัดจำหน่ายให้มากขึ้นโดยเน้นการแปรรูปยาง หรือไม้ยางพาราเพิ่มมากขึ้นซึ่งอาจเน้นจากชุมชนที่เข้มแข็งเป็นพื้นที่ต้นแบบ

๑.๓) พื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกยางพาราอยู่ มีเนื้อที่ ๑๙,๘๕๐ ไร่ ควรส่งเสริมให้มีการโค่นยางพาราที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี และหาพืชอื่นทดแทน เช่น ไม้ผล มะพร้าว ไม้หวาน มันสำปะหลัง ยาสูบ แตงโม พืชไร่ และพืชผักต่าง ๆ ทดแทน ให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่เลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตพืชผัก บริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น รวมไปถึงจัดหาตลาดให้กับเกษตรกรในการปลูกพืชผักทดแทน โดยอาจเริ่มจากตลาดชุมชน

๑.๔) **พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกรปลูกพืชอื่นทดแทน เช่น มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน เงาะ และอ้อย ควรเน้นให้เกษตรกรปลูกพืชดังกล่าวต่อไป เนื่องจากปัจจุบันตามมาตรการยุทธศาสตร์ยางพารา เน้นการลดพื้นที่การปลูกยางพาราอยู่แล้ว ฉะนั้นควรสร้างความตระหนักให้เกษตรกร เน้นการทำเกษตรแบบผสมผสาน หรือการเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ หรือ วนเกษตร เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่ามากที่สุดต่อไป

๒) มะพร้าว

๒.๑) **พื้นที่ปลูกมะพร้าวที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒)** และปัจจุบันยังปลูกมะพร้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๔,๐๐๓ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกะทู้ ควรพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต ในรูปแบบแปลงใหญ่ สนับสนุนการปรับปรุงบำรุงดิน เพื่อพัฒนาศักยภาพของที่ดินให้มีความเหมาะสมต่อการปลูกมะพร้าวมากยิ่งขึ้น สนับสนุนมะพร้าวพันธุ์ดีที่ทนต่อโรคแมลงให้ความรู้ในการกำจัดโรคแมลงศัตรูมะพร้าวที่เหมาะสม สนับสนุนการจัดตั้งแหล่งรับซื้อผลผลิตมะพร้าวในพื้นที่ และเชื่อมโยงการตลาด โดยมีตลาดรับซื้อผลผลิตมะพร้าวสำรอง ที่สามารถรองรับผลผลิตทางการเกษตรในช่วงที่ผลผลิตล้นตลาด หรือเกินกำลังผลิตของโรงงานแปรรูปในพื้นที่ใกล้เคียงพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง และเป็น Smart Farmer โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเป็นฟาร์มหรือแปลงเกษตรอัจฉริยะ

๒.๒) **พื้นที่ปลูกมะพร้าวในพื้นที่ไม่มีความเหมาะสม (S๓ และ N)** และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกมะพร้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๑,๖๗๔ ไร่ ควรมีการให้ความรู้เกษตรกรในการปรับเปลี่ยนชนิดพืชให้เหมาะสมตรงตามศักยภาพของพื้นที่ โดยสนับสนุนให้เข้าร่วมโครงการต่างๆ เช่น Zoning by Agri-Map เป็นต้น พร้อมทั้งจัดระบบการผลิตและการบริหารจัดการดิน น้ำ ปุ๋ย ที่เหมาะสม สำหรับมะพร้าว การสนับสนุนแหล่งน้ำ และการส่งเสริมให้ความรู้ในการปรับปรุงบำรุงดิน และการทำเกษตรผสมผสาน

๒.๓) **พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกมะพร้าว** แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกมะพร้าว พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีการปลูกพืชชนิดต่าง ๆ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เงาะ และอ้อยโรงงาน เป็นต้น ในกรณีปลูกไม้ยืนต้นชนิดอื่น หรือมีการปลูกไม้ผลชนิดอื่น การปรับเปลี่ยนพื้นที่ดังกล่าวมาปลูกมะพร้าวเป็นเรื่องยาก เนื่องจากมะพร้าวเป็นพืชที่ใช้เวลานานกว่าจะให้ผลผลิตที่คุ้มค่า แต่หากพื้นที่ดังกล่าวมีการปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยโรงงาน เป็นต้น สามารถปลูกมะพร้าว ในลักษณะระบบปลูกพืชผสมกับพืชไร่ชนิดดังกล่าว หรือปลูกในลักษณะเกษตรผสมผสานได้

๓) ปาล์มน้ำมัน

๓.๑) **พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมสูง (S๑)** และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๑,๔๔๐ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอกลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต ทั้งนี้โดยคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัด เห็นควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่สำคัญของจังหวัดและมีการบริหารจัดการน้ำอย่างดี รวมทั้งการจัดการดินและปุ๋ยตามมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นเกษตรกรแปลงใหญ่ สร้างเครือข่ายในรูปแบบของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ลานเท กับโรงงานสกัดน้ำมัน ส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการตัดปาล์มน้ำมันที่ได้คุณภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาให้เกษตรกรเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP)

๓.๒) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) และปัจจุบันยังปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๓๘๑ ไร่ อยู่ในเขตอำเภอกลาง และอำเภอเมืองภูเก็ต ควรสนับสนุนด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ชลประทาน แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ใช้ปัจจัยการผลิตในอัตราและช่วงเวลาที่เหมาะสม สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ได้รับการรับรอง จะสร้างความมั่นใจให้กับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน พื้นที่ในเขตนี้มีความเหมาะสมสำหรับการเกษตรแบบผสมผสานโดยเฉพาะในช่วงที่ปาล์มน้ำมันอายุน้อย ยังไม่ให้ผลผลิต หรือเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นต้น และภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หรือถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชที่มีผลตอบแทนดีกว่า

๓.๓) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่ไม่มี ความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกปาล์มน้ำมันอยู่ มีเนื้อที่ ๓๓๒ ไร่ การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดิน สนับสนุนแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสม และปาล์มน้ำมันเป็นพืชยืนต้นอายุประมาณ ๒๐-๒๕ ปี การปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นจึงเป็นเรื่องยากในกรณีที่ปาล์มน้ำมันหมดอายุ ลงทุนน้อยกว่าและให้ผลตอบแทนที่ดี ส่งเสริมสินค้าเกษตรชนิดอื่น ๆ ที่สามารถปลูก เลี้ยง หรืออยู่ร่วมกันได้ในสวนปาล์มน้ำมัน ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เกษตรกรสามารถเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

๓.๔) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา มะพร้าว ข้าว เงาะ และอ้อยโรงงาน ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่หรือนาข้าว ในอนาคตสามารถกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันได้อีก แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น การกลับมาปลูกปาล์มน้ำมันอาจเป็นเรื่องยากโดยเฉพาะการปลูกไม้ผล เช่นทุเรียน ที่ปัจจุบันราคาดี แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาต้นทุนการผลิตและราคาผลผลิตร่วมด้วย

๔) ข้าว

๑) พื้นที่ปลูกข้าวที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) และปัจจุบันยังปลูกข้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๙๐ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอกลาง ทั้งนี้โดยคณะกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเห็นควรให้มีการเสนอแผนการใช้ที่ดินเพื่อสงวนให้เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของจังหวัด และมีการบริหารจัดการน้ำชลประทาน การจัดการดิน ปุ๋ย พันธุ์ข้าว มีการรวมกลุ่มเป็นเกษตรแปลงใหญ่ พัฒนาต่อยอดครบวงจรด้านการตลาดในและต่างประเทศ การแปรรูป แหล่งทุน มีภาครัฐสนับสนุนการทำมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเพาะปลูกตามการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices : GAP) และเนื่องจากเป็นพื้นที่ศักยภาพสูง การปลูกพืชหลังนาจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น และเป็นการปรับปรุงบำรุงดิน ทั้งนี้ภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกรโดยแนะนำว่าพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าวจึงไม่ควรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น หากข้าวราคาไม่ดีถ้าต้องการเปลี่ยนชนิดพืชควรเป็นพืชไร่ เพื่อที่ในอนาคตจะกลับมาทำนาได้อีก

๒) พื้นที่ปลูกข้าวที่ไม่มี ความเหมาะสม (S๓ และ N) และปัจจุบันเกษตรกรยังคงใช้ที่ดินปลูกข้าวอยู่ มีเนื้อที่ ๔๘ ไร่ ควรให้การช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำกินในพื้นที่นี้ เนื่องจากเป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม โดยสนับสนุนการปรับโครงสร้างที่ดิน ปรับปรุงบำรุงดิน สนับสนุนแหล่งน้ำ ให้เกษตรกรเลือกปลูกพืชชนิดใหม่ที่มีความเหมาะสม และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า หรือใช้พื้นที่ผลิตอาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือน หรือเข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) เป็นต้น

๓) พื้นที่ที่มีศักยภาพหรือมีความเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว แต่ปัจจุบันเกษตรกรไม่ได้ใช้พื้นที่ปลูกข้าว โดยมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน เช่น ยางพารา มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน และเงาะ ทั้งนี้หากพืชที่ปลูกเป็นพืชไร่ หากในอนาคตข้าวราคาดี เกษตรกรอาจกลับมาปลูกข้าวได้เหมือนเดิม แต่หากเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น การกลับมาปลูกข้าวอาจเป็นเรื่องยาก ดังนั้นอาจส่งเสริมในเรื่องของการทำเกษตรรูปแบบอื่น เช่น ทำการเกษตรแบบผสมผสาน ทดแทน

๓.๒ แผนแม่บทการพัฒนาลุ่มน้ำระดับจังหวัด จังหวัดภูเก็ต

๓.๒.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรน้ำและการพัฒนา

๑) ลำน้ำและแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (ตามการแบ่งลุ่มน้ำหลักของประเทศไทย โดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ) โดยมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ลุ่มน้ำย่อยเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตไม่มีแม่น้ำสายสำคัญแต่มีลำน้ำ ลำห้วย และคลองขนาดเล็ก รวม ๙ สาย คือ คลองบ้านหยัด คลองพม่าลง คลองท่ามะพร้าว คลองบางโรง คลองกะลา คลองท่าเรือ คลองกมลา คลองบางใหญ่ และคลองโตนด

๒) สถานการณ์น้ำของจังหวัดภูเก็ต

๒.๑) สถานการณ์ด้านการขาดแคลนน้ำและภัยแล้ง จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งของจังหวัดภูเก็ต โดยกรมพัฒนาที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๙๕ มีปัญหาภัยแล้งในระดับต่ำ

๒.๒) สถานการณ์ด้านน้ำท่วมและอุทกภัย สภาพการเกิดอุทกภัยในจังหวัดภูเก็ตพบว่า เกิดน้ำท่วมกระจายตัวเกือบทั้งพื้นที่เกาะส่วนใหญ่ แบ่งออกได้เป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่

(๑) อุทกภัยจากน้ำป่าไหลหลาก และน้ำท่วมฉับพลัน เกิดขึ้นกับพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด มักจะเกิดขึ้นในพื้นที่ต่ำบริเวณใกล้ภูเขาต้นน้ำ และบริเวณใกล้ลำน้ำที่รับน้ำจากภูเขา เนื่องจากมีความลาดชัน

(๒) อุทกภัยน้ำหลากล้นตลิ่ง เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ลุ่มต่ำในพื้นที่ชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ริมลำน้ำ เนื่องจากปริมาณน้ำจำนวนมากที่เกิดจากฝนตกหนักต่อเนื่อง และสาเหตุการกีดขวางทางระบายน้ำ ประกอบกับด้านท้ายน้ำได้รับอิทธิพลน้ำขึ้นน้ำลงจากทะเลด้วย

(๓) น้ำท่วม หรือน้ำขัง เกิดขึ้นบริเวณชุมชนเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เนื่องจากปริมาณน้ำสะสมจำนวนมาก ระบบการระบายน้ำไม่ดีพอ มีสิ่งก่อสร้างกีดขวางทางระบายน้ำ

จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมซ้ำซากของจังหวัด โดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิศาสตร์สารสนเทศ (GISDA) พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดมีพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมซ้ำซากน้อยและเสี่ยงปานกลางโดยความเสี่ยงปานกลางจะอยู่บริเวณที่มีเทือกเขาในแต่ละอำเภอ

๒.๓) แนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ (Area Base)

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ได้กำหนดพื้นที่เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ (Area Base) ทั่วประเทศรวม ๖๖ พื้นที่ โดยวิเคราะห์จากปัญหา ความถี่ ความรุนแรง ความเสียหาย โดยครอบคลุมปัญหาน้ำแล้ง น้ำท่วม น้ำเค็มรุกล้ำ รวมถึงการรองรับพื้นที่สำคัญ เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ในส่วนของจังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ (Area Base) จำนวน ๑ พื้นที่ เพื่อช่วยเหลือการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ประมาณ ๓๔๒,๒๘๗ ไร่ ครอบคลุม ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกระทุ้ง และอำเภอถลาง

๓.๒.๒ ความต้องการใช้น้ำ

การศึกษาและประเมินความต้องการใช้น้ำ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบปริมาณน้ำที่ต้องการสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะทำให้เห็นภาพรวมของความต้องการน้ำทั้งหมด และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำต้นทุนและการพัฒนาที่มีอยู่ในปัจจุบันจะทำให้ทราบสถานการณ์ของปัญหาและนำไปประกอบในการพิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม ทั้งมาตรการใช้สิ่งก่อสร้างและการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ในการศึกษาความต้องการใช้น้ำของจังหวัดภูเก็ต ได้ประเมินความต้องการใช้น้ำจากกิจกรรมหลักที่สำคัญ ๔ ประเภท คือ ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศทำให้น้ำความต้องการน้ำเพื่อการเกษตร และความต้องการน้ำเพื่ออุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค** ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคประเมินจากจำนวนประชากรกับอัตราการใช้น้ำของประชากร โดยทำการประเมินความต้องการในอนาคต ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี จากการวิเคราะห์แนวโน้มของปริมาณประชากร โดยมีรายละเอียดดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เท่ากับ ๒๒.๐๑ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๒๕.๒๔ ๒๘.๙๔ และ ๓๘.๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๒) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำ** ความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำประเมินโดยการเปรียบเทียบความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำของกลุ่มน้ำหลัก จากรายงานโครงการพัฒนาระบบคลังข้อมูล ๒๕ กลุ่มน้ำ และแบบจำลองน้ำท่วมน้ำแล้ง สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (สสน.ก.) พ.ศ.๒๕๕๕ โดยเปรียบเทียบพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตกับพื้นที่ลุ่มน้ำที่มีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดภูเก็ตจากผลการประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ ๕๗.๕๖ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

๓) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร** ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร ประเมินจากพื้นที่เกษตรกรรมฤดูฝนและฤดูแล้งทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน กับอัตราการใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกต่อไร่ โดยความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรในเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่ชลประทานที่มีในปัจจุบันและแผนในอนาคตจากการพัฒนาพื้นที่ชลประทาน ซึ่งฤดูฝนเพาะปลูกเต็มพื้นที่ ส่วนฤดูแล้งพื้นที่เพาะปลูกร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ชลประทาน ความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานประเมินจากพื้นที่เพาะปลูกนอกเขตชลประทานในปัจจุบัน และคาดการณ์ว่าพื้นที่เพาะปลูกโดยรวมไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ผลการประเมินความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรสรุปได้ดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร เท่ากับ ๕๒.๕๘ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และความต้องการน้ำเพื่อการเกษตรจะเพิ่มเป็น ๕๖.๙๗, ๕๖.๙๗ และ ๖๑.๓๕ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ

๔) **ความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุตสาหกรรม** กรมโรงงานอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมได้ทำการประเมินความต้องการน้ำเพื่อการอุตสาหกรรมเป็นรายจังหวัด โดยประเมินจากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม กับอัตราการใช้น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดต่าง ๆ แยกตามกำลังการผลิต (กำลังม้า) รวมถึงอัตราการใช้น้ำของนิคมอุตสาหกรรมโดยคิดเป็นต่อพื้นที่ โดยทำการประเมินความต้องการในอนาคต ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี จากการวิเคราะห์แนวโน้มของการเจริญเติบโตด้านอุตสาหกรรมและแผนการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้ ความต้องการใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรม เท่ากับ ๓.๗๙ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี และจะเพิ่มเป็น ๓.๙๘, ๔.๑๗ และ ๔.๕๕ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ในระยะ ๕ ปี, ๑๐ ปี และ ๒๐ ปี ตามลำดับ **ดังตารางที่ ๖**

ตารางที่ ๖ ความต้องการน้ำด้านต่าง ๆ และการคาดการณ์ในอนาคต จังหวัดภูเก็ต

ที่	กิจกรรม	ความต้องการน้ำ (ล้าน ลบ.ม./ปี)			
		(พ.ศ. ๒๕๖๐)	๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕)	๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๗๐)	๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๘๐)
๑	อุปโภค-บริโภค	๒๒.๐๑	๒๕.๒๔	๒๘.๙๔	๓๘.๐๔
๒	รักษาระบบนิเวศ	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖	๕๗.๕๖
๓	การเกษตร				
	- ในเขตชลประทาน	๑๐.๘๙	๑๕.๒๘	๑๕.๒๘	๑๙.๖๖
	- นอกเขตชลประทาน	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙	๔๑.๖๙
	- รวม	๕๒.๕๘	๕๖.๙๗	๕๖.๙๗	๖๑.๓๕
๔	อุตสาหกรรม	๓.๗๙	๓.๙๘	๔.๑๗	๔.๕๕
	รวม	๑๓๕.๙๔	๑๔๓.๗๔	๑๔๗.๖๓	๑๖๑.๕๐

๓.๒.๓ แผนพัฒนาการชลประทานระดับจังหวัดระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐)

ในการจัดทำแผนการดำเนินการระดับจังหวัด ได้นำโครงการที่มีผลการศึกษา สํารวจ ออกแบบ และโครงการที่มีศักยภาพในการดำเนินการ มาทำการจัดเป็นแผนงานและงบประมาณ โดยมีแนวทางดังนี้

๑) ระยะของแผนดำเนินการ การจัดระยะของแผนงาน แบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งเป็นแผนดำเนินการก่อสร้าง ดังนี้

- โครงการตามแผนระยะสั้น เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๖๕
- โครงการตามแผนระยะกลาง เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๗๐
- โครงการตามแผนระยะยาว เป็นโครงการที่มีแผนดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. ๒๕๗๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐

๒) การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ มีแนวทางดังนี้

- เป็นโครงการที่มีความพร้อมด้านวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อมและสามารถดำเนินการก่อสร้างได้ทันที
- เป็นโครงการพระราชดำริ
- มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ตอบสนองการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ (Area base)
- เป็นโครงการที่สามารถแก้ไขได้ทั้งปัญหาขาดแคลนน้ำ และน้ำท่วม
- มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ
- มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง

๓) ผลการจัดทำแผนงานโครงการ

กรมชลประทานได้จัดทำแผนการพัฒนาการชลประทานในระดับลุ่มน้ำ โดยการวางแผน พัฒนาโครงการชลประทานประเภทต่าง ๆ ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ รวมถึงการปรับปรุง โครงการที่มีอยู่เดิม ทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำหลักทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ พื้นที่ชลประทาน และการป้องกันบรรเทา น้ำท่วมและอุทกภัย ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ตามที่กล่าวแล้วข้างต้น

จังหวัดภูเก็ต มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีศักยภาพตามแผนการพัฒนาการชลประทานระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐) ที่อยู่ในแผนดำเนินการ จำนวน ๔ โครงการ เป็นโครงการขนาดกลาง ๒ โครงการ และขนาดเล็ก ๒ โครงการ หากดำเนินการแล้วเสร็จตามแผนทั้งหมดจะสามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่ม อีก ๒.๑๔ ล้านลูกบาศก์เมตร และจะมีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๓,๑๐๐ ไร่ ใช้เงินรวม ๗๖๐ ล้านบาท **ดังตารางที่ ๗**

ตารางที่ ๗ สรุปแผนการพัฒนาชลประทานระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต จำแนกตามขนาดและระยะดำเนินการ

ขนาดโครงการ	แผนการดำเนินการ			
	ระยะสั้น (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะกลาง (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะยาว (๒๕๗๑-๒๕๘๐)	รวม ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๑. ขนาดใหญ่				
- จำนวน (โครงการ)	-	-	-	-
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	-	-	-
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	-	-	-	-
- วงเงิน (ล้านบาท)	-	-	-	-

ขนาดโครงการ	แผนการดำเนินการ			
	ระยะสั้น (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะกลาง (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะยาว (๒๕๗๑-๒๕๘๐)	รวม ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๒. ขนาดกลาง				
- จำนวน (โครงการ)	-	๒	-	๒
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	๒.๑๔	-	๒.๑๔
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	-	๒,๘๐๐	-	๒,๘๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	-	๗๐๐	-	๗๐๐
๓. ขนาดเล็ก				
- จำนวน (โครงการ)	๒	-	-	๒
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	-	-	-
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	๓๐๐	-	-	๓๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	๖๐	-	-	๖๐
รวมทุกขนาด				
- จำนวน (โครงการ)	๒	๒	-	๔
- ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	-	๒.๑๔	-	๒.๑๔
- พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	๓๐๐	๒,๘๐๐	-	๓,๑๐๐
- วงเงิน (ล้านบาท)	๖๐	๗๐๐	-	๗๖๐

ตารางที่ ๘ แผนงานโครงการขนาดกลาง ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต

ที่	โครงการ	ตำบล	อำเภอ	พื้นที่ ชป. (ไร่)	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปี ก่อสร้าง	ปี แล้วเสร็จ	วงเงิน (ล้านบาท)
๑	อ่างเก็บน้ำบ้านอ่าวยนต์	วิชิต	เมือง	๒,๒๐๐	๒	๒๕๖๗	๒๕๖๙	๔๐๐
๒	แก้มลิงบ้านโคกโดนด	เชิงทะเล	กลาง	๖๐๐	๐.๑๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๓๐๐
	รวม			๒,๘๐๐	๒.๑๔			๗๐๐

ตารางที่ ๙ แผนงานโครงการขนาดเล็ก ระยะ ๒๐ ปี จังหวัดภูเก็ต

ที่	โครงการ	ตำบล	อำเภอ	พื้นที่ ชป. (ไร่)	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	ปี ก่อสร้าง	ปี แล้วเสร็จ	วงเงิน (ล้านบาท)
๑	ฝายบ้านป่าครองชีพ	เทพกระษัตรี	กลาง	๒๕๐		๒๕๖๓	๒๕๖๓	๓๐
๒	ระบบประปาเขาเก็ดหนี่	กมลา	กะทู้	๕๐		๒๕๖๓	๒๕๖๓	๓๐
	รวม			๓๐๐				๖๐

*****

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไป
และข้อมูลด้านการเกษตร
ที่สำคัญของจังหวัด

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ลักษณะภูมิประเทศ

๑. ที่ตั้งขนาดพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดาถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร รวมพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่ มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ เฉพาะเกาะมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตรทางอากาศ

๒. อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานท้าวเทพกระษัตรี สะพานท้าวศรีสุนทร
ทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้ ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

๓. สภาพพื้นที่

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ ๗๐ เป็นภูเขาเขมียอดเขาที่สูงที่สุด คือยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๕๒๙ เมตร และประมาณร้อยละ ๓๐ เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็น ดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑. ฤดูกาล

ภูมิอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี และมี ๒ ฤดู

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน
- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึงเดือนเมษายน

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

๒. ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝน จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณน้ำฝน ระหว่างปี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๖๖ จะอยู่ในช่วง ๑,๖๘๘.๘๐ มม. ถึง ๓,๓๕๕.๓๐ มม. ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี ๒๕๖๕ วัดได้ ๓,๓๕๕.๓๐ มม. จำนวนวันฝนตก ๒๑๕ วัน ปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๒ วัดได้ ๑,๖๘๘.๘๐ มม. จำนวนวันฝนตก ๑๕๕ วัน

๓. อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๖๖ มีอุณหภูมิสูงสุดในปี ๒๕๖๒ วัดได้ ๓๙.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดในปี ๒๕๖๑ วัดได้ ๑๖ องศาเซลเซียส และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่อปี ๗๕.๔ - ๘๐.๒๙ เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ ๑๐ แสดงปริมาณน้ำฝน จำนวนวันฝนตก อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)	อุณหภูมิ สูงสุด (องศา) °C	อุณหภูมิต่ำสุด (องศา) °C	ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย (%)
๑	๒๕๕๕	๒,๗๘๘.๓๐	๑๙๘	๓๖.๔	๒๓.๕	๗๘
๒	๒๕๕๖	๒,๖๐๓.๔๐	๑๗๕	๓๗.๕	๒๒.๙	๗๖.๖
๓	๒๕๕๗	๒,๘๒๙.๒๐	๑๘๕	๓๗	๒๑.๕	๗๕.๙๑
๔	๒๕๕๘	๒,๔๘๘.๗๐	๑๕๘	๓๗.๕	๒๒.๖	๗๖.๒
๕	๒๕๕๙	๒,๕๕๒.๓๐	๑๗๙	๓๗.๙	๒๒.๘	๗๖.๘๕
๖	๒๕๖๐	๒,๗๗๕.๗๐	๑๙๓	๓๖.๑	๒๒	๗๗.๖๔
๗	๒๕๖๑	๒,๑๗๑.๓๐	๑๗๕	๓๔.๗	๑๖	๗๖.๕๕
๘	๒๕๖๒	๑,๖๘๘.๘๐	๑๕๕	๓๙.๒	๒๓.๒	๗๕.๔๐
๙	๒๕๖๓	๒,๕๖๕.๐๐	๑๗๘	๓๘.๔	๒๓.๔	๗๖.๒๕
๑๐	๒๕๖๔	๒,๘๗๔.๗๐	๑๙๙	๓๕.๘	๑๙.๔	๗๘.๘๐
๑๑	๒๕๖๕	๓,๓๕๕.๓๐	๒๑๕	๓๕.๔	๒๑.๐	๘๐.๒๙
๑๒	๒๕๖๖	๒,๓๗๒.๐๐	๑๗๐	๓๖.๒	๒๐	๗๘.๐๔

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๑.๓ กลุ่มชุดดิน

จากการศึกษาข้อมูลแผนที่กลุ่มชุดดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจระดับจังหวัด มาตรฐานส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินได้จัดทำขึ้น ประกอบด้วยกลุ่มชุดดินและหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑๑ แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม	
๖	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนน้ำปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๗	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำนน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๑๓	ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๑๗	ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
๒๒	ดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่เขตดินขึ้น	
๒๖	ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๓๔	ดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิด ดินเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๒	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดิน ที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๓	ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือสัทรายชายทะเล ปฏิกริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๐	ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหินก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๓	ดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา	
๖๒	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ตารางที่ ๑๒ แสดงหน่วยแผนที่ดินต่าง ๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๖	๑,๙๕๕	๒๖B	๖๗,๕๒๘	๓๔	๔,๔๓๘	๕๓C	๓,๘๙๙
๖/๑๗p	๑,๗๒๖	๒๖B/๕๓B	๖,๙๓๓	๓๔B	๑,๑๓๕	๕๓D	๑,๑๓๐
๗	๔,๗๓๙	๒๖C	๑๙,๔๑๖	๓๔D	๓๓๗	๖๒	๑๑๑,๙๗๖
๑๓	๒๘,๕๓๙	๒๖C/๕๓C	๒,๓๘๔	๔๒	๑,๔๑๘	AP	๑,๒๒๐
๑๗p	๑๑๒	๒๖D	๕,๙๕๓	๔๓	๘,๘๗๙	ML	๓๕,๖๓๖
๒๒	๖,๕๕๖	๒๖D/๕๓D	๑,๑๘๓	๕๐B	๔๐๐	U	๙,๘๙๕
๒๖	๕,๐๙๘	๒๖E/๕๓E	๔๒๗	๕๓B	๔, ๗๖๘	W	๑,๗๑๖

B มีความลาดชัน ๒-๕ %

C มีความลาดชัน ๕-๑๒ %

D มีความลาดชัน ๑๒-๒๐ %

E มีความลาดชัน ๒๐-๓๕ %

p มีการระบายน้ำเลว

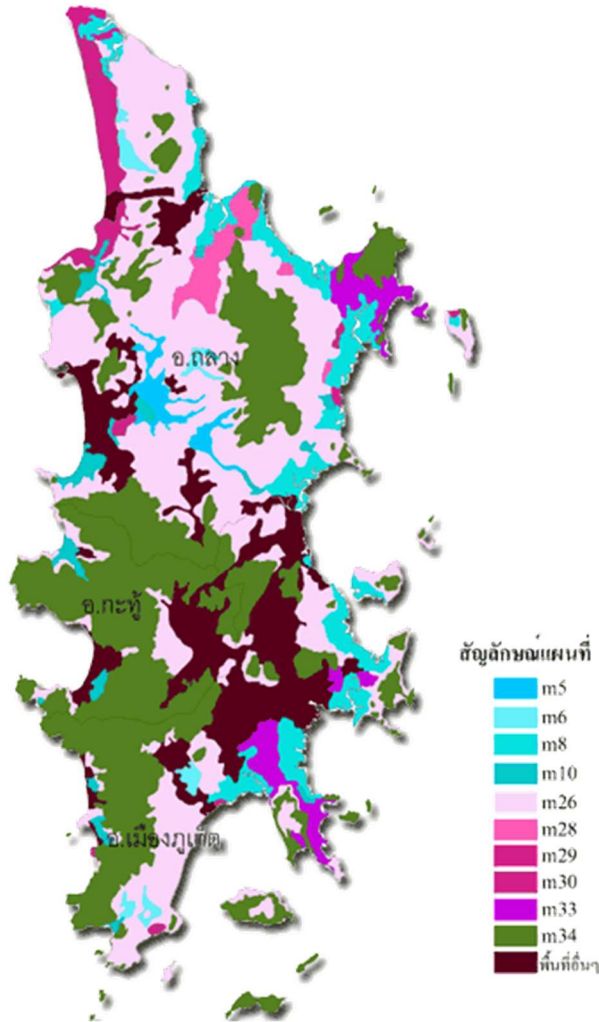
sp มีการระบายน้ำค่อนข้างเลว

ตารางที่ ๑๓ แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย

อำเภอ	กลุ่มชุดดิน	
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เมืองภูเก็ต	๑๓, ๖/๑๗p, ๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖C, ๒๖B/๕๓B, ๕๓B, ๕๓C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D, ๒๖E/๕๓E, ๔๓, ๕๐B, ๒๖D, ๒๖,
ถลาง	๑๓, ๗, ๒๒, ๖, ๑๗p	๒๖B, ๖๒, ๒๖C, ๔๓, ๒๖D, ๒๖, ๓๔, ๕๓B, ๒๖B/๕๓B, ๔๒, ๕๓C, ๓๔B, ๕๓D, ๓๔D,
กะทู้	๒๒	๖๒, ๒๖B, ๒๖D, ๒๖C, ๒๖C/๕๓C, ๒๖D/๕๓D

แผนที่ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

- แนวทางการจัดการดินตามลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

จากลักษณะและสมบัติของดินในกลุ่มชุดดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต สามารถจัดกลุ่มดินใหม่ตามลักษณะเด่น สภาพปัญหาหรือข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร และสภาพพื้นที่ที่พบได้เป็น ๑๐ กลุ่ม ดังนี้

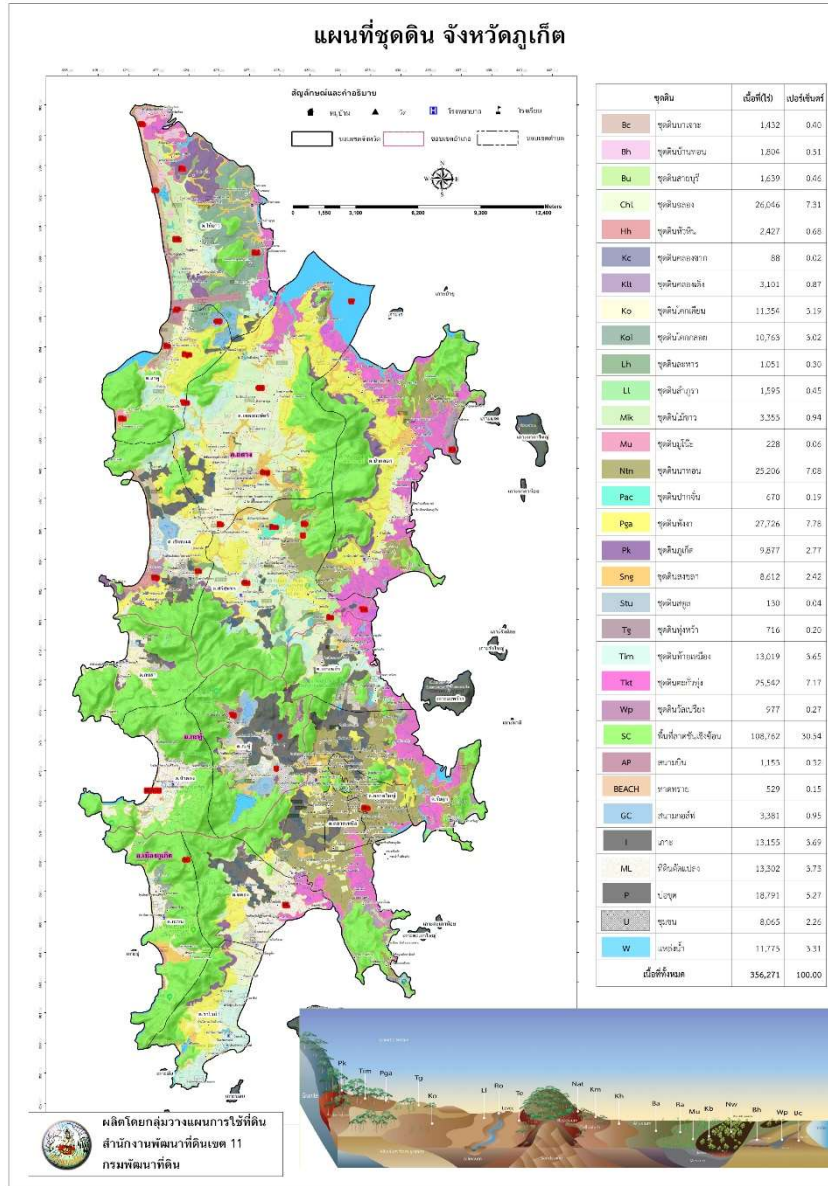
ตารางที่ ๑๔ ดินตามกลุ่มลักษณะเด่นและสภาพปัญหา

สัญลักษณ์	คำอธิบาย	หน่วยแผนที่ดิน
ดินในพื้นที่ลุ่ม		
m๕	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง	๗
m๖	ดินเหนียวที่มีปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดจัดมาก	๖ ๖/๑๗p
m๘	ดินเลนชายทะเลที่มีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ	๑๓
m๑๐	ดินร่วนที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ	๑๗p ๒๒
ดินในพื้นที่ดอนในเขตดินชั้น		
m๒๖	ดินเหนียวลึกมาก	๒๖ ๒๖B ๒๖B/๕๓B ๒๖C ๒๖C/๕๓C ๒๖D ๒๖D/๕๓D ๒๖E/๕๓E
m๒๘	ดินร่วนลึกมาก	๓๔ ๓๔B ๓๔D
m๒๙	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์	๔๒
m๓๐	ดินทรายหนา	๔๓
m๓๓	ดินลึกลับปานกลางที่มีลูกรัง ก้อนกรวดหรือเศษหินปนอยู่มากในช่วงความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. จากผิวดิน	๕๐B ๕๓B ๕๓C ๕๓D
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา		
m๓๔	พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก	๖๒

๑.๔ ชุดดินจังหวัดภูเก็ต

26/11/2562

Mail - ทิววรรณ หุ่นพงษ์ - Outlook

<https://outlook.live.com/mail/0/inbox/id/AQMkADAwATY3ZmYAZS1hZmJkLTAwAGI4LTAwI0wMAoARgAAA33oVksGan9LqNn%2FhX7YV7cHAP...> 1/1

ที่มา : สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๓

๑.๕ ความเหมาะสมของกลุ่มชุดดินในการปลูกพืชเศรษฐกิจ

๑. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐,๘๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๘๕ ของพื้นที่
  ๒. ดินที่มีความเหมาะสมปลูกพืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ประมาณ ๘๐,๑๐๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒๒.๔๗ ของพื้นที่
  ๓. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ พุงหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีเนื้อที่ประมาณ ๗,๕๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๑ ของพื้นที่
  ๔. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับทำการเกษตร เป็นป่าชายเลน มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐,๔๖๐ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๗๔ ของพื้นที่
  ๕. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับทำการเกษตร เนื่องจากเป็นพื้นที่มีหินพื้นโคล่ปะปน มีก้อนหิน เศษหิน ปะปนมาก และมีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ควรรอนุรักษ์เป็นป่าไม้ต้นน้ำลำธาร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๘,๐๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๐.๓๓ ของพื้นที่
  ๖. หน่วยแผนที่ดินเบ็ดเตล็ด เป็นหน่วยของแผนที่ที่ได้แยกออกจากพื้นที่ดินที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์หรือบริเวณที่ไม่เป็นดินตามธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สนามบิน ชายหาด สนามกอล์ฟ เกาะ พื้นที่ดัดแปลง บ่อขุด พื้นที่ชุมชน และพื้นที่น้ำ มีเนื้อที่ ๑๑๒,๕๓๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๖๐ ของพื้นที่
- ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน. ๒๕๕๓ “รายงานการสำรวจดินเพื่อการเกษตร จังหวัดภูเก็ต มาตรฐาน ๑ : ๒๕,๐๐๐” สำนักสำรวจและวิจัยทรัพยากรดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ ๒๖ หน้า.

๒ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ต (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้ของประชากรจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๕ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial product : GPP) เท่ากับ ๑๕๓,๔๗๘ ล้านบาท และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP per capita) รายได้ต่อคนต่อปี เท่ากับ ๒๕๒,๒๗๙ บาท มาจากการผลิตในภาคเกษตร ๖,๘๓๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๔๕ และภาคนอกเกษตร ๑๔๖,๖๔๑ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๕๕

ตารางที่ ๑๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕

(หน่วย : ล้านบาท)

		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคการเกษตร					
๑	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๗,๒๓๖	๘,๘๖๕	๗,๑๑๖	๖,๘๓๗
นอกภาคการเกษตร					
๒	เหมืองแร่และการเหมืองหิน	๐	๐	๐	๐
๓	การผลิตอุตสาหกรรม	๔,๑๒๐	๓,๙๒๓	๓,๕๖๓	๓,๘๘๘
๔	ไฟฟ้า ก๊าซ และระบบปรับอากาศ	๒,๙๖๐	๒,๒๗๖	๒,๐๓๔	๒,๓๘๘
๕	การประปา และการจัดการของเสีย	๕๔๙	๓๕๔	๓๓๘	๓๕๔
๖	การก่อสร้าง	๖,๔๓๑	๔,๒๙๔	๔,๒๐๙	๔,๐๓๐
๗	การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์	๑๓,๔๔๔	๙,๖๐๘	๗,๖๓๕	๘,๑๗๔
๘	การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	๔๓,๙๒๔	๒๘,๒๘๗	๑๙,๓๕๑	๒๔,๙๓๓
๙	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๑๕,๘๑๕	๔๐,๓๖๖	๑๗,๐๕๘	๕๘,๒๘๕
๑๐	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒,๗๓๐	๒,๕๖๕	๓,๐๑๑	๒,๙๘๓

ตารางที่ ๑๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
๑๑	การเงินและการประกันภัย	๑๑,๒๗๓	๑๐,๔๒๙	๙,๗๓๘	๑๑,๓๖๔
๑๒	กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๖,๐๑๙	๕,๘๓๐	๕,๙๐๐	๖,๔๖๖
๑๓	กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมวิชาการ	๙๙๖	๖๙๕	๕๗๓	๖๕๖
๑๔	กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ	๑๓,๒๕๖	๓,๕๗๓	๙๑๔	๓,๒๘๕
๑๕	การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ ฯ	๗,๘๓๖	๗,๘๙๔	๘,๙๓๔	๘,๗๙๙
๑๖	การศึกษา	๒,๑๙๒	๒,๒๗๕	๒,๓๕๘	๒,๔๓๕
๑๗	กิจกรรมด้านสุขภาพ	๔,๘๖๓	๕,๒๔๗	๕,๕๐๙	๕,๗๗๒
๑๘	ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑,๔๗๕	๗๔๑	๕๔๔	๖๘๖
๑๙	กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	๓,๓๕๔	๑,๙๘๔	๑,๖๓๑	๒,๑๔๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)		๒๔๘,๔๗๓	๑๓๙,๒๐๖	๑๐๐,๔๑๖	๑๕๓,๔๗๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนต่อปี : บาท		๔๒๒,๖๖๙	๒๓๓,๘๗๑	๑๖๖,๗๙๐	๒๕๒,๒๗๙
Population (๑,๐๐๐ persons)		๕๘๘	๕๙๕	๖๐๒	๖๐๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๒.๒ สถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ต

๑. คริวเรือนเกษตรกร

ตารางที่ ๑๖ คริวเรือนเกษตรกร

อำเภอ	จำนวนคริวเรือนทั้งหมด*	จำนวนคริวเรือนเกษตรกร**	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)**
อำเภอถลาง	๘๑,๐๘๗	๒,๙๔๕	๕๖,๘๙๙
อำเภอเมืองภูเก็ต	๑๕๒,๔๐๔	๘๑๒	๑๖,๓๐๘
อำเภอกะทู้	๔๔,๙๕๒	๘๒๗	๑๔,๐๒๕
รวม	๒๗๘,๔๔๓	๔,๕๘๔	๘๗,๒๓๒

ที่มา : 1. ** สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ มีนาคม 2567 2. * แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2566-2570

๒. ลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลการใช้ที่ดินเพื่อทำการเกษตร พบว่าจังหวัดภูเก็ตมีการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรทั้งสิ้น ๘๗,๒๓๒ ไร่ คิดเป็น ๒๕.๗๐ % ของพื้นที่ทั้งหมด (จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๙,๓๙๖.๒๕ ไร่) โดยพื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๘.๘๔ ปลูกไม้ยืนต้นและไม้ผล ร้อยละ ๑.๐๘ ปลูกพืชไร่ และร้อยละ ๐.๐๘ ทำการเกษตรอื่นๆ (พืชผัก พืชสมุนไพร นาข้าวและไม้ดอกไม้ประดับ) ตามลำดับ มีพื้นที่เกษตรกรรมในเขตชลประทาน - ไร่ และพื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตชลประทาน - ไร่

จากข้อมูลด้านการผลิตพืชในจังหวัดภูเก็ต พบว่าพืชที่มีพื้นที่ปลูกลดลง คือสับปะรดภูเก็ต สาเหตุมาจากการหาพื้นที่ปลูกสับปะรดภูเก็ตยากมากขึ้น เนื่องจากพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่เป็นที่ของนายทุน ประกอบกับต้นทุนการผลิตสูงขึ้นและการขาดแคลนแรงงาน

๓. ข้อมูลการผลิตพืชสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลการปลูกพืชสำคัญทางเศรษฐกิจ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๖/๖๗ ของจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชนิดพืช	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	ยางพารา	๓,๙๑๗	๖๙,๓๗๘	๖๒,๒๖๙	๑๑,๓๖๒	๑๘๑	๔๕.๗๗	๕๒๐.๐๔
๒	ทุเรียน	๘๔๒	๒,๖๘๘	๒,๕๕๘	๘๐๘	๓๑๖	๘๓	๖๗.๐๖
๓	สะตอ	๖๔๑	๒,๐๐๘	๑,๙๓๘	๑,๕๗๐.๔	๘๑๐	๔๒.๓๕	๖๖.๕๑
๔	สับปะรดภูเก็ต	๔๓	๙๔๙	๔๓๐	๑,๘๑๕	๔,๒๒๑	๓๐	๕๔.๔๕
๕	มะพร้าวผลแก่	๔๕๗	๔,๘๙๖	๔,๘๕๓	๓,๗๖๕	๗๗๖	๑๐.๒๒	๓๘.๔๘
๖	มะพร้าวผลอ่อน	๒๗๖	๑,๘๓๔	๑,๕๔๑	๒,๙๙๕	๑,๙๔๔	๑๕.๑๔	๔๕.๓๔
๗	ปาล์มน้ำมัน	๑๐๙	๓,๐๖๙	๒,๗๘๑	๘๕๐๖	๒,๘๗๔	๕.๒๙	๔๔.๙๙
๘	ผักเหมียง	๓๗๒	๙๑๑	๖๖๘	๑๙๙	๒๙๘	๑๐๐	๑๙.๙๐
๙	มังคุด	๒๘๙	๔๔๘	๔๔๘	๑๗๗	๓๙๕	๓๘.๙๐	๖.๘๘
๑๐	เงาะ	๒๘๓	๓๘๕	๓๘๐	๑๔๐	๓๖๘	๓๖.๔๐	๕.๐๙
๑๑	เห็ด	๒๔	๑๕	๑๕	๕๖.๔๓	๓,๗๖๒	๘๓.๒๑	๔.๖๙
๑๒	ลองกอง	๒๙๓	๕๖๘	๕๖๔	๓๓	๕๙	๓๑.๘๐	๑.๐๕
๑๓	ข้าวนาปี	๑๑	๓๔.๖๙	๓๔.๖๙	๑๒.๑๔	๓๕๐	๔๐	๐.๔๘
๑๔	กาแฟ	๑๕	๔๘	๔๓	๓.๗	๘๖	๘๐	๐.๒๙
รวม		๗,๕๗๒	๘๗,๒๓๑.๖๙	๗๘,๕๒๒.๖๙	๓๑,๔๔๒.๖๗			๘๗๕.๒๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มีนาคม ๒๕๖๗

๔. ข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖

ลำดับที่	สินค้า	จำนวนเกษตรกร	จำนวน	ราคาตัวละ	มูลค่า
		(ราย)	(ตัว)	(บาท)	(ล้านบาท)
๑	โคเนื้อ	๓๐๙	๒,๘๓๕	๔๒,๕๐๐	๑๒๐,๔๘๗,๕๐๐
๒	ไก่ไข่	๖๐	๑๗๑,๘๔๒	๒๕๐	๔๒,๙๖๐,๕๐๐
๓	กระบือ	๙๐	๖๓๓	๔๒,๕๐๐	๒๖,๙๐๒,๕๐๐
๔	ไก่พื้นเมือง	๗๙	๒,๐๙๓	๓,๙๐๐	๘,๑๖๒,๗๐๐
๕	แพะ	๒,๔๗๑	๙๕,๔๕๔	๑๐๐	๙,๕๔๕,๔๐๐
๖	สุกรขุน	๙	๑๓๔	๗,๑๐๐	๙๕๑,๔๐๐
๗	ไก่เนื้อ	๘	๔๖,๔๔๓	๘๖	๓,๙๙๔,๐๙๘
๘	เป็ดเนื้อ	๖	๗,๕๓๐	๒๐๐	๑,๕๐๖,๐๐๐
๙	เป็ดไข่	๓๔	๗,๔๘๒	๒๐๐	๑,๔๙๖,๔๐๐
รวม		๓,๐๖๖	๓๓๔,๔๕๖		๒๑๖,๐๐๖,๔๙๘

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต ข้อมูล พฤษภาคม ๒๕๖๗

๕. ข้อมูลการด้านประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตมีครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพด้านการประมง จำนวน ๖๙๓ ครัวเรือน มีเรือประมง จำนวน ๒,๐๔๒ ลำ เป็นเรือประมงพาณิชย์ จำนวน ๓๔๗ ลำ และเรือประมงพื้นบ้าน จำนวน ๑,๖๙๕ ลำ

ตารางที่ ๑๙ แสดงข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ข้อมูลการทำประมง	จำนวน
๑	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพประมง (ครัวเรือน)	๖๙๓
๒	จำนวนเรือประมงพาณิชย์ (ลำ)	๓๔๗
๓	จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน (ลำ)	๑,๖๙๕

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๐ แสดงจำนวนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๖๖

ที่	ชนิดสินค้า	จำนวน เกษตรกร (ราย)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	การเลี้ยงกุ้งทะเล	๘๔	๑,๘๐๑.๙๓	๒,๒๒๔.๖๒	๔,๐๐๘.๖๑		๘๒๒.๕๘
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๓,๑๖๖.๗๖	๑๘๐	๕๗๐.๐๒
	-กุ้งกุลาดำ				๘๔๑.๘๕	๓๐๐	๒๕๒.๕๖
๒	การเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกกุ้ง (กุ้งกุลาดำ กุ้งขาวแวนนาไม)	๕๙	๔๗.๙๘		๔๗,๘๒๑.๕๖ ล้านตัว		๗๐๐.๘๐
	๑.๑ กุ้ง P				๓,๘๙๑.๕๘ ล้านตัว		๕๐๐.๖๐
	-กุ้งกุลาดำ				๔๒๐.๑๐ ล้าน ตัว	๐.๒๐ บาท/ ตัว	๘๔.๐๒
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๓,๔๗๑.๔๘ ล้านตัว	๐.๑๒ บาท/ ตัว	๔๑๖.๕๘
	๑.๒ กุ้งนอเพียส				๒๐,๐๑๙.๒๐ ล้านตัว		๒๐๐.๒๐
	-กุ้งกุลาดำ				๙๔๓.๕๐ ล้าน ตัว	๐.๐๑ บาท/ ตัว	๙.๔๔
	-กุ้งขาวแวนนาไม				๑๙,๐๗๕.๗๐ ล้านตัว	๐.๐๑ บาท/ ตัว	๑๙๐.๗๖
๓	กุ้งมังกร	๑๙	๓.๙๙	๓.๔ กก./ตร. ม.	๒๑.๖๗	๓,๐๐๐	๖๕.๐๒
๔	ปลาเก๋า	๕๒	๑,๘๐๐ ตร.ม.	๘.๓๓ กก./ ตร.ม.	๑๔.๙๙	๓๑๕	๔.๗๒
๕	ปลาช่อนทะเล	๑๖	๑,๑๕๒ ตร.ม.	๑๒.๙๕ กก./ ตร.ม.	๑๔.๙๒	๑๙๐	๒.๘๓
๖	ปลามัง	๔๖	๘๒๘ ตร.ม.	๑๔.๔๙ กก./ ตร.ม.	๑๒.๐๐	๑๕๐	๑.๘๐
๗	ปลากะพง	๒๑	๙๒๘ ตร.ม.	๙.๒๘ กก./ ตร.ม.	๘.๖๑	๒๐๐	๑.๗๒
รวม		๒๙๗	๑,๘๕๖.๘๔				๑,๕๙๙.๔๗

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๑ แสดงปริมาณผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด

พ.ศ.	ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้ จากการทำประมงรวมปลาทุกชนิด (กก.)	มูลค่าสัตว์น้ำ (บาท)
๒๕๕๙	๔๖,๕๕๐,๕๖๕	๒,๕๐๕,๗๑๗,๖๘๑
๒๕๖๐	๒๕,๗๙๖,๐๔๑	๑,๔๐๕,๒๘๐,๑๖๘
๒๕๖๑	๒๙,๒๙๐,๙๗๑	๑,๗๔๓,๙๐๓,๗๖๕
๒๕๖๒	๓๑,๘๙๐,๘๒๘	๑,๕๑๑,๘๓๖,๗๕๔
๒๕๖๓	๔๖,๗๙๐,๖๑๗	๒,๕๑๒,๙๐๘,๓๔๙
๒๕๖๔	๒๔,๓๒๗,๙๗๗	๑,๓๙๙,๐๙๙,๑๔๔
๒๕๖๕	๑๖,๓๒๙,๑๙๓	๘๘๑,๓๕๕,๖๖๑
๒๕๖๖	๑๙,๙๖๖,๓๗๗	๑,๑๔๖,๗๔๔,๓๕๒

ที่มา : สำนักงานท่าเทียบเรือจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒.๓ ข้อมูลสถาบันเกษตรกรและอาสาสมัครเกษตรกร

๑. กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร

จังหวัดภูเก็ตมีกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ รวม ๒ ประเภท กล่าวคือ ในภาคการเกษตร และนอกภาคการเกษตร ในภาคการเกษตร มีกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๑ กลุ่ม สมาชิก ๑,๓๘๔ คน เงินทุนหมุนเวียน ๑๒๑,๕๔๘,๒๙๐.๑๙ บาท มีสหกรณ์การเกษตร จำนวน ๔ สหกรณ์ สมาชิก ๓,๓๖๕ คน เงินทุนหมุนเวียน ๕๗๘,๕๓๐,๒๕๕.๖๖ บาท

ตารางที่ ๒๒ ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร

ที่	ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	กลุ่ม/สหกรณ์	สมาชิก (คน)
๑	ประเภทในภาคเกษตร	๕	๔,๗๔๙
	๑.๑ กลุ่มเกษตรกร	๑	๑,๓๘๔
	๑.๒ สหกรณ์การเกษตร	๔	๓,๓๖๕
๒	ประเภทนอกภาคเกษตร	๕๐	๒๙,๕๐๔
	๒.๑ สหกรณ์บริการ	๑๗	๓,๔๑๘
	๒.๒ สหกรณ์ออมทรัพย์	๑๔	๑๕,๒๔๙
	๒.๓ สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน	๔	๗,๗๙๘
	๒.๔ สหกรณ์ร้านค้า	๓	๒,๘๕๙
	๒.๕ กลุ่มอาชีพ	๑๒	๑๘๐
	รวม	๕๕	๓๔,๒๕๓

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๓ สหกรณ์การเกษตร

ที่	สหกรณ์การเกษตร	ที่อยู่	สมาชิก (ราย)	ทุนดำเนินงาน (บาท)
๑	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด ลูกค้า ธ.ก.ส. ภูเก็ต จำกัด	เลขที่ ๔๒/๒ ถนนหลวงพ้อ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐	๑๙๐	๑๗๐,๓๓๔.๓๙
๒	สหกรณ์การเกษตรเมืองภูเก็ต จำกัด	เลขที่ ๔๗๘/๑๘ ถนนเจ้าฟ้า ตำบลตลาด เหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐	๑,๔๙๖	๒๖๑,๗๘๐,๔๑๕.๑๘
๓	สหกรณ์การเกษตรระพี จำกัด	เลขที่ ๑๒/๓ ถนนวิจิตรสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ๘๓๒๑๐	๑,๐๖๖	๒๓๑,๕๒๔,๙๗๙.๐๑
๔	สหกรณ์การเกษตรเมืองถลาง จำกัด	เลขที่ ๑๗๖/๕ หมู่ที่ ๗ ถนนเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐	๖๑๓	๘๕,๐๕๔,๕๒๗.๐๘
รวม			๓,๓๖๕	๕๗๘,๕๓๐,๒๕๕.๖๖

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

ตารางที่ ๒๔ กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต

ที่	กลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	สมาชิก (ราย)	ทุนดำเนินงาน (บาท)
๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนปาล์คลอก	เลขที่ ๑๐๕ หมู่ที่ ๒ ตำบลปาล์คลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐	๑,๓๘๔	๑๒๑,๕๔๘,๒๙๐.๑๙

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๒. สถาบันเกษตรกร

ตารางที่ ๒๕ ประเภทสถาบันเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	วิสาหกิจชุมชน		กลุ่มส่งเสริมอาชีพ การเกษตร		กลุ่มแม่บ้าน เกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองภูเก็ต	๑๒๑	๒,๕๙๘	๔	๖๔	๔	๕๑	๕	๗๙
กะทู้	๔๖	๑,๐๑๕	๕	๗๖	๔	๕๗	๔	๑๑๙
ถลาง	๑๗๙	๒,๘๑๘	๙	๑๐๗	๑๔	๒๔๕	๙	๑๐๐
รวม	๓๔๖	๖,๔๓๑	๑๘	๒๔๗	๒๒	๓๕๓	๑๘	๒๙๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

๖. ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ ๒๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

หน่วย : ราย

อำเภอ	ครู บัญชี	หมอดิน อาสา	ประมง อาสา	เศรษฐกิจ การเกษตร อาสา	ครู ยาง	อาสาสมัคร ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อ เกษตรกรรม	อาสา ปศุ สัตว์	อาสา ฝน หลวง	อาสาสมัคร สหกรณ์	เกษตร หมู่บ้าน	สารวัตร เกษตร อาสา	รวม	รวม
												สาขา (นับ ซ้ำ)	บุคคล (ไม่นับ ซ้ำ)
รวมทั้งสิ้น	๑๑	๑๒๑	๘๗	๓	๑๑	๓๕	๒๖	๒๑	๖	๑๕๒	๑๕๐	๖๒๓	๕๐๗
เมืองภูเก็ต	๔	๔๘	๔๐	๑	๑	๒๑	๕	๙	๒	๕๓	๑๘	๒๐๒	๑๖๑
กะทู้	๓	๒๑	๖	๑	๓	๑๔	๑๓	๗	๒	๒๔	๓๕	๑๒๙	๙๘
ถลาง	๔	๕๒	๔๑	๑	๗	๐	๘	๕	๒	๗๕	๙๗	๒๙๒	๒๔๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๗. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ตารางที่ ๒๗ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก

ที่	อำเภอ	ที่ตั้ง	เกษตรกรต้นแบบ	สินค้าหลัก	เบอร์โทร
๑	ถลาง	หมู่ที่ ๒ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	นายเสรี อุดมลาภ	มะพร้าว	๐๘ ๑๙๗๙ ๓๖๕๘
๒	กะทู้	หมู่ที่ ๖ ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	นายคณพศ แก้วประดับ	ยางพารา	๐๘ ๕๒๘๙ ๘๔๒๔
๓	เมืองภูเก็ต	หมู่ที่ ๕ ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	นายสัญญา หิรัญวดี	ผักเหมียง	๐๘ ๙๘๖๘ ๔๑๔๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๘ ศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

อำเภอ	ตำบล	จำนวนศูนย์เครือข่าย ศพก. (ศูนย์)
เมืองภูเก็ต (๑๕ ศูนย์)	ฉลอง	๖
	กะรน	๔
	รัษฎา	๑
	เกาะแก้ว	๒
	ราไวย์	๑
	ตลาดใหญ่	๑
กะทู้ (๑๗ ศูนย์)	กมลา	๖
	กะทู้	๙
	ป่าตอง	๒
ถลาง (๑๓ ศูนย์)	เชิงทะเล	๒
	เทพกระษัตรี	๒
	ป่าคลอก	๒
	ไม้ขาว	๓
	ศรีสุนทร	๓
	สาคร	๑
รวมทั้งหมด	๑๕ ตำบล	๔๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๔. ข้อมูลปัจจัยการผลิตและข้อมูลด้านการจัดการที่ดิน

๑ แหล่งน้ำ

๑.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

จังหวัดภูเก็ต มีอ่างเก็บน้ำจำนวน ๓ แห่ง ปริมาณความจุน้ำทั้งสิ้น ๒๒.๑๓ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการอุปโภคและบริโภค ในส่วนของการทำการเกษตรจะใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ตารางที่ ๒๙ โครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อโครงการ	ปี พ.ศ. ที่สร้าง	สถานที่ตั้ง	ความจุเก็บกักน้ำ (ล้าน ลบ.ม.)
๑	อ่างเก็บน้ำบางวาด	๒๕๒๖	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	๑๐.๒๐
๒	อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ	๒๕๕๑	ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง	๗.๗๙
๓	อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	๒๕๕๖	ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต	๔.๑๔
รวม				๒๒.๑๓

ที่มา : โครงการชลประทานภูเก็ต ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๑.๒ แหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วยลุ่มน้ำเล็กๆ ๒๔ ลุ่มน้ำกระจายอยู่ทั่วไปจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับน้ำฝน ๑,๒๔๔ ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ ๑๗.๙๒ ลิตรต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดินจะประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน ๑๘๘ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกและ ๖๓ สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้และทิศตะวันตก ประกอบด้วยคลองสายสำคัญ ๙ สาย คือ

ตารางที่ ๓๐ คลองสายสำคัญของจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อคลอง	เส้นทางไหล
๑	คลองบางใหญ่	ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกที่อ่าวภูเก็ต มีความยาว ประมาณ ๘,๐๐๐ เมตร
๒	คลองบางลา	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวป่าตอง
๓	คลองบางโรง	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวบางโรง มีความยาวประมาณ ๔,๘๐๐ เมตร
๔	คลองท่าเรือ	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวท่าเรือ
๕	คลองท่ามะพร้าว	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่อ่าวมะพร้าว มีความยาวประมาณ ๗,๒๐๐ เมตร
๖	คลองบ้านหยัด	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่คลองท่าหนู ช่องแคบปากพระ มีความยาวประมาณ ๗,๗๕๐ เมตร
๗	คลองพม่าหลง	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวทุ่งหนุ้ง อำเภอถลาง
๘	คลองกมลา	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวกมลา มีความยาวประมาณ ๓,๗๕๐ เมตร
๙	คลองโคกโตนด	ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่อ่าวฉลอง

ตารางที่ ๓๑ แหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างในจังหวัดภูเก็ต

ที่	อำเภอ	จำนวน (แห่ง)	พื้นที่ประมาณ (ไร่)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม.)
๑	เมืองภูเก็ต	๔๙	๖๖๗	๑๒.๐๒
๒	ถลาง	๓๐	๘๕๐	๒๕.๙๙
๓	กะทู้	๓๔	๖๓๕	๑๑.๑๘
รวม		๑๑๓	๒,๑๕๒	๔๙.๑๙

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑.๓ แหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลบ่อบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ประเภทการใช้ประโยชน์			
	อุปโภค/บริโภค (บ่อ)	ธุรกิจ (บ่อ)	เกษตรกรรม (บ่อ)	รวม (บ่อ)
เมืองภูเก็ต	๔๐๕	๘๙๓	๒๘	๑,๓๒๖
ถลาง	๑๘๒	๕๖๑	๔๓	๗๘๖
กะทู้	๑๔๒	๓๗๕	๘	๕๒๕
รวม	๗๒๙	๑,๘๒๙	๗๙	๒,๖๓๗

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๑.๔ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต

กรมพัฒนาที่ดินจัดทำโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด ๑,๒๖๐ ลูกบาศก์เมตร มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการบรรเทาสภาพปัญหาภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำในพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกร เพื่อเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน ได้มีแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับการเกษตร

ตารางที่ ๓๓ แหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทานในจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ (บ่อ)	ตำบล	จำนวน (บ่อ)
เมืองภูเก็ต (๑๐ บ่อ)	ฉลอง	๙
	วิชิต	๑
ถลาง (๓๘ บ่อ)	เทพกระษัตรี	๑๖
	เชิงทะเล	๒
	ศรีสุนทร	๔
	ป่าคลอก	๑๒
	สาคร	๓
	ไม้ขาว	๑
กะทู้ (๑ บ่อ)	กะทู้	๑
รวมทั้งหมด	๙ ตำบล	๔๙

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๒. พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๓๔ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต

พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต (ไร่)					
ชนิด	เหมาะสมสูง	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	ไม่เหมาะสม	รวม
	(S๑)	(S๒)	(S๓)	(N)	
๑. ยางพารา	๒๓,๐๑๓	๕,๐๕๙	๑,๕๔๗	๑๘,๓๐๗	๔๗,๙๒๖
๒. ปาล์มน้ำมัน	๑,๔๔๐	๓๘๑	๑๐๒	๒๓๐	๒,๑๕๓
๓. มะพร้าว	๔,๐๐๓	๖๙	-	๑,๖๐๕	๕,๖๗๗
๔. ข้าว	๙๑	๔๔	-	๔	๑๓๙
๕. เงาะ	๕๑	๓๘	-	๗	๙๖

ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th/> ข้อมูล ณ มิถุนายน ๒๕๖๔

๕. ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร สินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แปลงใหญ่ และ OTOP

๑. มาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช

ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้า GAP ด้านพืช

มาตรฐาน GAP		มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	
แปลง	พื้นที่ (ไร่)	ราย	พื้นที่ (ไร่)
๗๕๘	๗๗๐.๘๒๒	๑๒	๖๑.๔๕๓

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลมาตรฐาน/คุณภาพสินค้าปศุสัตว์

ตารางที่ ๓๖ มาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์

ลำดับที่	ชนิดสินค้า	อำเภอเมืองภูเก็ต (จำนวนฟาร์ม)	อำเภอดง (จำนวนฟาร์ม)	อำเภอกะทู้ (จำนวนฟาร์ม)	รวม
๑	ไก่ไข่	๑	๑	-	๒
๒	ไก่เนื้อ	๑	๑	-	๒
๓	สุกร	-	๑	-	๑
๔	ปางช้าง	-	-	๑	๑
รวม		๒	๓	๑	๖

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลด้านคุณภาพสินค้าปศุสัตว์

ลำดับที่	อำเภอ	เนื้อสัตว์โอเค	ไข่โอเค	ร้านขายอาหารสัตว์	โรงฆ่าสัตว์
		(ราย)	(ราย)	(ราย)	(โรง)
๑	เมืองภูเก็ต	๓๙	๒๘	๒๗๓	๑
๒	กะทู้	๑๓	๕	๑๒๓	-
๓	ดง	๑๗	๑๒	๑๑๔	๑
รวม		๖๙	๔๕	๕๑๐	๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๓๘ ข้อมูลโรงฆ่าสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ชื่อโรงฆ่าสัตว์	ที่ตั้ง	ประเภทโรงฆ่า	เจ้าของโรงฆ่า	สถานะโรงฆ่า
โรงฆ่าสัตว์หมู บัณฑิต	๒๒๘/๕๙ ม.๖ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	สุกร	นายพิชัย วงศ์ลักษณ์พันธุ์	ดำเนินการปกติ
โรงฆ่าสัตว์บริษัท ซูเปอร์ซีป จำกัด	๔๖/๒๕๙ ม.๖ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	สุกร	บริษัทซูเปอร์ซีป จำกัด	ดำเนินการปกติ

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต มกราคม ๒๕๖๗

๓. มาตรฐาน GAP ด้านประมง

ตารางที่ ๓๙ มาตรฐาน GAP ด้านประมง

ลำดับที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ประเภทฟาร์ม	มาตรฐาน	อำเภอเมืองภูเก็ต			อำเภอถลาง			รวม		
				จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ/พื้นที่เลี้ยง(ไร่)	จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ/พื้นที่เลี้ยง(ไร่)	จำนวนฟาร์ม	จำนวนบ่อ/กระชัง	พื้นที่สถานประกอบการ/พื้นที่เลี้ยง(ไร่)
๑	กุ้งทะเล	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑๐	๘๐	๖๓.๑๔	๓๗	๑๙๕	๗๒๑.๐๗	๔๗	๒๗๕	๗๘๔.๒๑
			GAP มกษ.๗๔๐๑-๒๕๖๒	๐	๐	๐	๑	๘๓	๒.๖๐	๑	๘๓	๒.๖๐
			GAP มกษ.๗๔๓๖-๒๕๖๓	๒	๑๕	๗๒	๒๐	๘๕	๒๗๕.๔๒	๒๒	๑๐๐	๓๘๗.๔๒
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑๔	๕๕๖	๕.๒๐๙๕	๒๔	๕๖๒	๙.๕๐๙๘	๓๘	๙๕๑	๑๔.๗๒
			GAP มกษ.๗๔๓๒-๒๕๕๘	๖	๘๒	๑.๑๒๕	๔	๔๓	๑.๕๒	๑๐	๑๒๕	๒.๖๕
๒	ปลาทะเล ปลากะรัง	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๖	๒๔๑	๐.๗๕๑	๒๑	๗๑๑	๓.๗๕๗	๒๗	๙๕๒	๔.๕๑
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑	๔๙๙	๐.๕๑	๑	๖๑	๑.๕	๒	๕๖๐	๒.๐๑
๓	หอยแมลงภู่	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑	๓๐	๐.๙	๐	๐	๐	๑	๓๐	๐.๙๐
๔	หอยเป่าฮ้อ	ฟาร์มเลี้ยง	GAP กรมประมง	๑	๔๐	๐.๕	๐	๐	๐	๑	๔๐	๐.๕๐
		โรงเพาะฟัก	GAP กรมประมง	๑	๑๐๐	๓	๐	๐	๐	๑	๑๐๐	๓.๐๐

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเขต๕ (ภูเก็ต) ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๔. มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์

ตารางที่ ๔๐ มาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต

ชนิดสินค้า	ผลการดำเนินงาน					
	เตรียมความพร้อม		ระยะปรับเปลี่ยน		ผ่านการรับรอง	
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	Organic Thailand	
					ราย	ไร่
๑.พืชผัก	-	-	-	-	๔	๕
๒.ไม้ผล	-	-	-	-	-	-
๓.พืชผสมผสาน	-	-	-	-	๗	๕๖.๑๔๓
๔.อื่นๆ (เห็ด)	-	-	-	-	๑	๐.๓๑
รวม	-	-	-	-	๑๒	๖๑.๔๕๓

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๑ การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์จังหวัดภูเก็ต

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
พืชผสมผสาน	นายประสงค์ จินตณพันธ์	๕/๑๒	๒	วิชิต	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	๐๙๑-๗๘๙๓๖๙๑	อ้อย	๐.๐๗๕	๓.๕๐๐	๑๐
								กุหลาบ	๐.๐๓๑		
								ผักเหมียง	๐.๓๗๕		
								กาแฟ	๐.๘๔๔		
								ผักบุ้ง	๐.๕๑๓		
								กล้วย	๐.๕๐๐		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๓๑๓		
								มะเขือยาว	๐.๒๕๐		
								ละมุด	๐.๑๐๐		
								กะหล่ำ	๐.๕๐๐		
เห็ด	นายกฤติเดช สระบัว	๑๒๕/๒๘๗	๕	รัชฎา	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	๐๘๑-๘๙๕๕๖๖๔	เห็ดหูหนู	๐.๐๒๐	๐.๓๑๐	๗
								เห็ดโคนน้อย	๐.๐๔๐		
								เห็ดฟาง	๐.๐๖๐		
								เห็ดนางฟ้าภูฐาน	๐.๐๙๐		
								เห็ดหลินจือ	๐.๐๒๐		
								เห็ดนางรมฮังการี	๐.๐๓๐		
								เห็ดแครง	๐.๐๕๐		
พืชผัก	นางมิ่งขวัญ ลิ้มมานะ	๑๙๙/๑๙	๙	เทพกระษัตรี	ถลาง	ภูเก็ต	๐๘๖-๙๔๓๒๙๒๙	ผักสลัด	๐.๐๗๕	๑.๐๐๐	๑๘
								ไวลร์ร็อคเก็ต	๐.๐๕๐		
								จิงจูฉ่าย	๐.๐๕๐		
								เคล	๐.๐๕๐		
								โรสแมรี่	๐.๐๕๐		
								โหระพาฝรั่ง	๐.๐๕๐		
								พริก	๐.๐๖๓		
								มะเขือพวง	๐.๐๖๓		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
พืชผัก	นายมานพ ทองแถม	๑๓๗/๒	๗	กะทู้	กะทู้	ภูเก็ต	๐๘๘-๗๕๒๕๘๖๖	ผักสลัด	๐.๑๐๐	๑.๐๐๐	๑๐.๐๐๐๐
								ผักบุ้ง	๐.๑๐๐		
								กวาดตุง	๐.๑๐๐		
								คะน้า	๐.๑๐๐		
								ถั่วพู	๐.๑๐๐		
								แตงกวา	๐.๑๐๐		
								ถั่วฝักยาว	๐.๑๐๐		
								บวบ	๐.๑๐๐		
								จิงจูฉ่าย	๐.๑๐๐		
พืชผสมผสาน	นายเจริญ สลับศรี	๑๔๘	๙	เทพกระษัตรี	กลาง	ภูเก็ต	๐๘๙-๕๘๖๓๐๐๒	ไผ่	๒.๒๕๐	๗.๐๖๒	๑๐
								ผักเหลียง	๒.๒๕๐		
								ข่า	๑.๐๐๐		
								พริกไทย	๐.๐๕๐		
								กล้วยน้ำว้า	๐.๑๒๕		
								มะนาว	๐.๑๖๙		
								ผักหวานป่า	๐.๑๖๙		
								ชะอม	๐.๐๕๐		
								เห็ด	๑.๐๐๐		
พืชผสมผสาน	นายกัมพล กิ่งแก้ว	๕๖/๒๓	๕	ฉลอง	เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต	๐๘๓-๖๙๒๘๘๐๘	ผักเหลียง	๑.๐๐๐	๕.๐๐๐	๑๐
								ข่า	๑.๐๐๐		
								มันปู	๐.๕๐๐		
								ผักกูด	๐.๕๐๐		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๗๕๐		
								อัญชัน	๐.๐๕๐		
							สมุย	๐.๒๕๐			

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								ชะอม	๐.๒๕๐		
								มะกอก	๐.๒๐๐		
								พริกไทย	๐.๕๐๐		
พืชผสมผสาน	บริษัทจีชีวิตพอเพียงจำกัด	๑๒๘/๑๐	๑	ป่าคดลอก	กลาง	ภูเก็ต	๐๘๑-๓๗๑๕๔๓๑	ข้าว	๐.๕๐๐	๑๑.๖๘๐	๕๘
								หน่อไม้ฝรั่ง	๐.๓๐๐		
								คะน้า	๐.๐๓๐		
								ต้นหอม	๐.๐๓๐		
								ผักชี	๐.๐๓๐		
								กล้วยน้ำว้า	๑.๐๐๐		
								กล้วยเล็บมือนาง	๐.๕๐๐		
								มะตูมแขก	๐.๐๕๐		
								พริกขี้หนู	๐.๐๖๐		
								ตะไคร้	๑.๐๐๐		
								กะเพรา	๐.๐๒๐		
								โหระพา	๐.๐๒๐		
								ฟักทอง	๐.๐๔๐		
								ถั่วพู	๐.๐๕๐		
								ถั่วฝักยาว	๐.๐๕๐		
								มะเขือเปราะ	๐.๐๕๐		
								แตงกวา	๐.๒๕๐		
								ผักบุ้ง	๐.๒๐๐		
								มันปู	๐.๐๕๐		
								บัว	๑.๕๐๐		
								เตยหอม	๐.๐๕๐		
								กุยช่าย	๐.๐๕๐		
								มะเขือเทศ	๐.๐๕๐		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								มะเขือยาว	๐.๐๕๐		
								บวบ	๐.๐๕๐		
								ชะพลู	๐.๐๕๐		
								ชะอม	๐.๐๕๐		
								ตำลึง	๐.๐๕๐		
								อัญชัน	๐.๐๖๐		
								ขนุน	๐.๐๓๐		
								มะม่วง	๐.๐๕๐		
								อ้อย	๐.๐๒๐		
								มันสำปะหลัง	๐.๐๒๐		
								ข่า	๐.๐๕๐		
								ดาวเรือง	๐.๐๕๐		
								แมงลัก	๐.๐๕๐		
								สับปะรด	๐.๐๙๐		
								ขึ้นฉ่าย	๐.๐๓๐		
								พรมมิ	๐.๐๖๐		
								ผักชีล้อม	๐.๐๕๐		
								มะกรูด	๑.๐๐๐		
								มะนาว	๑.๐๐๐		
								เสลดพังพอน	๐.๐๙๐		
								ย่านาง	๐.๐๙๐		
								ผักแพว	๐.๐๓๐		
								พริกไทย	๐.๕๐๐		
								ขมิ้นชัน	๐.๕๐๐		
								ข้าวโพด	๐.๕๐๐		
								ผักสลัด	๐.๐๓๐		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								ดอกมะลิ	๐.๐๕๐		
								กุหลาบ	๐.๐๕๐		
								พลูคาว	๐.๐๕๐		
								ว่านชักมดลูก	๐.๐๕๐		
								ยอ	๐.๐๕๐		
								ขิง	๐.๐๕๐		
								จิงจูฉ่าย	๐.๐๕๐		
								มันหวานญี่ปุ่น	๐.๔๐๐		
								เพกา	๐.๕๐๐		
พืชผสมผสาน	นางจรรยาพร แก้วบำรุง	๘๑/๓	๘	เทพกระษัตรี	กลาง	ภูเก็ต	๐๘๙-๒๗๓๙๐๕๗	ถั่วพู	๐.๐๖๐	๗.๐๔๑	๒๕
								ถั่วฝักยาว	๐.๐๑๐		
								มะระขี้นก	๐.๐๒๐		
								พริก	๐.๓๒๐		
								มะเขือ	๐.๗๕๐		
								กระเจี๊ยบเขียว	๐.๐๖๐		
								ผักบุ้งจีน	๐.๐๒๐		
								ข่า	๐.๐๑๐		
								ขมิ้น	๐.๐๑๐		
								ผักสลัด	๐.๐๑๐		
								คะน้า	๐.๐๑๐		
								กวาดตุ้ง	๐.๐๑๐		

ประเภท	ชื่อผู้ที่ได้รับการรับรอง	ที่ตั้งแปลง					โทรศัพท์	ชนิดพืช	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่รวม (ไร่)	จำนวนพืช
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด					
								แตงกวา	๐.๐๑๐		
								บวบ	๐.๐๑๐		
								ชะอม	๑.๕๐๐		
								มะม่วงหิมพานต์	๐.๗๕๐		
								กล้วย	๑.๐๐๐		
								สะตอ	๐.๐๑๐		
								เนียง	๐.๐๑๐		
								ชะมวง	๐.๐๕๐		
								ทุเรียนบ้าน	๐.๐๐๑		
								มะพร้าว	๐.๒๘๐		
								มันเทศ	๐.๖๓๐		
								ตะไคร้	๐.๕๐๐		
								ผักเหลียง	๑.๐๐๐		
รวม									๖๑.๔๕๓		

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๕. สิ้นค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตารางที่ ๔๒ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สับปรดภูเก็ท

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ที่อยู่เกษตรกร	ที่อยู่แปลง	พื้นที่ปลูก (ไร่)
๑	นายจิรายุ กีประเสริฐพงษ์	๕๙/๒๗ หมู่ที่ ๔ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๓-๕๙๔๕๓๒๙	ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๕ ไร่
๒	นายระวี ร่องแก้ว	๙๘/๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๒-๕๙๑๗๙๗๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๔ ไร่ ๑ งาน
๓	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๕/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑ ไร่ ๓ งาน
๔	นายวิชัย แซ่ตัน	๙๙/๑ หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๒๗๑๔๕๙๘	ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๐๐ ไร่
๕	นายนิคม เนื่องนรา	๗๒/๖ หมู่ ๒ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๕๖๙๕๓๘๑	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐ ไร่
๖	นายระวี ร่องแก้ว	๙๘/๖๑ หมู่ที่ ๑ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต โทร.๐๖๒-๕๙๑๗๙๗๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๓-๒-๙/๑๐ ไร่
๗	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๕/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๑๓-๒-๕/๑๐ ไร่
๘	นายวิชัย แซ่ตัน	๙๙/๑ หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร. ๐๘๑-๒๗๑๔๕๙๘	ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๓ ไร่
๙	นางไพบุลย์ ขาหนองอ้อ	๑๕๕/๕๑ ม.๙ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต โทร.๐๘๕-๗๔๔๕๗๘๖	ต.ไม้ขาว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๔๐ ไร่
๑๐	นางนันทวัล เครืออินทร์	๘๖/๕ หมู่ ๒ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๘ ไร่

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๓ ข้อมูลเกษตรกรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์มุกภูเก็ต

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ที่อยู่เกษตรกร	ที่อยู่ฟาร์ม	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)
๑	บริษัท ภูเก็ต เพิร์ล อินดัสทรี จำกัด	๕๘/๑๐ ม.๑ ต.เกาะแก้ว อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต โทร. ๐๗๖-๒๓๘๐๐๒	ม.๖ ต.เกาะแก้ว อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๔.๙ ไร่ ๗,๘๗๒ ตารางเมตร

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๖. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔๔ สรุปพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ ของจังหวัดภูเก็ต ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๖

ที่	ชื่อแปลง/ ชนิดสินค้า	พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร (ราย)	จำนวนแปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง	ชั้น คุณภาพ	โทรศัพท์
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๕๙ (จำนวน ๒ แปลง)								
๑	แปลงใหญ่สับปะรดภูเก็ต	ม.๔ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๒๗	๑	๖๑๗	นายวิชัย แซ่ตัน	A	๐๘๑-๒๗๑๔๕๕๘
๒	แปลงใหญ่ไก่พื้นเมือง	ม.๘ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๔๒	นายเจริญ สลับศรี	C	๐๘๑-๘๙๒๒๖๓๐
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๐ (จำนวน ๒ แปลง)								
๓	แปลงใหญ่ผู้ผลิตผลิตผักเหมียง	ม. ๖ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๔	๑	๑๐๐.๗๕	นายสุรกิจ นิรมล	A	๐๘๑-๗๘๗๖๓๕๒
๔	แปลงใหญ่แพะภูเก็ต	ต.ตลาดใหญ่ อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๒๒	๑	๕๕	นายปราโมทย์ พิรัตน์	C	๐๙๒-๔๔๑๙๗๔๑
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๑ (จำนวน ๒ แปลง)								
๕	แปลงใหญ่มะพร้าว	ม.๒ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๑๒๘	นายเสรี อุดมลาก	C	๐๘๑-๙๗๙๓๖๕๘
๖	แปลงใหญ่ไก่พื้นเมืองกมลา	ม.๕ ต.กมลา อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต	๓๘	๑	๕๒	นายอดุลย์ อิสลาม	B	๐๘๒-๒๘๑๒๙๓๗
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๒ (จำนวน ๒ แปลง)								
๗	แปลงใหญ่เห็ด	ม.๘ ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๙	นายคณุตน์ ศิริโรตศ	A	๐๙๓-๖๕๙๙๗๙๗
๘	แปลงใหญ่ยางพารากลุ่มเกษตรกรทำ สวนป่าคลอก	ม.๒ ต.ป่าคลอก อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๖๔๖.๓๕	นายวันทา ภูมรรรสุคนธ์	B	๐๘๙-๒๐๓๑๑๓๒

ที่	ชื่อแปลง/ ชนิดสินค้า	พื้นที่ดำเนินการ	เกษตรกร (ราย)	จำนวนแปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง	ชั้น คุณภาพ	โทรศัพท์
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๔ (จำนวน ๒ แปลง)								
๙	แปลงใหญ่ทุเรียนตำบลศรีสุนทร	ม.๒ ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต	๖๔	๑	๒๙๖.๕๐	นายกิตติสิทธิ์ ตามชู	A	๐๘๓-๐๗๖๘๔๔๔
๑๐	แปลงใหญ่ยางพารา ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	หมู่ ๗ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๖	๑	๔๘๐	นายเกษม หวังจิตร	B	๐๖๒-๙๗๕๘๕๗๓
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๕ (จำนวน ๔ แปลง)								
๑๑	แปลงใหญ่ทุเรียน ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ที่ ๒ ต.เทพกระษัตรี อ.ถลาง จ.ภูเก็ต	๓๔	๑	๒๓๗	นางสาวอรชร อินษาทร	B	๐๘๖-๙๕๑๘๗๕๑
๑๒	แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	หมู่ที่ ๖ ต.กะทู้ อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต	๔๒	๑	๑,๐๐๒.๕๖	นายคณพศ แก้วประดับ	B	๐๘๕-๒๘๙๘๔๒๔
๓	แปลงใหญ่พริกไทย ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๒ ต.กะรน อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๑๐	นายสมโภชน์ อรรถธรรม	B	๐๘๗-๒๘๓๐๙๓๗
๑๔	แปลงใหญ่พืชผัก จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๑ ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต	๓๐	๑	๗๓.๒	นางสาวดาวนภา บุญพารอต	C	๐๘๐-๕๙๕๑๙๒๕
แปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๗ (จำนวน ๑ แปลง)								
๑๕	แปลงใหญ่ยางพารา ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	หมู่ ๔ ต.ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต	๓๑	๑	๓๑๖.๙๑	นางลัดดา สุเมธ	-	๐๘๗-๓๕๓๘๗๑๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๗

๗. สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ ๔๕ สินค้า OTOP ของจังหวัดภูเก็ต

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุนของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
1.แชมพูสมุนไพร, สบู่, ถ่านคาร์บอนชาโค, น้ำผึ้งควันไม้	กลุ่มกุ่มร่วมใจ	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	-
2.เครื่องประดับและ ผลิตภัณฑ์จากมุก	กลุ่มเปลือกหอยและไข่มุก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อซื้อ เครื่องมืออุปกรณ์การผลิตและ จัดทำบรรจุภัณฑ์
3.ดอกไม้เกล็ดปลา	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ่อแร่สันติสุข	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเพื่อทำศูนย์จำหน่าย ผลิตภัณฑ์,ปรับปรุงอาคารและ สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อ จัดทำบรรจุภัณฑ์
4.ผ้าบาติก , ผ้าพันท์	กลุ่มอันดาบ่อแร่บาติก	ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อ จัดทำบรรจุภัณฑ์

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต ธันวาคม ๒๕๖๖

๖. โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร

โครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรของจังหวัดภูเก็ต ที่สำคัญประกอบด้วย โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ทำเทียบเรือน้ำลึก ทำเทียบเรือประมง

ตารางที่ ๔๖ โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

ที่	ชื่อโรงงาน/ทะเบียน โรงงาน	ประกอบ กิจการ	สถานที่ตั้ง	ผู้ประกอบการ	ปริมาณวัตถุดิบที่ ใช้ในการผลิต (ตัน/วัน)
๑	บริษัทเข้าเทิร์นมารีน เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ๑๐๘๓๐๐๐๑๒๕๒๙๒ (๓-๑๕(๒)-๑/๒๙ก)	ผลิตปลาป่น	๖๓/๗๗ ม.๗ ถ.อนุภาช ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัทเข้าเทิร์นมา รินเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด	ปลาเบญจพรรณ ใช้ทำปลาป่น (สำหรับอาหาร สัตว์) ๓,๕๐๐ ตัน
๒	บริษัทอุตสาหกรรมปลา ป่นภูเก็ต จำกัด ๑๐๘๓๐๑๐๐๑๒๕๑๕๐ (๓-๑๕(๒)-๑/๑๕ก)	ผลิตปลาป่น	๖๐/๕ ม.๔ ถ.ท่าเรือใหม่ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัท อุตสาหกรรมปลา ป่นภูเก็ตจำกัด	ปลาสด-เศษปลา ๒๐,๐๐๐ ตัน
๓	ห้างหุ้นส่วนจำกัดปลา ป่นสินไพบูลย์ชัย ๑๐๘๓๐๐๐๐๑๒๕๒๑๙ (๓-๑๕(๒)-๑/๒๑ก)	ผลิตปลาป่น	๖๒/๑ ม.๗ ถ.ท่าเรือใหม่ ต.รัชฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปลาป่นสินไพบูลย์ชัย	ปลาสด-เศษปลา ๙,๕๐๐ ตัน

ที่	ชื่อโรงงาน/ทะเบียน โรงงาน	ประกอบ กิจการ	สถานที่ตั้ง	ผู้ประกอบการ	ปริมาณวัตถุดิบที่ ใช้ในการผลิต (ตัน/วัน)
๔	บริษัทสหยางภูเก็ต จำกัด ๑๐๘๓๐๐๑๘๒๕๔๘๖ (๓-๕๒(๓)-๑๘/๔๘ภก)	ผลิตยางแท่ง ที.ที.อาร์. และยางแผ่น รมควัน	๔๔ ม.๕ ถ.เทพกระษัตรี ต.ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัทสหยางภูเก็ต จำกัด	ยางแผ่นดิบ ๓๒,๐๐๐ ตัน
๕	บริษัทเกรทโกลฟ (ไทย แลนด์) จำกัด ๑๐๘๓๐๑๐๐๑๒๕๓๑๗ (๓-๕๒(๔)-๑/๓๑ภก)	ผลิตถุงมือ ยาง กำลัง การผลิต ๓๐ ล้านคู่/ปี	๑๘๐/๓ ม.๗ ถ.ศรีสุนทร ต.ศรีสุนทร อ.กลาง จ.ภูเก็ต ๘๓๑๑๐	ชื่อผู้รับใบอนุญาต : บริษัทเกรทโกลฟ (ไทยแลนด์) จำกัด	น้ำยางข้น ๓,๒๑๖ ตัน

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต ณ มิถุนายน ๒๕๖๖

ตารางที่ ๔๗ ทำเทียบเรือประมงที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการทำประมงในจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	ชื่อทำเทียบเรือ	ที่ตั้ง
๑	ทำเทียบเรือประมงภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๒	โชคภาณุชิต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๓	แพปลาชัยทวีกิจ	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๔	แพปลาสินไพบูลย์ชัย	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๕	แพแสงอรุณภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๖	แพปลากุ้งสมุทร	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๗	หจก.ปลาปนสินไพบูลย์ชัย	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๘	แพ ป.พิชัยนาวา	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๙	แพปลาโชคทวีภูเก็ต	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๐	เรืออ่องเจริญกิจ	บริเวณคลองท่าจีน ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๑	ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต	บริเวณอ่าวมะขาม ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๒	ทำเทียบเรือคลองมุดง	บริเวณคลองมุดง ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๓	แพแสงอรุณภูเก็ต ๒	บริเวณถนนทำเทียบเรือรัชฎา ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๔	ส ธารุชชัยนาวี	บริเวณอ่าวฉลอง ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๕	ท่าเรือภูเก็ตศรีไทย	บริษัทภูเก็ตศรีไทย จำกัด หมู่ที่ ๗ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
๑๖	กฤษณสาคร	หมู่ที่ ๕ บ้านท่าฉัตรไชย ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๑๗	ชัยนุชิต	บริเวณท่าฉัตรไชย อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต
๑๘	ท่าฉัตรไชย	หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ที่มา : <https://fel.fisheries.go.th/pages/index.php?pages=Fisheriesport&pages=Fisheriesport>

๗. ด้านการจัดการที่ดิน

สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดหาที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต
พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบ ส.ป.ก.๔-๐๑)

๑. อำเภอเมืองภูเก็ต	จำนวน ๒๒๓ ราย	๒๗๒ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๔,๗๗๗ ไร่
๒. อำเภอกะทู้	จำนวน ๒๑๑ ราย	๒๕๓ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๓,๔๘๙ ไร่
๓. อำเภอถลาง	จำนวน ๓๒ ราย	๓๕ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๓๙๐ ไร่

พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบโฉนดเพื่อการเกษตร)

๑. อำเภอเมืองภูเก็ต	จำนวน ๖๕ ราย	๖๙ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๖๐๗ ไร่
๒. อำเภอกะทู้	จำนวน ๕๒ ราย	๕๘ แปลง	เนื้อที่ประมาณ ๓๒๔ ไร่
๓. อำเภอถลาง	จำนวน - ราย	- แปลง	เนื้อที่ประมาณ - ไร่

ตารางที่ ๔๘ สรุปพื้นที่และผลการดำเนินงานจัดที่ดินในพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ตำบลตาม พ.ร.ฎ. ประกาศเขตฯ	พื้นที่ประกาศ เขตปฏิรูปฯ ตาม พ.ร.ฎ.	พื้นที่ที่นำมา ดำเนินการจัด ที่ดินได้	พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบ ส.ป.ก.๔-๐๑)			พื้นที่จัดที่ดินแล้ว (มอบ โฉนด เพื่อการเกษตร)			พื้นที่ คงเหลือ
				(ราย)	(แปลง)	(ไร่)	(ราย)	(แปลง)	(ไร่)	
เมืองภูเก็ต	รัชฎา	๒๗๔	๑๖๐	๘	๑๓	๑๖๐	-	-	-	-
	กะรน	๕,๔๕๙	๓,๔๐๔	๙๙	๑๒๙	๒,๗๔๔	๒๙	๓๑	๓๘๘	๒๗๒
	ฉลอง	๒,๐๖๐	๑,๓๔๖	๗๗	๙๑	๑,๒๐๔	๑๕	๑๖	๑๒๖	๑๖
	ราไวย์	๓,๓๕๔	๑,๕๗๘	๓๙	๓๙	๖๖๙	๒๑	๒๒	๙๓	๘๑๖
	เกาะแก้ว	๔๘๕	-	-	-	-	-	-	-	-
	วิชิต	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม อ.เมือง	๖ ตำบล	๑๑,๖๓๒	๖,๔๘๘	๒๒๓	๒๗๒	๔,๗๗๗	๖๕	๖๙	๖๐๗	๑,๑๐๔
กะทู้	กมลา	๔,๑๔๘	๙๑๑	๒๐	๒๓	๒๐๕	๓	๓	๓๑	๖๗๕
	กะทู้	๖,๑๙๔	๑,๒๙๒	๕๕	๖๓	๙๘๓	๔	๔	๕๕	๒๕๔
	ป่าตอง	๕,๘๐๐	๒,๙๙๘	๑๓๖	๑๖๗	๒,๓๐๑	๔๕	๕๑	๒๓๘	๔๕๙
รวม อ.กะทู้	๓ ตำบล	๑๖,๑๔๒	๕,๒๐๑	๒๑๑	๒๕๓	๓,๔๘๙	๕๒	๕๘	๓๒๔	๑,๓๘๘
ถลาง	เชิงทะเล	๑,๐๖๕	๔๔๔	๒๔	๒๖	๑๖๓	-	-	-	๒๘๑
	ศรีสุนทร	๙๕๐	๗๕๙	๔	๔	๔๙	-	-	-	๗๑๐
	ป่าคลอก	๑,๖๐๖	๑๗๘	๔	๕	๑๗๘	-	-	-	-
	เทพกระษัตรี	๙๗๗	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม อ.ถลาง	๔ ตำบล	๔,๕๙๘	๑,๓๘๑	๓๒	๓๕	๓๙๐	-	-	-	๙๙๑
รวมทั้งหมด	๑๓ ตำบล	๓๒,๓๗๒	๑๓,๐๗๐	๔๗๖	๕๖๐	๘,๖๕๖	๑๑๗	๑๒๗	๙๓๑	๓,๔๘๓

๘. ร้านอาหารที่เข้าร่วมโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

จังหวัดภูเก็ตมีร้านอาหารที่เข้าร่วมโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant) จำนวน ๒๐ ร้าน แบ่งออกเป็น อำเภอเมืองภูเก็ต ๙ แห่ง อำเภอถลาง ๙ แห่ง และอำเภอกะทู้ ๒ แห่ง

ตารางที่ ๔๙ แสดงชื่อและที่อยู่ร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

ที่	ชื่อร้าน	ที่อยู่
๑	โกแดงอาหารสี่ภาค	๑/๒๙ ถนนตรัง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๑๗๑๙ ๕๒๓๗
๒	กันเอง แอทเพียร์	๔๔/๑ หมู่ ๕ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๓๘ ๑๗๑๕
๓	ชาห์มูโบราณกะทู้ แอนด์ เดอะคาเฟ่ (สาขาป่าตอง)	๑๔๓ ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๓๒ ๑๔๗๕
๔	เปิดอย่างเมโทร	๑๘๕/๔๔ ถนนพังงา ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๒๑ ๔๕๒๗
๕	We cafe สาขาสามกอง	๓ ซอยพวงทอง ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๒๔๑๘ ๓๕๕๕
๖	จินหู่ เต๋ยมซึ่ม	๑๐๑/๒ ถนนตรอกสุนอุทิศ ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๘๗๘๙ ๔๑๙๑
๗	สเติ้ลมมเมือง	๓๒/๘ หมู่ ๒ ถนนขวาง อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๘ ๗๘๘๑ ๑๗๘๕
๘	หมี่ตันโพธิ์สาขา ๓	๙/๑๐๘-๑๐๙ ถนนศักดิ์เดช ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง ภูเก็ต โทร ๐ ๗๖๒๑ ๖๒๙๓
๙	โอะโอะ คาเฟ่ แอนด์ เรสเทอรองส์ สาขาสวนหลวง	๑/๑ ถนนวิรัชพงษ์หยก ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๙๓๑๒ ๕๕๕๒
๑๐	Talad อวานี พลัส ไม้ขาว คลับ ภูเก็ต	๘๘๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๑	La Sala โรงแรมอนันตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา ภูเก็ต	๘๘๘ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๒	Sea Fire Salt โรงแรมอนันตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา ภูเก็ต	๘๘๘ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๓ ๖๑๐๐
๑๓	ครัวพระยาภูเก็ต	๒๑๖/๑๙ หมู่ที่ ๓ ซอยหัวท่า ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๓๑๓๘ ๖๗๘๙
๑๔	บ้านหมุรมควัน	๓๕/๑๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๙๓๖๙ ๙๒๔๗
๑๕	แพครูวิทย์ สาขาบ้านท่าเรือ	๑๗๖/๘ หมู่ที่ ๓ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๙๖๔๖ ๒๖๔๐

ที่	ชื่อร้าน	ที่อยู่
๑๖	Sala Layan and Dee plee	๑๖๘ ม.๖ ซลาตัน ๔ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง โทร ๐ ๗๖๓๑ ๗๒๐๐
๑๗	วันดี สเต็ก สลัด	๙/๖๓ หมู่ที่ ๔ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๕๙๔ ๙๙๒๓
๑๘	กินดี Mini Cafe	๒๙/๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลสาคร อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๑๔๗๗ ๑๕๘๗
๑๙	ร้านส้มตำปูม้า ๒ กะตู้	๗๑/๑๐ ถนนวิจิตสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ โทร ๐๘ ๑๖๐๗ ๘๖๖๓
๒๐	คุณแดงแซปเวอ์	๒๖/๕ หมู่ที่ ๖ ถนนวิจิตสงคราม ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ โทร ๐๖ ๒๒๐๔ ๑๖๓๘

๙. โครงการส่งเสริมการบริโภคและการใช้วัตถุดิบสินค้า Q

ตลาดที่เข้าร่วมโครงการจำนวน ๓ ตลาด

๑.ตลาดเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี ที่อยู่ หมู่ที่ ๗ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๖ แผง

๒.ตลาดสดสาธารณะ ๑ มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๕ แผง

๓. ตลาดสดสาธารณะ ๒ มีแผง/ร้านค้าที่ได้รับป้ายรับรองสถานที่จำหน่ายสินค้า Q จำนวน ๖ แผง

ร้านค้าหน้าฟาร์ม จำนวน ๕ ร้าน

๑.ร้าน จ.เจริญฟาร์ม

ที่ตั้ง ๑๔๘ หมู่ ๙ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง โทร ๐๘ ๙๕๘๖ ๓๐๐๒
ชนิดสินค้า ได้แก่ เห็ดนางฟ้า ข่า ชะอม ผักเหลียง พริกไทย มะนาว หน่อไม้

๒.นายชลอ การะเกด

ที่ตั้ง ๗๐/๒ หมู่ ๒ ตำบลปากคอก อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๗๕๓ ๑๑๑๒
ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักหวานป่า

๓.นายธีรภิจ ลิ้มถิ่น/ฟาร์มผักสลัดไฮโดรโปนิกส์

ที่ตั้ง หมู่ ๗ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง โทร ๐๙ ๓๕๘๓ ๑๘๕๒
ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักไฮโดรโปนิกส์

๔.นายสุทธิโชค ทศพรชัยพฤษ์/Natural green

ที่ตั้ง ๕/๑๑ หมู่ ๓ ตำบลวิจิต อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๙ ๘๕๘๐ ๗๗๙๔
ชนิดสินค้า ได้แก่ ผักไฮโดรโปนิกส์

๕.ร้านสวนใจเขียว

ที่ตั้ง ๑๓ หมู่ที่ ๒ ซอยปลัดเจ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต โทร ๐๖ ๕๓๔๘ ๖๓๙๒
ชนิดสินค้า ด้านพืช ได้แก่ ผักเหลียง ถั่วพู บวบ ถั่วพักยาว และด้านปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่ไข่

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมด้าน
การเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ เช่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey ๗-S Framework

ซึ่งจะวิเคราะห์ว่ามี จุดแข็ง จุดอ่อน อย่างไรในปัจจุบันทั้ง ๗ ประการ ประกอบด้วย

๑. กลยุทธ์ (Strategy)
๒. โครงสร้างขององค์กร (Structure)
๓. ระบบการปฏิบัติงาน (System)
๔. บุคลากร (Staff)
๕. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
๖. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
๗. ค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตารางที่ ๕๐ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดย McKinsey 7-S Framework

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
กลยุทธ์ (Strategy)	<p>๑) สภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต มีความเหมาะสมต่อการปลูกพืช และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง</p> <p>๒) มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับ GI ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต</p> <p>๓) มีท่าเทียบเรือประมง ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการรองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้าประมง</p>	<p>๑) สภาพพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตไม่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์</p> <p>๒) ไม่มีระบบชลประทานเพื่อการเกษตร</p> <p>๓) ดินขาดประสิทธิภาพในการอุ้มน้ำ มีการพังทลายตัวได้ง่าย</p>
โครงสร้างขององค์กร (Structure)	<p>๑) สินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ตที่มีชื่อเสียง ได้แก่ สับปะรดภูเก็ต, ผักเหมียง, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, แปะ, สัตว์ปีก, ส้มควาย, ทูเรียนพื้นเมือง, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต และปลาเกะตัก (ปลาฉิ้งฉ้าง) ซึ่งสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้</p> <p>๒) มีสถานบรรจุสัตว์น้ำ (Packing House) เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ</p>	<p>๑) จังหวัดภูเก็ตยังมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานไม่เพียงพอ</p> <p>๒) จังหวัดภูเก็ตยังไม่มีผลิตภัณฑ์แปะได้รับมาตรฐานฮาลาล</p> <p>๓) สับปะรดภูเก็ตมีการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกอยู่เป็นประจำเนื่องจากจะต้องปลูกแซมยางที่อายุไม่เกิน ๓ ปี</p>

7-S McKinsey	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
ระบบการปฏิบัติงาน (System)	๑) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความพร้อมในการสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่ ๒) ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเกิดสามารถผลิตลูกพันธุ์สัตว์น้ำทะเลได้	๑) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมีต้นทุนสูง
บุคลากร (Staff)	๑) เกษตรกรมีประสบการณ์และความรู้ในการทำการเกษตร ๒) มีปราชญ์เกษตรที่มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงแพะนม	๑) เกษตรกรยังขาดการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต/แปรรูป
ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	๑) เกษตรกรมีการพัฒนาสายพันธุ์แพะนมให้เหมาะสมกับการเลี้ยงเฉพาะถิ่น และมีชื่อเสียง ๒) เกษตรกรมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า	๑) จังหวัดภูเก็ต สามารถขยายพันธุ์กุ้งมังกร ได้แค่ระยะ phyllosoma
รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	๑) มีอาสาสมัครเกษตรกร/เกษตรกรต้นแบบ/ศูนย์ ศพก. ในพื้นที่ที่ให้คำแนะนำแก่เกษตรกรได้	๑) ยังขาดจุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตภายในจังหวัด ๒) ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน
ค่านิยมร่วม (Shared Values)	๑) เกษตรกรมีความตื่นตัวในการลดใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค	๑) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และเกษตรกรรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำการเกษตรลดลง ๒) เกษตรกรมีความเชื่อดั้งเดิมในการทำการเกษตร

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

- ๑. ปัจจัยด้านการเมือง (Political Factors) เช่น นโยบายของรัฐ ระบบการปกครอง เสถียรภาพด้านการเมือง ความร่วมมือระหว่างประเทศ
- ๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors) เช่น การปรับอัตราภาษี อัตราดอกเบี้ย อัตราการจ้างงาน ภาวะทางเศรษฐกิจ
- ๓. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors) เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่านิยม การบริโภคอุปโภค
- ๔. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เช่น เครื่องจักรกลทางการเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๕. ปัจจัยด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors) เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ระเบียบข้อบังคับด้านธุรกิจ
- ๖. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors) เช่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ธรรมชาติ

ตารางที่ ๕๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดย PESTEL Analysis

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
ด้านการเมือง (Political Factors)	๑) นโยบายพัฒนาให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ เป็นโอกาสที่ดีของภาคการเกษตรของจังหวัดในการยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	๑) การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดตลาดเสรีการค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าอาเซียนที่มีคุณภาพดีหรือถูกกว่าจะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด
ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)	๑) จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy และเวลเนส ซิตี้ เมืองสุขภาวะที่ดี ๒) นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้น ๓) จังหวัดภูเก็ต มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวระดับโลก มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวภายในจังหวัด เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ปริมาณความต้องการบริโภคสินค้าเกษตรมีสูง ๔) จังหวัดภูเก็ตมีระบบการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งทางบก สานามบินนานาชาติ ท่าเรือน้ำลึก	๑) ความผันผวนของราคาผลผลิตทางการเกษตร ๒) คู่แข่งทางการตลาดที่มีศักยภาพ เช่น ญี่ปุ่น จีน อินเดีย ฮ่องกงฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย

PESTEL Analysis	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social cultural Factors)	๑) กระแสรักสุขภาพของผู้บริโภค ส่งผลให้การใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติมีแนวโน้มขยายตัวขึ้น ๒) กระบวนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าบนภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) เกษตรกรของจังหวัดภูเก็ต ประกอบอาชีพด้านการเกษตร เป็นอาชีพรอง
ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)	๑) มีเทคโนโลยี และเครื่องมือ ที่สนับสนุนด้านการเกษตร ๒) ปัจจุบันมีเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น ๓) การซื้อขายสินค้าเกษตรผ่านระบบออนไลน์	๑) การเข้าถึง และการนำเทคโนโลยีมาใช้ของเกษตรกร
ด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors)	๑) พ.ร.บ.มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒) พ.ร.บ.เกษตรพันธสัญญา	๑) กฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดของกฎหมายบางฉบับไม่เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตร เช่น กฎหมาย ผังเมือง และกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ๒) เกษตรกรบางรายไม่สามารถขอมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่เช่าและไม่สามารถขอเอกสารสิทธิ์ที่ดินจากเจ้าของได้ ๓) การปรับใช้กฎหมายในการประกาศพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors)	๑) เกษตรกรให้ความสำคัญกับการทำการเกษตรแบบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อมลภาวะทางทะเล ๒) ภาวะโลกร้อนทำให้อุณหภูมิ น้ำทะเลสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ๓) การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลให้มีการใช้น้ำในปริมาณที่เพิ่มขึ้น

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ ๕๒ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p> <p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>	<p>จุดแข็ง (Strengths = S)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จังหวัดภูเก็ตมีสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงและเป็นอัตลักษณ์ (สับปะรดภูเก็ต, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, ส้มควาย, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต) ๒. จังหวัดภูเก็ตมีสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ (ผักเหมียง, แพะ ทุเรียนพื้นเมือง) ๓. จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ๔. จังหวัดภูเก็ตมีระบบการคมนาคมที่เชื่อมโยงกัน เช่น สนามบินพาณิชย์, ท่าเรือน้ำลึก และทางบก เพื่อส่งเสริมการนำเข้า และส่งออกสัตว์น้ำเศรษฐกิจ ๕. สภาพภูมิอากาศของจังหวัดภูเก็ตที่มีสภาพเป็นเกาะ เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และส่งผลให้รสชาติของผลผลิตทางการเกษตรมีความแตกต่างกับจังหวัดอื่นๆ ๖. มีจุดเรียนรู้ด้านเกษตรเพื่อเป็นต้นแบบแก่เกษตรกร ๗. เกษตรกรต้นแบบมีองค์ความรู้/ภูมิปัญญาในการทำการเกษตร และสามารถถ่ายทอดสู่เกษตรกรรายอื่นได้ ๘. มีตลาดรองรับสินค้าเกษตรทั้งภายในและภายนอกของจังหวัดภูเก็ต	<p>จุดอ่อน (Weaknesses = W)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตรเนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มทำเกษตรลดลง ๒. มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ปลูกสับปะรดบ่อยเนื่องจากเป็นพืชแซมยาง ๓. จังหวัดภูเก็ตมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับมาตรฐานไม่เพียงพอ ๔. สภาพพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตไม่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงสัตว์ ๕. พันธุ์กุ้งมังกรยังต้องอาศัยจากธรรมชาติและการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น แทนซาเนีย อินโดนีเซีย) ๖. จังหวัดภูเก็ตไม่มีพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตร ๗. ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดภูเก็ตค่อนข้างสูงกว่าจังหวัดใกล้เคียง ๘. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต/แปรรูป ๙. ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาดสินค้าเกษตรกับด้านการท่องเที่ยวชุมชน ๑๐. เกษตรกรบางรายทำการเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสมตามศักยภาพของที่ดิน ๑๑. จังหวัดภูเก็ตไม่มีศูนย์กลางรวบรวมและกระจายสินค้าการเกษตรที่ได้มาตรฐาน (จุดขาย จุดรับซื้อ) ๑๒. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน ๑๓. เกษตรกรบางส่วนที่ไม่มีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นของตนเอง ไม่สามารถที่จะขอ มาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรได้เนื่องจากไม่มีสัญญาเช่า และหนังสือยินยอมจากเจ้าของที่ดิน ๑๔. จังหวัดภูเก็ต มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ๑๕. มีงบประมาณจำกัด สำหรับใช้ในการเฝ้าระวัง ค้นหา และป้องกันโรคระบาดที่สำคัญในสัตว์ในเชิงรุก ๑๖. การรวมกลุ่มของเกษตรกรยังไม่มี ความเข้มแข็ง ๑๗. จุดจำหน่ายสับปะรดภูเก็ต GI ยังเป็นที่รู้จักทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถเข้าถึง สับปะรดภูเก็ต GI ได้ ๑๘. เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการในการประกอบอาชีพด้านการเกษตร
--	--	---

<p>โอกาส (Opportunities = O)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก หลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ๒. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/เชิงเกษตร/เชิงสุขภาพ เป็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจด้านการเกษตรต่อได้ (ส่งเสริมอาหารเพื่อสุขภาพ อาหารเป็นยารักษาโรค อาหารสมุนไพร) ๓. ปัจจุบันมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ช่วยให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่ายและสะดวกขึ้น ๔. มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน มหาวิทยาลัย ที่สามารถสนับสนุนองค์ความรู้ และการพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตร ๕. จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกจากยูเนสโกให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Creative city of Gastronomy และเวลเนส ซิตี้ เมืองสุขภาพที่ดี ทำให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเป็นวัตถุดิบประกอบการอาหาร เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวได้ ๖. ผู้บริโภคมีกระแสความต้องการบริโภคอาหารปลอดภัย 	<p>SO</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด (สับปะรดภูเก็ต, ผักเหมียง, กุ้งมังกร, ปลาช่อนทะเล, แพะ, สัตว์ปีก, ส้มควาย, ทุเรียนพื้นเมือง, ผักลิ้นห่าน, ปลากระพงทอง, มะนาวเหลืองภูเก็ต ให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน S ๑,๒,๔,๘ /O ๓,๔ ๒. การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป S ๑,๒,๗,๘/O ๒,๓,๔ ๓. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย S ๑,๒,๓,๗ /O ๒,๓,๔ ๔. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อเพิ่มรายได้ S ๑,๗,๘/O ๒,๓,๔ ๕. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว S ๔,๗/O ๑,๒ ๖. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร S ๑,๒,๘,๙/O ๓,๔ ๗. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้/แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน S ๗,๘/O ๔ 	<p>WO</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ W ๕,๖,๑๐/O ๔ ๒. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต แปรรูป ตลาด) แก่เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร W ๘,๑๐,๑๘/O ๓,๔ ๓. เกษตรอัจฉริยะในการเพาะปลูก W ๘, / O ๓, ๔ ๔. พัฒนามาตรฐานการผลิตของเกษตรกร เช่น GAP ฮาลาล ออ. W ๔,๑๕,๑๖/O ๒,๔,๖
<p>อุปสรรค (Threats = T)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรภายในประเทศและตลาดโลก ๒. ภาวะโลกร้อนส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ และสภาพทางทะเล ๓. น้ำใต้ดินมีน้อยเนื่องจากสภาพภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ต (เป็นหินแกรนิต) ๔. การขยายตัวของชุมชนเมืองทำให้พื้นที่ทำการเกษตรของจังหวัดลดลง ๕. ราคาสินค้าเกษตรไม่มีเสถียรภาพส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของเกษตรกร ๖. ข้อกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออก (เกษตรกรไม่ทราบข้อกฎหมาย) ๗. โรคระบาดใหม่ และสิ่งปนเปื้อนที่เกิดขึ้นในสินค้าเกษตร 	<p>ST</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้เป็นของที่ระลึก/ของฝาก ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต S ๑,๒,๗/T ๑ ๒. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้บริโภครู้จักและเข้าถึงสินค้าเกษตรของจังหวัด S ๑,๒,๓,๗/ T ๑, ๕ ๓. ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายปราชญ์/เกษตรกรต้นแบบในการถ่ายทอดองค์ความรู้ การทำเกษตรให้แก่เกษตรกรทั่วไปและผู้สนใจ S ๗,๘ / T ๔ 	<p>WT</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการเกษตร W ๗,๘/ T ๕ ๒. ปรับโครงสร้างการตลาดเพื่อเชื่อมโยงสินค้าเกษตรกับการท่องเที่ยว W ๙,๑๐/T ๒,๔ ๓. พัฒนาและฟื้นฟูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภคบริโภค W ๖/ T ๓ ๔. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer W๑/ T๔

ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนา
การเกษตรและสหกรณ์ของ
จังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

“เกษตรกรเข้มแข็ง ผลผลิตเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ทรัพยากรสมดุลและยั่งยืน”

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

- ๒.๑ เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer จำนวน ๑๒ รายต่อปี
- ๒.๒ สถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา จำนวน ๓ กลุ่มต่อปี
- ๒.๓ สินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ชนิด/ปี
- ๒.๔ แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/
ฟาร์มสัตว์น้ำ) จำนวน ๒๐ แปลง/๑๐ ฟาร์ม/๒ ฟาร์ม ต่อปี
- ๒.๕ แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๓ อ่างเก็บน้ำ ต่อปี
- ๒.๖ ทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๐ ไร่ ต่อปี
- ๒.๗ จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ๔ ครั้ง ต่อปี
- ๒.๘ การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร จำนวน ๑๐ กลุ่ม/๖๔๘ ไร่ ต่อปี
- ๒.๙ เกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ จำนวน ๕๐ ราย ต่อปี
- ๒.๑๐ บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนา
ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๒๐ ราย ต่อปี
- ๒.๑๑ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ จำนวน
๑ ผลงาน ต่อปี
- ๒.๑๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน จำนวน ๑ แหล่ง ต่อปี
- ๒.๑๓ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อต่อบริการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม
จำนวน ๑ ชนิด ต่อปี

๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

- ๓.๑ เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง และมีรายได้จากการทำการเกษตร
เพิ่มขึ้น
- ๓.๒ สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดได้รับการพัฒนาการผลิต มีมาตรฐานความปลอดภัย
และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- ๓.๓ มีการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิต และอุปโภคบริโภค อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและยั่งยืน
- ๓.๔ มีตลาดรองรับสินค้าเกษตร

๔. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
เป้าหมาย

๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๒. เกษตรกรได้รับการพัฒนาสู่การเป็น Smart Farmer
๓. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer
๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อความยั่งยืน
๒. สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่ Smart Farmer
๓. ขับเคลื่อนการใช้เครือข่ายประชัญ/เกษตรกรต้นแบบ/ศูนย์ ศพก. และศูนย์เครือข่าย
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีการพัฒนาอย่างมั่นคง และยั่งยืน

โครงการสำคัญ

๑. โครงการพัฒนาศักยภาพชาวประมงเพื่อส่งเสริมอาชีพกลุ่มประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน
- งบประมาณ ๕๔๑,๔๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)
- งบประมาณ ๖๒,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร
- งบประมาณ ๑๒๑,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
- งบประมาณ ๑๐๗,๔๕๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- งบประมาณ ๒๐๘,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๖. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- งบประมาณ ๒๖๙,๗๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร
- งบประมาณ ๓๗,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ
- งบประมาณ ๘๐,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๙. โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน
- งบประมาณ ๑๖๙,๕๓๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต
๑๐. โครงการรวมเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน
- งบประมาณ ๑๑๑,๘๘๒ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงด้านอาหาร

เป้าหมาย

๑. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดตามความเหมาะสมของพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ)

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด ให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูป
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร
๔. ส่งเสริมการวางแผนการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๕. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพด้านมาตรฐานและมีความปลอดภัย
๖. การควบคุมโรคระบาดทางการเกษตรของจังหวัด

โครงการสำคัญ

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๑,๕๖๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๒. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและสร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียนศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๓๙๙,๔๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต
- งบประมาณ ๒,๑๒๔,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการบริหารจัดการแปลงนาเกษตร (Fusion Farm)
- งบประมาณ ๑๘๙,๖๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๕. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาคอาเซียน (Tuna Hub Asean)
- งบประมาณ ๒๕๖,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๖. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร
- งบประมาณ ๒๕๖,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต

๗. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต
  - งบประมาณ ๒๕๖,๒๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๘. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อปลอดโรคสำหรับผู้บริโภคปลอดภัย
  - งบประมาณ ๑,๔๔๓,๑๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๙. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน
  - งบประมาณ ๑,๗๑๙,๑๕๒ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต ด้านตรวจประมงภูเก็ต
๑๐. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
  - งบประมาณ ๖๔๖,๘๔๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๑๑. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง
  - งบประมาณ ๑๔๔,๖๑๘ บาท หน่วยงานรับผิดชอบการยางแห่งประเทศไทย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน **เป้าหมาย**

๑. ทรัพยากรด้านการผลิตในภาคเกษตรกรรมของจังหวัด ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา
๒. จำนวนทรัพยากรดินที่ได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ
๔. การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์ทรัพยากรดินและน้ำ
๒. ส่งเสริมการผลิตและการใช้อินทรีย์วัตถุเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน
๓. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค
๔. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรประมงที่เสื่อมโทรม เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ

โครงการสำคัญ

๑. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
  - งบประมาณ ๒,๔๑๔,๕๙๕ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ตศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต และสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต
๒. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน
  - งบประมาณ ๓๕๐,๒๐๐ หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต

๓. โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน
  - งบประมาณ ๒,๗๔๘,๓๔๕ หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร
  - งบประมาณ ๒๐๗,๒๕๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง
  - งบประมาณ ๑,๔๖๔,๓๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต
๖. ซ่อมแซมโครงการฝายคลองพระแห้วพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริตำบลเทพกระษัตรี
  - งบประมาณ ๘๖๗,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต
๗. ซ่อมแซมอาคารรับน้ำขุมน้ำสรรพสามิต ตำบลกะทู้
  - งบประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต
๘. โครงการทำนบดินบ้านควนตาแทนพร้อมระบบส่งน้ำ
  - งบประมาณ ๒๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ โครงการชลประทานภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป้าหมาย

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรของจังหวัด
๒. พัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเพื่อขยายผลสู่เกษตรกร

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้
๒. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๓. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบครบวงจร (ผลิต, แปรรูป, ตลาด)
๒. พัฒนาเกษตรอัจฉริยะและใช้นวัตกรรมในการผลิตทางการเกษตร
๓. พัฒนาองค์ความรู้บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตให้ก้าวทันเทคโนโลยีสมัยใหม่และพัฒนาเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง
๔. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

โครงการสำคัญ

๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตรและอาหารอันดามัน
  - งบประมาณ – หน่วยงานรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน
  - งบประมาณ ๘๘,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
  - งบประมาณ ๒๔,๙๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต

๔. เทคโนโลยีการใช้ปุ๋ยในสับประรดภูเก็ตในสภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
- งบประมาณ ๒๐๕,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต
๕. ผลิตกิ่งตายางพันธุ์ดี
- งบประมาณ ๑๗๗,๗๔๔ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ให้เป็นจุดเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
๒. ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเป็นของที่ระลึก เพื่อสร้างรายได้แก่เกษตรกร

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับนักท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการเกษตรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๒. เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ทางการเกษตรให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
๓. ส่งเสริมตลาดเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อเป็นของที่ระลึกกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรของจังหวัด

โครงการสำคัญ

๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ภูเก็ต เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๑,๒๖๗,๘๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งภูเก็ต
๒. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแชบ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งภูเก็ต
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว
- งบประมาณ ๖,๑๖๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๔. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต
- งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต
๕. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน
- งบประมาณ ๑๔๒,๔๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
๖. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของสถาบันเกษตรกรและสมาชิก
- งบประมาณ ๑๘,๗๕๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร

- งบประมาณ ๓๘,๕๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต

๘. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร

- งบประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานรับผิดชอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต

*****

๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับ ๑	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ
------------	---

แผนระดับ ๒	<p>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>ประเด็น การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรปลอดภัย <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น - แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน 	<p>แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การสร้างเกษตรมูลค่าสูง (High Value Added) ประเด็นสำคัญ <ul style="list-style-type: none"> - ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ไปสู่การปลูกพืช เลี้ยงปศุสัตว์และประมงที่มีมูลค่าสูง - สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลผลิตและรวมจำหน่าย - พัฒนากลัสเตอร์พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และส่งเสริมให้มีความหลากหลายทางชีวภาพการเกษตร (Agricultural Biodiversity) 	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <ul style="list-style-type: none"> หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง <ul style="list-style-type: none"> - เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น - แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีดความสามารถ ของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
------------	---	--	---

แผนระดับ ๓	<p>แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต</p> <p>เป้าหมายการพัฒนา “ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการในระดับมาตรฐานนานาชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน”</p> <p>ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)</p>	<p>แผนพัฒนาภูมิภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <p>เป้าหมายการพัฒนา “ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว เน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ”</p> <p>ประเด็นการพัฒนา ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p>แผนพัฒนาภาคใต้</p> <p>มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”</p> <p>แนวทางการพัฒนา พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค</p>	<p>แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)</p> <p>“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี”</p> <p>ยกระดับคุณภาพสินค้าหลักของจังหวัดชัชวาลย์ให้ได้การรับรองมาตรฐาน</p>	<p>แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG</p> <p>“เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน</p>
------------	--	---	--	---	---

สาระสำคัญ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	<p>เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด</p> <p>“เกษตรกรเข้มแข็ง ผลผลิตเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทรัพยากรสมดุลและยั่งยืน”</p>	<p>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p> <p>๒.๑ เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer จำนวน ๑๒ รายต่อปี</p> <p>๒.๒ สถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา จำนวน ๓ กลุ่มต่อปี</p> <p>๒.๓ สินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๕ ชนิด/ปี</p> <p>๒.๔ แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ) จำนวน ๒๐ แปลง/๑๐ ฟาร์ม/๒๐ ฟาร์ม ต่อปี</p> <p>๒.๕ แหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๓ อ่างเก็บน้ำ ต่อปี</p> <p>๒.๖ ทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๐ ไร่ ต่อปี</p> <p>๒.๗ จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ๔ ครั้ง ต่อปี</p> <p>๒.๘ การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร จำนวน ๑๐ กลุ่ม/๖๔๘ ไร่ ต่อปี</p> <p>๒.๙ เกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ จำนวน ๕๐ ราย ต่อปี</p> <p>๒.๑๐ บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน ๒๐ ราย ต่อปี</p> <p>๒.๑๑ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ จำนวน ๑ ผลงาน ต่อปี</p> <p>๒.๑๒ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน จำนวน ๑ แหล่ง ต่อปี</p> <p>๒.๑๓ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อตอบรับการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม จำนวน ๑ ชนิด ต่อปี</p>
---	---	--

ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด	๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบัน เกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง	๒. การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการ จัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร	๓. พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน	๔. เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๕. พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
--	--	--	---	---	--

โครงการสำคัญ	<p>๑. โครงการพัฒนาศักยภาพชาวประมงเพื่อ ส่งเสริมอาชีพกลุ่มประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน</p> <p>๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง และเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)</p> <p>๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๕. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามอัต ลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๖. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร</p> <p>๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและ ยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร</p> <p>๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่ม เกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ</p> <p>๙. โครงการส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน</p> <p>๑๐. โครงการรวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน</p>	<p>๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยว</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็น แหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและ สร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียน ศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว</p> <p>๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาด แพะนมแพะเนื้อ เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๔. โครงการบริหารจัดการแปลงแห่งอนาคต (Fusion Farm)</p> <p>๕. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและ ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาค อาเซียน (Tuna Hub Asean)</p> <p>๖. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดภัยเพื่อ เสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร</p> <p>๗. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาด แพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๘. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดภัยเพื่อ ผู้บริโภคปลอดภัย</p> <p>๙. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่ มาตรฐาน</p> <p>๑๐. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้า เกษตร</p> <p>๑๑. โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง</p>	<p>๑. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี</p> <p>๒. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขต ชลประทาน</p> <p>๓. โครงการฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน</p> <p>๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมี ทางการเกษตร</p> <p>๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง</p> <p>๖. ซ่อมแซมโครงการฝายคลองพระท้าวพร้อมระบบส่ง น้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลเทพกระษัตรี</p> <p>๗. ซ่อมแซมอาคารรับน้ำขุมน้ำสรรพสามิต ตำบลกะทู้</p> <p>๘. ทำนบดินบ้านควนตาแทนพร้อมระบบส่งน้ำ</p>	<p>๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตร และอาหารอินทรีย์</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน</p> <p>๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์ เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๔. โครงการเทคโนโลยีการใช้อยู่ในสับประรดภูเก็ตใน สภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕. ผลิตภัณฑ์จากพันธุ์ดี</p>	<p>๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริม การเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ภูเก็ต เพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยว</p> <p>๒. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแช่บ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพใน การแข่งขัน เพื่อสนับสนุน การ ท่องเที่ยว</p> <p>๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมง สนับสนุนการท่องเที่ยว</p> <p>๔. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมง สนับสนุนการท่องเที่ยว กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกุ้ง มังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต</p> <p>๕. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตรของชุมชน</p> <p>๖. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของสถาบัน เกษตรกรและสมาชิก</p> <p>๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยววิถีเกษตร</p> <p>๘. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้าน การเกษตร</p>
--------------	--	--	---	--	---

๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จังหวัดภูเก็ต

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดภูเก็ต

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และ สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง	๑. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer (ราย)	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๖๐
	๒. จำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา (กลุ่ม)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต และการจัดการสินค้าเกษตรและความ มั่นคงด้านอาหาร	๑. จำนวนสินค้าเกษตรของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนา (ชนิด)	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕
	๒. จำนวนแปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต (แปลงพืช/ฟาร์มสัตว์/ฟาร์มสัตว์น้ำ)	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๒	๒๐/๑๐/๕	๒๐/๑๐/๕	๑๐๐/๕๐/๑๖
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมี ประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน	๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา (อ่างเก็บน้ำ)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
	๒. จำนวนทรัพยากรดินได้รับการพัฒนา อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น (ไร่)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
	๓. จำนวนครั้งในการดำเนินการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ	๔	๔	๔	๔	๔	๒๐
	๔. การลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร (กลุ่ม/จำนวนไร่)	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๑๐/๖๔๘	๕๐/๓,๒๔๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาค การเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑. จำนวนเกษตรกรและผู้รับบริการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ (ราย)	-	-	๕๐	๕๐	๕๐	๑๕๐
	๒. จำนวนบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ราย)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
	๓. จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ (ผลงาน)	-		๔	๒	๑	๗
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว	๑. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน (แหล่ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๕
	๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ได้รับการพัฒนาเพื่อต่อบริการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่ม (ชนิด)	๑	๑	๑	๑	๑	๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง								
๑. โครงการพัฒนาศักยภาพชาวประมงเพื่อส่งเสริมอาชีพกลุ่มประมงพื้นบ้านอย่างยั่งยืน	งบอปท.	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	๕๔๑,๔๐๐	-	-	-	๕๔๑,๔๐๐
๒. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๒๑,๕๐๐	๑๒๑,๕๐๐	๑๒๑,๕๐๐	๑๒๑,๕๐๐	๑๒๑,๕๐๐	๖๐๗,๕๐๐
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๐๗,๔๕๕	๑๐๗,๔๕๕	๑๐๗,๔๕๕	๑๐๗,๔๕๕	๑๐๗,๔๕๕	๕๓๗,๒๗๕
๕. โครงการพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๑๖,๗๑๐	๘๓,๕๕๐
๖. โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนต้นแบบในการพัฒนาสินค้าและบริการจากฐานชีวภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๗. โครงการเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๓๙,๗๘๐	๓๙,๗๘๐	๓๙,๗๘๐	๓๙,๗๘๐	๓๙,๗๘๐	๑๙๘,๙๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๘. โครงการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรตามอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๐๘,๕๐๐	๒๐๘,๕๐๐	๒๐๘,๕๐๐	๒๐๘,๕๐๐	๒๐๘,๕๐๐	๑,๐๕๒,๕๐๐
๙. ส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๘๕,๐๐๐
๑๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อรักษาและยกระดับความเข้มแข็งสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๓๗,๓๐๐	๑๘๖,๕๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๘๐,๒๐๐	๔๐๑,๐๐๐
๑๒. โครงการแก้ไขปัญหาน้ำเสียและพัฒนาคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๑๕,๒๗๐	๗๖,๓๕๐
๑๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาดินทำกินของเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๑๐,๓๐๐	๕๑,๕๐๐
๑๔. โครงการสร้างเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๑๐๒,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๕. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๙๖,๗๐๐	๒๙๖,๗๐๐	๒๙๖,๗๐๐	๒๙๖,๗๐๐	๒๙๖,๗๐๐	๑,๓๘๘,๕๐๐
๑๖. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๒๘,๕๐๐	๑๔๒,๕๐๐
๑๗. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๒๔,๒๐๐	๑๒๑,๐๐๐
๑๘. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๗๒,๘๕๐	๗๒,๘๕๐	๗๒,๘๕๐	๗๒,๘๕๐	๗๒,๘๕๐	๓๖๔,๒๕๐
๑๙. โครงการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มการผลิตด้านประมง	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๓๑๐,๕๐๐	๑,๕๓๐,๐๐๐
๒๐. โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๓,๐๙๐	๑๕,๔๕๐
๒๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรรายยั่งยืน (เกษตรกรผสมผสาน)	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๕,๔๔๐	๒๗,๒๐๐
๒๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๖,๔๐๐	๓๒,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๓. โครงการเสริมสร้างการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจระดับครัวเรือน	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๑๒,๙๖๐	๖๔,๘๐๐
๒๔. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๑๐๐,๕๐๐
๒๕. โครงการพัฒนาธุรกิจชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๑๗๓,๖๖๐	๘๖๘,๓๐๐
๒๖. ส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๑๖๙,๕๓๐	๘๔๗,๖๕๐
๒๗. โครงการส่งเสริมระบบวนเกษตรในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๑๑๑,๘๘๒	๕๕๙,๕๑๐
๒๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน	งบกรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดภูเก็ต	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๓๑,๒๐๐	๑๕๖,๐๐๐
๒๙. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรกรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๘๒,๖๐๐	๔๑๓,๐๐๐
๓๐. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร (smart farmer)	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต	๕๖,๓๓๑	๕๖,๓๓๑	๕๖,๓๓๑	๕๖,๓๓๑	๕๖,๓๓๑	๒๘๑,๖๕๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร								
๑. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตผลิตภัณฑ์และการตลาดแพะเพื่อการแข่งขัน และสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๑๖๘,๘๐๐	-	๑,๑๖๘,๘๐๐
๒. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐	-	๑,๔๔๓,๑๐๐
๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๗๘๒,๐๐๐	-	๑,๗๘๒,๐๐๐
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน เชื่อมโยงการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	-	๑,๕๖๐,๐๐๐	-	-	๑,๕๖๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๕. โครงการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นแหล่งอาหารโปรตีนสำหรับการบริโภคและสร้างรายได้ภายในครัวเรือนและโรงเรียน	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	๒๒๕,๑๐๐	๓๙๙,๙๐๐	-	-	๓๙๙,๙๐๐
๖ โครงการบริหารจัดการแปลงแห่งอนาคต (Fusion Farm)	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานประมงจังหวัด สถานีพัฒนาที่ดิน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร	-	๑๘๙,๖๐๐	-	-	-	๑๘๙,๖๐๐
๗. โครงการส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าในภูมิภาคอาเซียน (Tuna Hub Asean)	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	๒๕๖,๒๐๐	-	-	๒๕๖,๒๐๐
๘. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐	-	-	๑,๔๔๓,๑๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๙. โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาดแพะนมแพะเนื้อเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนจังหวัดภูเก็ต	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	๑,๘๐๓,๕๐๐	๒,๑๑๐,๗๐๐	-	-	๓,๙๑๔,๒๐๐
๑๐. โครงการส่งเสริมและพัฒนากาการผลิตพืชอัตลักษณ์จังหวัดภูเก็ต (ทุเรียน ส้มควาย) ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	๑,๐๑๐,๐๐๐	-	-	-	๑,๐๑๐,๐๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่อปลอดโรคเพื่อผู้บริโภคปลอดภัย	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	-	๕,๓๑๓,๔๐๐	-	-	-	๕,๓๑๓,๔๐๐
๑๒. โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเสื่อการใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๑๐๒,๕๐๐
๑๓. โครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๑๔,๐๐๐	๗๐,๐๐๐
๑๔. โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง	งบกรม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๘๓,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๕. โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๘๐,๔๐๐	๔๐๒,๐๐๐
๑๖. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์เกษตรเพื่อลดการสูญเสีย	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๑๐๒,๕๐๐
๑๗. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
๑๘. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรกิจกรรมพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๕๑,๐๐๐	๒๕๕,๐๐๐
๑๙. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๑๓,๓๒๐	๒๑๓,๓๒๐	๒๑๓,๓๒๐	๒๑๓,๓๒๐	๒๑๓,๓๒๐	๑,๐๖๖,๖๐๐
๒๐. โครงการส่งเสริมการอารักขาพืชเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๖๓,๖๐๐	๓๑๘,๐๐๐
๒๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าสมุนไพรชีวภาพ	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๘๗,๕๐๐	๔๓๗,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๒. โครงการคนภูเก็ตปลูกผักกินเอง	งบ อปท.	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๘๗,๐๐๐	-	-	-	-	๒๘๗,๐๐๐
๒๓. คนภูเก็ตปลูกพืชอาหารปลอดภัยจากสารพิษ	งบ อปท.	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	-	๙๗๐,๓๐๐	-	-	-	๙๗๐,๓๐๐
๒๔. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
๒๕. โครงการส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ในสถาบันเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๖,๗๐๐	๓๓,๕๐๐
๒๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๔๒,๕๖๐	๒๑๒,๘๐๐
๒๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๖๓,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐
๒๘. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๑๖๒,๓๐๐	๘๑๑,๕๐๐
๒๙. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๒๖๗,๔๐๐	๑,๓๓๗,๐๐๐
๓๐. โครงการพัฒนาคุณภาพการปศุสัตว์	งบกรม	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๔๐๓,๑๐๐	๒,๐๑๕,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๑. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๐	๙,๐๐๐
๓๒. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๑,๐๗๒,๗๐๐	๕,๓๖๓,๕๐๐
๓๓. ฝักระวัง ป้องกันควบคุมโรค และเชื้อดื้อยาในสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๑,๓๒๗,๖๙๓	๖,๖๓๘,๕๖๕
๓๔. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๔๗๗,๖๕๒	๒,๓๘๘,๒๖๐
๓๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าประมง	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๑๘๖,๗๐๐	๙๓๓,๕๐๐
๓๖. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบกรม	ด่านตรวจประมงภูเก็ต	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๑๖๗,๐๐๐	๘๓๕,๐๐๐
๓๗. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๔,๗๓๐	๒๓,๖๕๐
๓๘. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	งบกรม	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ภูเก็ต	๔,๓๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒,๖๐๐	๒๑,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๙. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๖๔๖,๘๔๕	๓,๒๓๔,๒๒๕
๔๐. การตรวจปัจจัยการผลิต / ศัตรูพืช ออกใบรับรอง และควบคุม กำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	งบกรม	ด่านตรวจพืชท่าอากาศยานภูเก็ต	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๓๙๓,๓๑๐	๑,๙๖๖,๕๕๐
๔๑. การตรวจปัจจัยการผลิต / ศัตรูพืช ออกใบรับรอง และควบคุม กำกับดูแลตาม พ.ร.บ.	งบกรม	ด่านตรวจพืชท่าอากาศยานภูเก็ต	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๑๕๕,๕๑๐	๗๗๗,๕๕๐
๔๒. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตยาง	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	๑๔๔,๖๑๘	๑๔๔,๖๑๘	๑๔๔,๖๑๘	๑๔๔,๖๑๘	๑๔๔,๖๑๘	๗๒๓,๐๙๐
๔๓. ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรมยางและเศรษฐกิจยาง	งบกรม	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดภูเก็ต	๑๗,๒๒๔	๑๗,๒๒๔	๑๗,๒๒๔	๑๗,๒๒๔	๑๗,๒๒๔	๘๖,๑๒๐
๔๔. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและการขนส่งของสหกรณ์ เพื่อเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการ	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๗,๗๐๐	๓๘,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาศูนย์บริการการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน								
๑. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	งบพัฒนาจังหวัด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	-	-	-	๒๕๗,๐๐๐	-	๒๕๗,๐๐๐
๒. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	งบพัฒนาจังหวัด	๑. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ๓. ศูนย์ปฏิบัติการอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ ๒ จังหวัดภูเก็ต ๔. ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาพระแทว ๕. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต ๖. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	-	๔,๓๗๒,๕๓๐	๒,๔๑๔,๕๙๕	-	-	๖,๗๘๗,๑๒๕

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓. โครงการส่งเสริมการปลูกทุเรียนบนเกาะภูเก็ตสร้างเศรษฐกิจและความสมดุลของระบบนิเวศ	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๒๗๕,๐๐๐	-	-	-	-	๒๗๕,๐๐๐
๔. จัดระเบียบการทำประมง	งบกรม	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๘,๔๐๐	๔๒,๐๐๐
๕. สร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๔๒,๔๐๐	๔๒,๔๐๐	๔๒,๔๐๐	๔๒,๔๐๐	๔๒,๔๐๐	๒๑๒,๐๐๐
๖. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๓๕๐,๒๐๐	๑,๗๕๑,๐๐๐
๗. การบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐
๘. พัฒนาคุณภาพดินในระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๑๖๖,๕๐๐	๑๖๖,๕๐๐	๑๖๖,๕๐๐	๑๖๖,๕๐๐	๑๖๖,๕๐๐	๘๓๒,๕๐๐
๙. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๒๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๐. การยกระดับการพัฒนาหมอดินอาสาเพื่อมีส่วนร่วมและต่อยอดศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาที่ดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๑๓๗,๘๗๐	๑๓๗,๘๗๐	๑๓๗,๘๗๐	๑๓๗,๘๗๐	๑๓๗,๘๗๐	๖๘๙,๓๕๐
๑๑. ธนาคารปุ๋ยอินทรีย์	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๘๕,๕๕๐	๘๕,๕๕๐	๘๕,๕๕๐	๘๕,๕๕๐	๘๕,๕๕๐	๔๒๗,๗๕๐
๑๒. โครงการปรับปรุงคุณภาพดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๕,๔๐๐	๒๗,๐๐๐
๑๓. ฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒,๗๔๘,๓๔๕	๒,๗๔๘,๓๔๕	๒,๗๔๘,๓๔๕	๒,๗๔๘,๓๔๕	๒,๗๔๘,๓๔๕	๑๓,๗๔๐,๗๒๕
๑๔. โครงการส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๐๗,๒๕๐	๒๐๗,๒๕๐	๒๐๗,๒๕๐	๒๐๗,๒๕๐	๒๐๗,๒๕๐	๑,๐๓๖,๒๕๐
๑๕. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๔๔๒,๕๐๐
๑๖. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๒๓,๗๐๐	๑๑๘,๕๐๐
๑๗. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมงทะเลฝั่งอันดามัน	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๑,๑๔๑,๐๐๐	๕,๗๐๕,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๑๘. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๓๒๓,๓๐๐	๑,๖๑๖,๕๐๐
๑๙. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำประมงผิดกฎหมาย	งบกรม	ด่านตรวจประมงภูเก็ต	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๖๓๗,๐๐๐	๓,๑๘๕,๐๐๐
๒๐. ขุดลอกคลองระบายน้ำท้ายอ่างเก็บน้ำบางวาด	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๒,๓๗๐,๐๐๐
๒๑. ขุดลอกตะกอนดินฝายคลองบางใหญ่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๔๗๔,๐๐๐	๒,๓๗๐,๐๐๐
๒๒. ขุดลอกระบายน้ำร่องอ่างเก็บน้ำบางวาด	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๓๓๒,๐๐๐	๑,๖๖๐,๐๐๐
๒๓. ขุดลอกรางระบายน้ำรอบอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐
๒๔. งานบำรุงรักษาพื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำบางวาดพื้นที่ ๕๓๑ ไร่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๑๒๖,๑๐๐	๑,๑๒๖,๑๐๐	๕,๖๓๐,๕๐๐
๒๕. บำรุงรักษาพื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ พื้นที่ ๓๕๙ ไร่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๗๖๑,๗๐๐	๓,๘๐๘,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒๖. บำรุงรักษาพื้นที่บริเวณระบบสูบน้ำบางใหญ่-บางวาด ๘๘.๕ ไร่ โครงการชลประทานภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๙๓๔,๕๐๐
๒๗. ซ่อมแซมโครงการฝายคลองพระแทวพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลเทพกระษัตรี	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๘๖๗,๐๐๐	๔,๓๓๕,๐๐๐
๒๘. ซ่อมแซมถนนท้ายอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ ความยาว ๑.๑๕๓ กม.	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๔,๔๓๓,๖๐๐	๑,๔๕๘,๐๐๐
๒๙. ซ่อมแซมอาคารอัดน้ำฝายคลองนาเหนือ ตำบลป่าคลอก	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๕๘๒,๐๙๙	๒,๙๑๐,๔๙๕
๓๐. ซ่อมแซมอาคารรับน้ำชุมชนน้ำสรรพสามิต ตำบลกะทู้	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐
๓๑. บริหารการส่งน้ำของอ่างเก็บน้ำ ๓ แห่ง เพื่อการอุปโภคจังหวัดภูเก็ต	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๒๙๑,๖๐๐	๑,๔๕๘,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๓๒. บำรุงรักษาหัวงานและระบบส่งน้ำฝายคลองพระเทวอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พื้นที่ ๘๘.๑๑ ไร่	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๑๘๖,๙๐๐	๙๓๔,๕๐๐
๓๓. ทำบดินดินบ้านควนตาแทนพร้อมระบบส่งน้ำ	งบกรม	โครงการชลประทานภูเก็ต	-	-	-	๒๔,๕๐๐,๐๐๐	-	๒๔,๕๐๐,๕๐๐
๓๔. ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในระดับไร่นา	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๒๓๕,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม								
๑. โครงการบริหารจัดการศูนย์บริการวิชาการเกษตรและอาหารอันดามัน	-	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	-	-	-	-	-	-
๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๘๘,๕๐๐	๔๔๒,๕๐๐
๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดินในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบกรม	สถานีพัฒนาที่ดินภูเก็ต	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๒๔,๙๐๐	๑๒๔,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๔. เทคโนโลยีการประยุกต์ใช้ปุ๋ยในสับปะรดภูเก็ตในสภาพพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๒๐๕,๐๐๐	๑,๐๒๕,๐๐๐
๕. ผลิตภัณฑ์ยางพันธุ์ดี	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๑๗๗,๗๔๔	๘๘๘,๗๒๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว								
๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ภูเก็ต เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	-	๑,๒๖๗,๘๐๐	-	๑,๒๖๗,๘๐๐
๒. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตกุ้งมังกร กุ้งแชบ๊วย และสัตว์น้ำที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งภูเก็ต	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	๒,๕๐๖,๙๗๔	๒,๘๖๖,๐๐๐	๖,๑๖๐,๐๐๐	๒,๘๖๖,๐๐๐	-	๑๔,๘๙๘,๙๗๔
๔. โครงการพัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว	งบพัฒนาจังหวัด	สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ (บาท)					
โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเส้นทางกึ่งมังกรเจ็ดสี ณ ภูเก็ต								
๕. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน	งบพัฒนาจังหวัด	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	-	-	๑๔๒,๔๐๐	-	-	๑๔๒,๔๐๐
๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร	งบกรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๗๘,๕๐๐	๓๙๒,๕๐๐
๗. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของสถาบันเกษตรกรและสมาชิก	งบกรม	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๑๘,๗๕๐	๙๓,๗๕๐
๘. โครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร	งบกรม	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐

- หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่
- ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
  - ๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
  - ๓ หมายถึง งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
  - ๔ หมายถึง งบประมาณอื่นๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการ แบบย่อ (Project idea)

ส่วนที่ ๕

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตผลิตภัณฑ์ และการตลาดเพื่อการแข่งขัน และสนับสนุนการ ท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและสินค้าที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร พืชอัตลักษณ์ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)
๔. หลักการและเหตุผล	<p>เกษตรกรรมทุกสาขา เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคงและยั่งยืน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญงานด้านการเกษตรโดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับทุนทางสังคมและบริบทของพื้นที่ บนฐานการใช้ภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางวิชาการและนวัตกรรมสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาภูเก็ต และนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดทำแผนงานโครงการที่สอดคล้องกับศักยภาพ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตมีจุดแข็งและโอกาสที่ที่หลากหลายด้านที่สนับสนุน การผลิตสินค้าเกษตร ได้แก่ จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญระดับโลก เกิดการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการอย่างต่อเนื่อง มีนักท่องเที่ยวเข้ามาอยู่อาศัยชั่วคราวและท่องเที่ยวไม่น้อยกว่ากว่า ๑๐ ล้านคนในแต่ละปี ภูเก็ตเป็นจังหวัดนำร่องไอทีซีดี และเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ด้านวิทยาการอาหารขององค์การยูเนสโก เกษตรกรมีทักษะสูงด้านการผลิตและการตลาดหลายรูปแบบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบูรณาการกันได้อย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบประชารัฐแต่มีข้อจำกัดหลายด้านเช่นกัน ได้แก่ ปัจจุบันมีพื้นที่การเกษตร ๘๒,๑๖๙ ไร่ ครัวเรือนเกษตรกร ๖,๘๗๕ ครัวเรือน และมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากการขยายตัวของ เมืองท่องเที่ยวนานาชาติ ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ผลิตได้ในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด จึงได้มีการนำเข้าสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง เกษตรกรส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้สูงอายุ เยาวชนคนรุ่นใหม่ให้ความ สนใจอาชีพการเกษตรน้อยลง กระแสความต้องการสุขภาพที่ดีมีอายุยืน ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของจังหวัด ภูเก็ต จำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและตลาดสินค้าเกษตร ควบคู่การพัฒนาภาคการท่องเที่ยวและ บริการ โดยต้องบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดประกอบกับกระแสโลกาภิวัตน์ การพัฒนา สินค้าทางการเกษตรทั้งที่เป็นสินค้าหลักและสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่ต้องเป็นสินค้าที่มีคุณค่า มีมูลค่าเพิ่ม ขึ้น มีคุณภาพมาตรฐานที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค สามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดภายในและต่างประเทศ เป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ผลิต ผู้ประกอบการของจังหวัดภูเก็ต อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งเป็น แรงจูงใจให้เยาวชน/คนรุ่นใหม่ ให้ความสนใจสืบทอดการประกอบอาชีพเกษตร และสนับสนุน ทิศทางการ พัฒนาจังหวัดภูเก็ต "ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการในระดับนานาชาติและการพัฒนาที่ ยั่งยืน" สินค้าเกษตรหลักในการดำเนินงานโครงการคือ พะ และสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่ เป็นสินค้าเกษตร ชนิดอื่นที่สามารถต่อยอดการพัฒนาสร้างรายได้เพิ่มขึ้นและสนับสนุนการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต</p> <p>การเลี้ยงแพะเป็นอาชีพของประชาชนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นการเลี้ยงแบบรายย่อย จำนวนสัตว์ไม่มาก แต่สามารถเลี้ยงและผลิตเนื้อแพะ นมแพะ และผลิตภัณฑ์จากแพะเลี้ยงแพะเป็นอาชีพของประชากรในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต หลากหลายเป็นที่ต้องการของตลาดสามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรและชุมชน แต่เกษตรกร ยังขาดความรู้และเทคโนโลยีในการผลิตให้เหมาะสมกับศักยภาพในพื้นที่ และผลผลิตทางการเกษตรยังขาด คุณภาพได้มาตรฐาน ปลอดภัยต่อผู้บริโภค และการพัฒนากิจกรรมด้านการเลี้ยงแพะเนื้อและแพะนมให้เป็น วิถีชุมชนที่สามารถรองรับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ ให้เกิดแก่ชุมชนในอนาคต อีกทั้งยังเป็นแหล่งจำหน่าย สินค้าผลิตภัณฑ์แปรรูป สินค้าจากแพะ นมแพะ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ให้เกิดความสมดุล มั่นคงและยั่งยืน ต่อไป</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาการผลิตแพะมีคุณภาพที่ดีให้เพียงพอ ๒. เพื่อพัฒนาการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพในการแข่งขันเป็นสินค้ามูลค่าสูงและมีคุณค่า ๓. เพื่อพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะนม-แพะเนื้อให้ได้มาตรฐานสากล สร้างมาตรฐานสินค้าและเอกลักษณ์เฉพาะสินค้าของจังหวัดภูเก็ต
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรเข้าร่วมโครงการจำนวน ๕ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสินค้า ๒. พัฒนาฟาร์มมาตรฐานต้นแบบ ๕ ฟาร์ม ๓. พัฒนาระบบการผลิตแพะ การแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะต้นแบบ ๑ กลุ่ม
๗. พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอถลาง/อำเภอเมืองภูเก็ต/อำเภอกะทู้
๘. กิจกรรมหลัก	เพิ่มศักยภาพการเลี้ยงแพะและเชื่อมโยงการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จัดนิทรรศการและเทศกาลกินเมนูแพะ ๔๕๒,๘๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต -
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ป้องกันโรคข้ออักเสบและสมองอักเสบในแพะ(CAE) และคลินิกแพะ ๖๖๐,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต -
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาขบวนการกลุ่มและเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงแพะ ๕๖,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต -
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๑ ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๘ - เดือนกันยายน ๒๕๖๙
๑๑. งบประมาณ	๑,๑๖๘,๘๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการจำนวน ๕ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสินค้า ๒. ได้พัฒนาฟาร์มมาตรฐานต้นแบบ ๕ ฟาร์ม ๓. พัฒนาระบบการผลิตแพะ การแปรรูปผลิตภัณฑ์แพะต้นแบบ ๑ กลุ่ม
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มีผลิตภัณฑ์จากแพะ นมแพะที่มีคุณภาพออกสู่ท้องตลาดเป็นที่รู้จักกับนักท่องเที่ยวและผู้บริโภคทั่วไป ๒. เกษตรกรและผู้ประกอบการมีความมั่นคงในอาชีพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ปลอดโรคเพื่อเสริมสร้างสุขภาพเกษตรกร
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาคนภูเก็ต เป็นคนคุณภาพ เพื่อชุมชนมั่นคง มั่งคั่ง สู้การสร้งสังคมอนาคตอย่างยั่งยืน
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาศักยภาพของคนให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก พร้อมทั้งส่งเสริมทฤษฎีใหม่ และพัฒนาด้านการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งเป็นฐานรากทางเศรษฐกิจในระดับพื้นที่
๔. หลักการและเหตุผล	<p>การพัฒนาชาติที่สำคัญคือการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีสุขภาพ แข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนมีความสามารถในการเรียนรู้ เพื่อให้มีศักยภาพสูงสุดอันเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาอย่างยั่งยืน อันดับแรกของการพัฒนาคน คือการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยเพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม อาหารนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรมีความต้องการอาหารครบทุกหมู่ซึ่งสอดคล้องแนวทางยุทธศาสตร์ชาติที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทำให้สุขภาพ คุณภาพชีวิตดีพัฒนาสังคมและครอบครัวไทยพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ</p> <p>สารประกอบในไข่ไก่มีคุณประโยชน์ ไข่ทั้งฟองมีน้ำเป็นส่วนประกอบหลักประมาณร้อยละ ๖๖ โปรตีน ร้อยละ ๑๒ ไขมัน ร้อยละ ๑๐ คาร์โบไฮเดรตและเถ้าประมาณร้อยละ ๑ นอกจากสารอาหารที่ให้พลังงานแล้วไข่แดงยังมีแหล่งวิตามินเอและบี ๑๒ และเป็นแหล่งอาหารที่มีแร่ธาตุเหล็กด้วย ทำให้เกษตรกรได้รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ก็จะทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่มีอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ นอกจากนี้โครงการยังได้มุ่งเน้นให้เชื่อมโยงส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่ เชื่อมโยงการเรียนรู้การตลาดการค้าขายเพิ่มรายได้ลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน</p> <p>ดังนั้น สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ตจึงเสนอโครงการนี้ขึ้นมาเพื่อให้เกษตรกรได้รับประทานอาหารที่มีสารอาหารครบทุกหมู่ ทำให้เป็นผู้มีสุขภาพอนามัยแข็งแรงและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อส่งเสริมโภชนาที่ดีแก่เกษตรกร ๒. เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้แก่เกษตรกรในชีวิตประจำวัน ๓. เพื่อเกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อความต้องการ
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มและลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ๓. เกษตรกรได้รับสารอาหารครบถ้วนที่มีคุณค่าทั้ง ๕ หมู่
๗. พื้นที่เป้าหมาย	<p>เกษตรกร อำเภอถลาง</p> <p>เกษตรกร อำเภอเมืองภูเก็ต</p> <p>เกษตรกร อำเภอกะทู้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘. กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่เพื่อสุขภาพ กิจกรรม อบรมการเลี้ยงไก่ไข่ให้เกษตรกร จำนวน ๒๕๐ คน</p> <p>๑,๔๔๓,๑๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต</p> <p>-</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๑ ปี ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๘- เดือนกันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑,๔๔๓,๑๐๐ บาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. เกษตรกรมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์</p> <p>๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มและลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน</p> <p>๓. เกษตรกรได้รับสารอาหารครบถ้วนที่มีคุณค่าทั้ง ๕ หมู่</p> <p>๔. เกษตรกรมั่นใจในการประกอบอาชีพเลี้ยงไก่ไข่</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. เพิ่มแหล่งอาหารโปรตีนให้กับเกษตรกร</p> <p>๒. ส่งเสริมให้เกษตรกร เรียนรู้ จากสภาพความเป็นจริงสามารถบูรณาการเรียนรู้ได้หลากหลายและเรียนรู้ได้รอบด้าน</p> <p>๓. พื้นที่หลังบ้านของเกษตรกรได้ใช้ประโยชน์ทางเกษตรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>๔. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเกษตรให้กับเกษตรกรโดยเฉพาะการเลี้ยงไก่ไข่เพื่อสุขภาพ</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร พืชอัตลักษณ์ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาลและประเด็นการพัฒนาของจังหวัด การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) แผนงาน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนและสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต</p> <p>จังหวัดภูเก็ตมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเป็นหลักและมีประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมเอกลักษณ์เฉพาะที่เป็นพหุวัฒนธรรม และได้รับการประกาศเป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านวิทยาการอาหารของยูเนสโก (Phuket city of gastronomy) ซึ่งเป็นโอกาสของเกษตรกร กลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการผลิตอาหารรองรับการบริโภคของประชากรในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว สินค้าเกษตรด้านพืชในจังหวัดภูเก็ตมีพืชเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์และโดดเด่นเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคและตลาดต่าง ๆ ได้แก่ทุเรียน สับปะรดภูเก็ต ส้มควาย และ มะนาวเหลือง รวมถึง ได้แก่ ปัจจุบันพื้นที่ทำผักพื้นบ้านต่างๆ พื้นที่การเกษตรของจังหวัดภูเก็ต ๘๗,๕๒๒ ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต, ๒๕๖๖) และผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม มีแนวโน้มทำให้ปริมาณและคุณภาพสินค้าเกษตรลดลง จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดเสาที่ ๑๐ Fusion farm เกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรและกลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้อง</p> <p>สินค้าเกษตรอัตลักษณ์ที่สำคัญและช่วยลดปัญหาสภาพแวดล้อมแปรปรวน คือทุเรียนมีการเพาะปลูก ในจังหวัดภูเก็ตไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ปี ปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกทุเรียน จำนวน ๒,๖๘๘ ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต, ๒๕๖๖) ส่วนใหญ่เป็นทุเรียนพื้นเมือง มีบางส่วนเป็นทุเรียนพันธุ์ส่งเสริม ซึ่งทุเรียนพื้นเมืองจังหวัดภูเก็ตมีเอกลักษณ์ และรสชาติอร่อยเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภค มีลักษณะดีที่สามารถพัฒนาเชิงการค้าได้ เกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจการจัดการสวนที่ดีและเหมาะสม จำเป็นต้องพัฒนาเกษตรกร ให้มีความรู้การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผลผลิตให้มีปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้น มีการเก็บรักษาพันธุ์ดีโดยเทคโนโลยีที่เหมาะสม การคัดสรรทุเรียนคุณภาพ การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร และพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคได้รู้จักอย่างแพร่หลาย เป็นกลยุทธ์หนึ่งในการยกระดับสินค้าให้มีมูลค่าสูงขึ้นได้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาด สนับสนุนการท่องเที่ยว</p> <p>นอกจากนี้ ยังมีสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในจังหวัดภูเก็ต จำเป็นต้องอนุรักษ์ เพื่อพัฒนาพันธุ์ให้ดีขึ้น ส่งเสริมและสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างได้ให้เกษตรกร เกษตรกรรุ่นใหม่ กลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน ตามหลักการทำน้อยแต่ได้มาก ได้แก่ มะนาวเหลือง ชันโรง พืชสมุนไพร พืชผักพื้นบ้าน และส้มควาย เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในเบื้องต้น ในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารในระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว สามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งเป็นการปรับปรุงพัฒนาศูนย์เรียนรู้ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเกษตรกร เยาวชน และและผู้สนใจ รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงทางการเกษตรในชุมชน สนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อพัฒนาระดับการผลิตและอนุรักษ์พืชอัตลักษณ์พื้นถิ่นจังหวัดภูเก็ต ๒. เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรอัตลักษณ์และผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพของจังหวัดภูเก็ต และสร้างรายได้แก่เกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร กลุ่มองค์กรเกษตรกรและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ๓. ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกรในการเลี้ยงชันโรงสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ๔. เพื่อส่งเสริมยุวเกษตรกร ในจังหวัดภูเก็ต มีความรู้เรื่องการปลูกการดูแลรักษาพืชสมุนไพร (ตะไคร้ ตะไคร้หอม) และผลิตสารชีวภัณฑ์เพื่อป้องกัน กำจัดศัตรูพืช เบื้องต้นในแปลงเกษตรของโรงเรียนและครัวเรือนได้
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีเกษตรกรและผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ นำความรู้ไปใช้ในการเพิ่มคุณภาพการผลิต ๒. ยุวเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๖๐ ได้นำเทคโนโลยีการเรียนรู้ไปปรับใช้เพื่อลดรายจ่ายในครัวเรือน ๓. ระดับความสำเร็จในการจัดประชาสัมพันธ์ผู้เข้าร่วมงานมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง ของจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมอนุรักษ์ พืชอัตลักษณ์ให้มีศักยภาพ (ทุเรียนและมะนาวเหลือง) ๕๑๓,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต -</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการเลี้ยงชันโรง ๑๒๒,๑๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต -</p>
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งเสริมการผลิตพืชสมุนไพรในโรงเรียนและการพัฒนายุวเกษตรกร ๑,๑๔๖,๙๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต -</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙)
๑๑. งบประมาณ	๑,๗๘๒,๐๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรและผู้สนใจ จำนวน ๔๓๕ ราย ได้รับการอบรม ๒. มีจุดเรียนรู้การผลิตและใช้ประโยชน์จากพืชสมุนไพรในโรงเรียนทุกอำเภอของจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๖ แห่ง ๓. มีการประชาสัมพันธ์สินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๓ ครั้ง
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกษตรกรและผู้สนใจที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ นำความรู้ไปใช้ในการเพิ่มคุณภาพการผลิต ๒. มีการขยายผลการดำเนินกิจกรรมยุวเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๖ แห่ง ๓. มีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต จำนวน ๑ ครั้ง ผู้เข้าร่วมโครงการ มีรายได้ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ บาท/ราย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาศูนย์พักพิงการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
๒. ชื่อแผนงาน	๘ : ภูเก็ต เกาะสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Phuket Clean & Green Island)
๓. แนวทางการพัฒนา	๒ : การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดหนึ่งที่กำลังดำเนินการโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสืบสานพระราชปณิธานของโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยให้ประชาชน เยาวชน ได้เห็นความหลากหลายของทรัพยากรไทย รวมทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านรูปแบบการเรียนรู้ อนุรักษ์ พัฒนาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรของชาติอย่างยั่งยืน ตามแผนแม่บท อพ.สธ. ระยะ ๕ ปีที่เจ็ด (๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙) ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ประเทศไทย ด้านความยั่งยืน ในประเด็นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง(มติคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต เป็นหน่วยงานหนึ่งภายใต้กรมวิชาการเกษตรที่ได้สนองแนวพระราชดำริ ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ภายในพื้นที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต ๓๗ ไร่ โดยมีกิจกรรมปลูกและรวบรวมรักษาพรรณพืชไว้ ๔ กลุ่ม ได้แก่ พืชสมุนไพร-เครื่องเทศ พรรณไม้หอมพืชท้องถิ่น ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชเศรษฐกิจ พร้อมป้ายแสดงพรรณพืชสำหรับเยาวชน เกษตรกร ประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร ภายใต้หลักสูตร พืชอนุรักษ์สู่การใช้ประโยชน์ สำหรับเยาวชน เกษตรกร ประชาชนทั่วไป ในด้านการนำร่องดำเนินการอนุรักษ์พรรณพืชของท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตและประเทศไทยต่อไป</p>
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสนองพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ๒. เพื่อสร้างความเข้าใจแก่เยาวชน ประชาชน ในการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>๓. สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนและเยาวชนให้เห็นความสำคัญของพันธุ์กรรมพืช</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่น นักเรียน นักศึกษาได้มีความรู้ ตระหนักและทราบถึงประโยชน์ของพรรณพืชท้องถิ่นและการนำไปใช้ประโยชน์</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>เป้าหมาย เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนท้องถิ่น นักเรียน นักศึกษาได้มีความรู้ ตระหนักและทราบถึงประโยชน์ของพรรณพืชท้องถิ่นและการนำไปใช้ประโยชน์ และถ่ายทอดองค์ความรู้การใช้ประโยชน์พืชท้องถิ่นเช่นดาหลา นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนต้นพันธุ์ดาหลาสู่ชุมชน โรงเรียนและเกษตรกรในการปลูกและการใช้ประโยชน์อย่างน้อย 5 แห่ง รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนพืชท้องถิ่นชนิดอื่นๆแก่เกษตรกร ผู้ที่สนใจ โรงเรียน ชุมชน ในการอนุรักษ์พื้นที่ท้องถิ่นในพื้นที่จำนวน ๒,๐๐๐ ต้น</p> <p>ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p> <p>๑. ร้อยละ ๗๐ ของพันธุ์ไม้ที่ขยายได้รับการแจกจ่ายไปยังประชาชนทั่วไปและกลุ่มโรงเรียนเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒. การอนุรักษ์ดาหลาให้คงอยู่ในสภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ตจำนวน ๒,๐๐๐ ต้น</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>ชุมชน โรงเรียนในสังกัดภูเก็ต อย่างน้อย ๕ แห่งและประชาชนในพื้นที่</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>การอนุรักษ์และขยายพืชท้องถิ่นสู่ชุมชน โรงเรียน และประชาชนทั่วไป และมีการส่งเสริมองค์ความรู้ในด้านการผลิตและการใช้ประโยชน์ โดยมุ่งหวังให้พืชท้องถิ่นสามารถเจริญเติบโตคงอยู่ในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การอนุรักษ์ดาหลาสู่ท้องถิ่น</p> <p>๒๒๕,๔๐๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต</p> <p>ศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง, โรงเรียน, ชุมชน และประชาชนทั่วไป</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การขยายพันธุ์พันธุ์กรรมพืชที่ปลูกรักษาไว้</p> <p>๓๑,๖๐๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต</p> <p>โรงเรียน, ชุมชน และประชาชนทั่วไป</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรภูเก็ต และศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ สิ้นสุดปี ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>ระบุงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการ และแหล่งที่มาของงบประมาณ</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑) มีพันธุ์ไม้ในโครงการสำหรับแจกจ่ายแก่ประชาชนทั่วไปและกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๒,๐๐๐ ต้น</p> <p>๒) การกระจายดาหลาสู่ชุมชน โรงเรียนอย่างน้อย ๕ แห่ง</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>การอนุรักษ์ดาหลาให้คงอยู่กับสภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นอย่างน้อย ๕ แห่ง และนักเรียน นักศึกษาได้มีความรู้และทราบถึงประโยชน์ของพรรณพืชท้องถิ่น</p>

ประเด็นการพัฒนาน้ำที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ภูเก็ตเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	สร้างนวัตกรรมทางการเกษตรของจังหวัดที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ พร้อมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเศรษฐกิจชุมชน บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของภูเก็ต
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันมิติทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังคงประเด็นที่มีความท้าทายในการพัฒนา โดยเฉพาะด้านการเกษตรซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและมีขีดความสามารถทางการแข่งขันจึงเป็นปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จที่ส่งเสริมให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่างๆ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมายโดยเฉพาะด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร การกระจายรายได้สู่ชุมชน และเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐบาลได้ให้ความสำคัญงานด้านการเกษตรโดยมีการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับทุนทางสังคมและบริบทของพื้นที่บนฐานการใช้ภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางวิชาการและนวัตกรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน อีกทั้งกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ของภาคใต้ ซึ่งมีทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าการเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูงสำหรับเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค จังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สำคัญระดับโลก โดยในแต่ละปีมีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวและอยู่อาศัยชั่วคราวไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านคน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงถือเป็นรายได้หลักของจังหวัดภูเก็ต แนวทางการสร้างรายได้ สร้างอาชีพเพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ผลิตได้ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด จึงได้มีการนำเข้าสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง จังหวัดภูเก็ตจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ควบคู่การพัฒนาภาคการท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>กุ้งมังกร ๗ สีเป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต เป็นกุ้งทะเลขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง สามารถบริโภคได้ทั้งสดและผ่านการปรุงสุก จัดเป็นอาหารทะเลที่มีราคาสูง ปัจจุบันมีการจัดเทศกาล Phuket Lobster Festival อย่างต่อเนื่องมาเป็น</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ระยะเวลากว่า ๗ ปี และได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์เป้าหมายงานเลี้ยงกาลาดินเนอร์ในการประชุมผู้นำ APEC ๒๐๒๒ ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ กุ้งมังกร ๗ สีถูกจัดเป็นหนึ่งในสินค้าของจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับการผลักดันให้ขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ไทย ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการค้าเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากผลผลิตกุ้งมังกรภายในจังหวัดมีปริมาณไม่เพียงพอ จึงต้องนำเข้าผลผลิตจากจังหวัดอื่นๆ รวมถึงจากต่างประเทศ นอกจากนี้การเลี้ยงกุ้งมังกรยังประสบปัญหาลูกพันธุ์กุ้งไม่เพียงพอ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถผลิตลูกพันธุ์กุ้งมังกรได้ การเลี้ยงกุ้งมังกรในจังหวัดภูเก็ตยังต้องหาซื้อลูกพันธุ์จากชาวประมงที่รวบรวมจากธรรมชาติทั้งภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง เช่น พังงา ระนอง กระบี่ และตรัง รวมทั้งจากต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มผลผลิตลูกกุ้งมังกรในธรรมชาติให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เลี้ยงกุ้งมังกรมีอาชีพที่ยั่งยืน และการให้ความรู้ด้านการเลี้ยงกุ้งมังกรจะช่วยส่งเสริมให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีโอกาสเลี้ยงกุ้งมังกรได้มากขึ้น ทำให้สามารถเพิ่มผลผลิตกุ้งมังกรของจังหวัดภูเก็ตได้ และส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๕.๑ เพื่อเพิ่มผลผลิตลูกพันธุ์กุ้งมังกร ๑ สีภูเก็ตในจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕.๒ เพื่อเพิ่มผลผลิตกุ้งมังกร ๑ สีภูเก็ตจากการเพาะเลี้ยงในจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๕.๓ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความรู้ในการเลี้ยงกุ้งมังกรเพิ่มขึ้น</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๖.๑ ลูกพันธุ์กุ้งมังกร ๗ สีภูเก็ตในธรรมชาติพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕</p> <p>๖.๒ ผลผลิตกุ้งมังกร ๑ สีภูเก็ตจากการเพาะเลี้ยงในจังหวัดภูเก็ตเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐</p> <p>๖.๓ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีรายได้จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>อำเภอเมืองภูเก็ต, อำเภอถลาง, จังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>เพิ่มศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สีภูเก็ตเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เพิ่มผลผลิตลูกพันธุ์กุ้งมังกร ๗ สีเพื่อความยั่งยืน</p> <p>๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการเลี้ยงกุ้งมังกรและส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งมังกร ๗ สี ในกระชัง</p> <p>๒๖๒,๔๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ตรวจติดตามและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่อนุรักษ์พันธุ์กุ่มมั่งกรและกระชังเลี้ยงกุ่มมั่งกรในจังหวัดภูเก็ต</p> <p>๒๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต</p> <p>-</p>
<p>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงกุ่มมั่งกรในกระชัง</p> <p>๒๓๑,๐๐๐ บาท</p> <p>ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต</p> <p>-</p>
<p>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ติดตามและประเมินผล</p> <p>๗๔,๔๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p> <p>-</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งภูเก็ต</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>๑ ปี (ตุลาคม ๒๕๖๘ ถึงกันยายน ๒๕๖๙)</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑,๒๖๗,๘๐๐ บาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑๒.๑ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชังได้รับการถ่ายทอดความรู้ จำนวน ๓๐ ราย</p> <p>๑๒.๒ มีแหล่งเรียนรู้ด้านการเลี้ยงกุ่มมั่งกร จำนวน ๑ แห่ง</p> <p>๑๒.๓ มีผลการตรวจติดตามและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่อนุรักษ์พันธุ์กุ่มมั่งกรและกระชังเลี้ยงกุ่มมั่งกรในจังหวัดภูเก็ตในรอบปี</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑๓.๑ เพิ่มผลผลิตลูกกุ่มมั่งกร ๗ สปีชีส์ในธรรมชาติ</p> <p>๑๓.๒ อาชีพการเลี้ยงกุ่มมั่งกร ๗ สปีชีส์ในกระชังมีความยั่งยืน</p> <p>๑๓.๓ มีความมั่นคงด้านอาหาร</p>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพการประมงสนับสนุนการท่องเที่ยว
๒. ชื่อแผนงาน	ขับเคลื่อนสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดภูเก็ต
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)
๔. หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันมิติทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังคงประเด็นที่มีความท้าทายในการพัฒนา เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะด้านการเกษตรซึ่งมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและมีขีดความสามารถทางการแข่งขันจึงเป็นปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จที่ส่งเสริมให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่างๆ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมายโดยเฉพาะด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร การกระจายรายได้สู่ชุมชน และเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐบาลได้ให้ความสำคัญงานด้านการเกษตรโดยมีการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับทุนทางสังคมและบริบทของพื้นที่บนฐานการใช้ภูมิปัญญา องค์ความรู้ทางวิชาการและนวัตกรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน อีกทั้งร่างกรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ของภาคใต้ ซึ่งมีทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าการเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูงสำหรับเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค ที่ผ่านมาสภาวะเศรษฐกิจและการค้าของจังหวัดภูเก็ตผูกติดอยู่กับภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง กล่าวได้ว่าจังหวัดภูเก็ตมีเศรษฐกิจและรายได้พึ่งพิงกับภาคการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยเฉพาะ การดำเนินการส่งเสริมเศรษฐกิจแบบชาเตียว ที่เน้นการท่องเที่ยวเป็นเวลายาวนานนับสิบ โดยจะเห็นได้จากก่อนสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid - ๑๙) จังหวัดภูเก็ตมีรายได้ที่มาจากภาคการท่องเที่ยวและบริการถึง ร้อยละ ๙๗ ในขณะที่ภาคการเกษตรมีรายได้เพียง ร้อยละ ๒.๙๗ และหลังจากมีการระบาดของ Covid - ๑๙ ได้ทำให้เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในจังหวัดภูเก็ต ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - สิงหาคม ๒๕๖๓ จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน (visitor) ลดลง อย่างรวดเร็วที่ร้อยละ ๘๑ อัตราการเข้าพักโรงแรมยังลดลงอย่างมาก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบการตั้งแต่ขนาดใหญ่ถึงขนาดเล็ก จนเกิดอาการที่คนภูเก็ตจนเฉียบพลันอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต หรือเรียกว่า "New Normal" และเรียนรู้วิกฤตนี้ให้เป็นโอกาสในการปรับเปลี่ยนแนวทางการสร้างรายได้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>สร้างอาชีพเพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดภูเก็ต มีจำนวน ๓,๑๓๓ ราย จำนวนเรือประมง ๑,๖๙๕ ลำ ส่วนใหญ่บ้านเรือนอาศัยบริเวณชายฝั่งทะเล มีรายได้จากการทำการประมงเป็นหลัก มีพื้นที่ทำกินน้อย จำนวนสมาชิกในครัวเรือนมาก มีรายได้ต่ำไม่ค่อยเพียงพอ ต้องหาแหล่งเงินมาจุนเจือในการดำรงชีพ ตลอดถึงบางพื้นที่ สุ่มเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ทั้งหมดทำการประมงด้วยเรือประมงขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ตันกรอส ประกอบเครื่องยนต์ขนาดเล็ก โดยใช้เครื่องมือประมงกลุ่มอวนติดตาปลา อวนจมปู ลอบปลา ลอบปู และเบ็ดมือ สัตว์น้ำที่ได้จากการประมงจะจำหน่ายสด ราคาขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคและปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ผลผลิตที่ได้จากการประมงยังขาดการแปรรูปในการเพิ่มมูลค่าหรือลดความเสี่ยงความผันผวนราคา เช่นเดียวกับเครื่องมือประมงที่ใช้ทำการประมงต้องพึ่งพาการซื้อจากผู้ผลิตจากที่อื่น อีกทั้งการรวมตัวกันของกลุ่มชาวประมงมีความจำเป็นในการพัฒนาและเรียนรู้ในเรื่องการซ่อมหรือทำเครื่องมือประมงใช้เอง และการแปรรูปสัตว์น้ำในกลุ่มแม่บ้านชาวประมงพื้นบ้าน ยังเป็นการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน และยังสามารถขยายผลการดำเนินการเป็นอาชีพทางเลือกได้อีกด้วย</p> <p>สรุปสาระสำคัญ</p> <p>สภาพปัญหา/ความต้องการ : จังหวัดภูเก็ตมีเศรษฐกิจและรายได้พึ่งพิงกับภาคการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยเฉพาะ การดำเนินการส่งเสริมเศรษฐกิจแบบขาเดียว ที่เน้นการท่องเที่ยวเป็นเวลายาวนานนับสิบ โดยจะเห็นได้จากก่อนสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid - ๑๙) จังหวัดภูเก็ตมีรายได้ที่มาจากภาคการท่องเที่ยวและบริการถึง ร้อยละ ๙๗ ในขณะที่ภาคการเกษตรมีรายได้เพียง ร้อยละ ๒.๙๗ และหลังจากมีการระบาดของ Covid - ๑๙ ได้ทำให้เกิดวิกฤต ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในจังหวัดภูเก็ต ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - สิงหาคม ๒๕๖๓ จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน (visitor) ลดลงอย่างรวดเร็วที่ร้อยละ ๘๑ อัตราการเข้าพักโรงแรมยังลดลงอย่างมาก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประกอบการตั้งแต่ขนาดใหญ่ถึงขนาดเล็ก จนเกิดอาการที่คนภูเก็ตจนเฉียบพลันอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ดังนั้นจึงเป็นความท้าทายของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ที่แตกต่างจากอดีต หรือเรียกว่า "New Normal" และเรียนรู้วิกฤตนี้ให้เป็นโอกาสในการปรับเปลี่ยนแนวทางการสร้างรายได้ สร้างอาชีพเพื่อให้มีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้นเกษตรกรควรเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาภาคเกษตรให้ดีขึ้นเช่นกัน ในปัจจุบันพบว่ากลุ่มชาวประมงยังไม่มีกรรวมตัวกันเรียนรู้การซ่อมหรือทำเครื่องมือประมงใช้เอง เพราะฉะนั้นการรวมกลุ่มชาวประมงเพื่อเรียนรู้การซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เอง และการแปรรูปสัตว์น้ำในกลุ่มแม่บ้านชาวประมงพื้นบ้าน เป็นการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในช่วงการระบาดของโรคโควิด ๑๙ และยังสามารถขยายผลการดำเนินการเป็นอาชีพทางเลือกได้อีกด้วย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	<p>ความเร่งด่วน : มีความจำเป็นเร่งด่วนด้วยมูลเหตุ จังหวัดภูเก็ต เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ กระแสความต้องการสินค้าประมงและบริการด้านสุขภาพ จิตใจของผู้ที่เข้ามาอยู่อาศัยและนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต จึงมีมากด้วยเช่นกัน การพัฒนาภาคเกษตรจำเป็นต้องยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าประมง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่และศักยภาพของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สร้างความยั่งยืนให้กับภาคการผลิต สร้างสินค้ามูลค่าสูงเพื่อเพิ่มรายได้ในภาคการเกษตร และเป็นทางเลือกใหม่ในการสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชน รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ เป็นผู้สืบทอดอาชีพการเกษตรด้านการประมง ควบคู่กับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต จะทำให้ชาวประมงพื้นบ้านที่เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของดีขึ้น ตลอดถึงเป็นแหล่งรายได้ที่มั่นคงของจังหวัดอีกสาขาหนึ่ง</p>
<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อสนับสนุนกลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เอง การแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า และสามารถปฏิบัติได้จริง</p> <p>๒. เพื่อสนับสนุนกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านและกลุ่มแม่บ้านชาวประมงพื้นบ้าน ดำเนินกิจกรรมด้านการประมงรูปแบบกลุ่ม เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. กลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้จริงในการซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เองอย่างน้อย ๓ เครื่องมือ</p> <p>๒. กลุ่มแม่บ้านชาวประมงพื้นบ้าน มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้จริงในการแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่าจำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. ครัวเรือนชาวประมงพื้นบ้าน สามารถลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือนจากการซ่อมสร้างเครื่องมือประมงและแปรรูปสัตว์น้ำร้อยละ ๓๐</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>อำเภอเมืองภูเก็ต, อำเภอถลาง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	<p>กิจกรรม ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือนประมงพื้นบ้าน</p> <p>- จัดอบรมประมงพื้นบ้าน จำนวน ๒๐ รุ่นๆ ละ ๓๐ คน</p>
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดอบรมประมงพื้นบ้าน จำนวน ๒๐ รุ่นๆ ละ ๓๐ คน</p> <p>๒,๘๖๖,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p> <p>-</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙)</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๒,๘๖๖,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>๑. กลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้จริงในการซ่อมและสร้างเครื่องมือประมงใช้เอง และการแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า</p> <p>๒. สร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่ทำการเกษตรควบคู่กับการท่องเที่ยว เป็นการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต และนโยบายรัฐบาล</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ชาวประมงพื้นบ้านมีความรู้ความเข้าใจใช้เวลาว่างหลังจากการทำกรประมงมาใช้ซ่อมและทำเครื่องมือประมงใช้เองแทนการไปซื้อจากผู้ผลิต ๒. แม่บ้านประมงพื้นบ้านสามารถแปรรูปสัตว์น้ำที่ได้จากการทำกรประมงเป็นอาชีพหลักได้ ๓. คริวเรือนชาวประมงพื้นบ้านมีรายได้จากภาคประมงเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนานที่ ๕ พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
๓. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. หลักการและเหตุผล	<p>การพัฒนาต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชน สามารถเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียวและเป็นการพัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในระดับเศรษฐกิจฐานราก เป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้ให้กับชุมชนและเกษตรกร ส่งผลให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและยั่งยืน เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาสีเขียวและสิ่งแวดล้อม ทั้งยังเป็นการสร้างงานให้กับชุมชนทั้งในด้านการเกษตร การบริการ และการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่บุคลากรด้านการเกษตร โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว และเชื่อมโยงเครือข่ายตลาดสำหรับผลิตผลทางการเกษตร ทำให้เกษตรกรมีช่องทางการขายที่หลากหลาย</p> <p>ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อมของเมือง พื้นที่การเกษตรเป็นพื้นที่ที่สำคัญ ส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมืองและการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันเกษตรกรจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทั้งระบบ โดยปรับปรุงแปลงเกษตรในพื้นที่ของตนเองหรือปรับปรุงพื้นที่ว่างเปล่ารกร้างให้เป็นแปลงเกษตรที่สร้างมูลค่าให้กับเกษตรกรผู้ดำเนินการและเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวภายในชุมชน ในแผนพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนานที่ ๕ ให้เป็นการพัฒนาการเกษตรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว โดยให้มีการส่งเสริมการพัฒนาแปลงเกษตรเป็นแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>ทั้งนี้ คณะเทคโนโลยีการเกษตรได้ดำเนินการสำรวจพื้นที่เพื่อรับฟังประเด็นปัญหาจากการวิจัยด้านการเกษตร และเกษตรอินทรีย์ ที่ผ่านมา พบว่ามีชุมชนที่ให้ความสนใจในการดำเนินการด้านเกษตรอินทรีย์หลายชุมชนที่กำลังพัฒนาพื้นที่แปลงเกษตรเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ทั้ง ศูนย์เรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบ้านมานึก แปลงเกษตรโคกหนองนาชุมชนบ้านเคียน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวบางโรง ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของสมาชิกเกษตรกรในชุมชนเพื่อดำเนินการปลูกพืชและกิจกรรมด้านการเกษตร และมีการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว นำนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมและจัดการเรียนรู้ให้กับนักท่องเที่ยวในแปลงเกษตร แต่ประสบปัญหาด้านการพัฒนาและการออกแบบจัดแปลงเกษตรให้เหมาะสม สามารถรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวได้ คณะเทคโนโลยีการเกษตรจึงนำเอาองค์ความรู้และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ เช่น เทคโนโลยีภูมิทัศน์และพืชสวน การจัดการทรัพยากรเกษตรเพื่อการท่องเที่ยว มาบูรณาการให้ความรู้และการบริหารจัดการพื้นที่แปลงเกษตรเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยมีแนวทางการดำเนินงานในพื้นที่แปลงเกษตร ดังนี้</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
	๑. จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นและสภาพปัญหาการบริหารจัดการแปลงเกษตร ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เสริมสร้างเส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และจัดทำแผนที่ผังบริเวณแปลงเกษตร ป้ายข้อมูล ๓. จัดให้มีการฝึกอบรมเกษตรกรด้านการจัดการแปลงเกษตรให้มีความสวยงามและรองรับการท่องเที่ยว จัดอบรมเพิ่มทักษะในการให้บริการนักท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่เกษตร ๔. จัดการทดสอบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแปลงเกษตร และประเมินผลการดำเนินการ
๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อปรับปรุงพื้นที่แปลงเกษตรให้สวยงามรองรับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในแปลงเกษตรได้ ๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการจัดการแปลงเกษตรและการให้บริการด้านการท่องเที่ยวแก่เกษตรกร
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	พื้นที่แปลงเกษตรได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนอย่างน้อย ๑ แห่ง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	๑. ศูนย์เรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบ้านมานิก ซอยบางเหนียวดำ ตำบลศรีสุนทร อำเภอดกลาง ๒. แปลงเกษตร โคก หนอง นา ชุมชนบ้านเคียน วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวบ้านเคียน ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอดกลาง ๓. แปลงเกษตร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวบางโรง หมู่ ๓ บ้านบางโรง ตำบลป่าคลอก อำเภอดกลาง
๘. กิจกรรมหลัก	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาต้นแบบแปลงเกษตรชุมชนบ้านบางโรงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
๙. หน่วยงานดำเนินการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.....คณะเทคโนโลยีการเกษตร
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘)
๑๑. งบประมาณ	๑๔๒,๔๐๐ บาท
๑๒. ผลผลิต (Output)	จำนวนแปลงเกษตรที่ได้รับการพัฒนา ๓ แปลง จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการแปลงเกษตร และการบริการการท่องเที่ยวและการตลาดจำนวน ๓๐ คน
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	มีแปลงเกษตรและกลุ่มผู้ดำเนินการต้นแบบในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจำนวน ๓ กลุ่ม

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

๔๔ ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

โทร : ๐๗๖ - ๓๕๕๕๗๘-๙ โทรสาร : ๐๗๖ - ๓๕๕๕๗๘ Email : paco_pkt@opsmoac.go.th

Website : www.opsmoac.go.th/Phuket Facebook : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต